

Stručné zprávy.

Pondělí 30. července

V Moskvě začal proces s členkami skupiny Pussy Riot

Romney naštal Palestinec pravdivým označením Jeruzaléma za hlavní město Izraele

Blažek jmenoval Bradáčovou novou pražskou vrchní státní zástupkyní

S návrhem na jmenování Bradáčové bylo podle Blažka manipulováno

Kalousek potvrdil, že Pospíšil byl odvolán, protože resort rozpočtově nezvládal

Registr vozidel fungoval, ale úředníci opět poukazovali na jeho pomalost

Funkčnost, cenu i formu zadání registru by měl prověřit audit, míní Peake

Výrobce letadel CASA vrátil jako kompenzaci jeden L-159 ALCA

Počasí v Praze: skoro jasno, 26 stupňů

pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Alidé jsou holt různí. Jsou mezi námi - mimo jiné - i jedinci, třeba vysokoškolsky vzdělaní, ale v základě hlupáci a nebezpeční idioti. Takoví, kteří jsou schopni třeba i zabít a ještě si namlouvat, že tím působí dobro.

Není to nic nového, perverzní inkvizitoři mučili nevinné, tvrdíce že činí dobrý skutek všem. Myslíte, že lidé, kteří za války udávali židy, někdy litovali svých činů?

Myslíte, že policejní vyšetřovatel, který křivě obviní nevinného a je pak úžasně hrdý na to, že ho donutil k přiznání, pak když se ukáže, že nechal uvěznit nevinného, se někomu omluví?

Nemusíte chodit daleko, podívejte se na příběh paní Ch.a jejího dítěte, které unesl pes dingo. Whitlam se dodnes pyšní tím, že zbankrotoval Austrálii, podívejte, jak se tato zem změnila za posledních pár let.

Ted' jsem dostal dopis z vládní kanceláře, že bude multikulturní průvod a poradci této akce jsou Indové, Číňané, Indonésané, žádný Evropan.

Je nám z toho všeho nějak smutno.

Děkujeme všem co přišli v sobotu na „POKEC“. Taktéž velice děkujeme firmě **Southerntrade International**, která nám dodala **ABSINTH** zvaný „**Green Fairy**“ na rozdávání. (www.southtradeint.com.au). Příští pokec bude v „Cheeky Czech“ 15.září.

Řekli bychom si pomáhat .

Víte co je RET?

Rudolf Výborný

Odpověď je jednoduchá, Renewable Energy Target. Moc Vám to neříká? To je proto, že se o tom moc nepíše. Moc Vás to, milý čtenáři, nezajímá? Tak tady je důvod, proč by mělo: Protože RET způsobilo za posledních pět let 40 % ní zvýšení ceny za elektřiku a pokud se nic nezmění, v brzké době se cena zvedne o dalších 30 %.¹

1 Podrobnější informace: The Ruinouss Privileges of Renewable Energy, Quadrant July August.

Zelené šílenství? V podstatě ano, ale za RET je zodpovědný John Howard, co je horší, ať vyhraje příští volby kdokoliv, RET se nezmění, je to *společný plán* Liberálů i Labour! Jinými slovy, australské kolektivní šílenství! Cena elektřiny přece roste uhlíkovou daní. To teprve přijde, za poslední léta cena rostla, ale uhlíková daň ještě neexistovala! Mnoho lidí doufá, že Liberálové vyhrají příští volby a vše se zlepší. Doufejme, ale RET a vzrůst cen elektřiny zůstane! RET je problém a je nutné tenhle cíl zrušit. Jediná možnost je protest, v tisku, na internetu a dopisem místnímu poslanci.

Chceme-li se RET bránit, musíme o tom vědět více. RET zavazuje vlády, dnešní i budoucí, k snížení emisí kyslíčniku uhlíčitého v atmosféře o 5% do roku 2020. Je to jako sovětská pětiletka. Někdo si vymyslí nesmyslný plán, v komunismu to bylo příslušné politbyro, u nás nevím kdo, asi původně Zelení. V obou případech je cíl pravděpodobně nedosažitelný. V obou případech se politickou mocí přinutí participanty v ekonomii dělat vše možné i nemožné k tomu, aby se nesmyslný plán splnil a to bez ohledu na to, jak to poškodí životní standard obyčejného občana. Pokud budou u moci Liberálové, mají v úmyslu na RET vyplývat pět biliónů dolarů. K neuvěření, bohužel ano, ale je to tak. V obou případech, sovětském i RET se naprosto nesprávně, a priori předpokládá, že vymyšlený cíl je očividně a bezesporně nádherný a bezpodmínečně nutný. V sovětském případě je pochybování o socialismu zločin, v našem případě, chces' snad pochybovat o nutnosti zachránit planetu před katastrofou? Ty máš něco proti větrným mlýnům? V obou případech se nikdo neptá obyčejného občane, mne nebo Tebe, milý čtenáři, zda s tím nádherným cílem souhlasíme. Máme sice možnost nevolit ani Labor ani Liberáli, ale chceme, aby nám opravdově vládli Zelení?

A tak přicházíme ke kacířské otázce. Proč RET? Protože je nutné snížit emise kyslíčniku uhlíčitého. Opravdu? A proč zrovna o 5%, proč ne o 50 nebo jenom o dvě procenta? A proč musíme snížit emise? Protože na tom souhlasí všichni vynikající vědci. Až na to, že to je lež. Jeden nositel Nobelovy ceny za fyziku a asi tak tisíc dalších vědců má vážné pochyby o teorii *katastrofálního lidmi způsobeného oteplování*. A pokud nepropadne panice katastrofálního oteplování není důvod k zachování RET. Mimochodem já osobně nemám nic proti větrným mlýnům ani proti slunečním panelům na elektřinu, dokonce věřím, že je dobré je používat, pokud jsou ekonomicky schopné existence vlastního života. Jsem však proti nesmyslnému plýtvání na cíle, které jsou ideologické a zcela pochybné.

Registrace auta

27. července 2012 Stanislav Moc

Australské Společenství je založeno na stejném principu jako Kanada. Patříme všichni do britského Commonwealthu národů, a jsme tudíž poddaní Jejího veličenstva. Potud vše v pořádku. Naše královna je velice slušná dáma a já si jí vážím. Ba jdu tak daleko, že mi nevadí ani její nástupce Karel, který ji má vystřídat na trůnu, až a když, nebo až, nedej bože, kdyby I tu jeho Kamilu, co se s ní muchluje už delší dobu, беру. Však ta doba naznačuje, že to není dáma jen na pobavení, ale že ji má asi Karlík rád. Hlavně to však беру, protože mi do toho nic není. Von nekecá do milostnejch pletek mně a já zas jemu. Tak to má ve vyspělé společnosti být! Jenže poslední dobou se v Austrálii nějak moc mluví o republice a nynější podvůdce laboristické opozice v parlamentu dal dokonce v minulosti republiku na svůj volební program. Abych se přiznal, já nemám nic ani proti republice, ale nějak se mi zdá, že za posledních pár dekád podstatně přibýlo těch, co rádi změnu za každou cenu. Že prej dobře bylo, ale bude ještě líp. To mne znepokojuje. Vím přece, kde to končí, když vám někdo slibuje zářné zítřky... Konec konců, v demokracii se tak děje každé volební období, ale že by se nám dýchalo lépe a volněji, o tom bychom se mohli dohadovat. Já osobně cítím, jak byrokratické sevření neustále sílí, omotává se kolem nás a sešňorovává nejen život předpisy, ale už i jen samostatný pohyb lidí! Třeba ze státu do státu.

Když jsme se s ženou odmrskli do nynějšího působiště, státu Nového Jižního Walesu (NSW) zůstalo nám jako vzpomínka na naše bývalé působiště staré číslo auta. Číslo z Queenslandu, země poznamenané nejen

monarchií ve jméně, ale i tradičním lehkovázným přístupem k životu. V Queenslandu si myslí, že starat se o své auto musíte především vy sám. Přece se nechcete zabít! V NSW si naopak myslí, že byste se klidně zabil a k tomu ještě mohl zabít i druhé, a abyste to neudělal, o to se stará stát. Takže tady musíme každý rok na kontrolu auta. Samozřejmě nikoli zadarmo, ale za poplatek. Jenomže já mám queenslandské číslo, tak na žádnou kontrolu chodit nemusím. Přihlášený jsem jak v Queenslandu (u syna), tak u ženy zde. Jenže syna letos přeložili, takže prodal dům, z Queenslandu se

odstěhoval a já přišel o "bydliště". No co, stejně k tomu muselo jednou dojít, řekl jsem si, tak si zažádám o NSW číslo. I zašel jsem pln optimismu na RTA (Road Transport Authority) a řekl si o nové číslo. "Jo, tak to si musíte zažádat o blue slip," řekla úřednice.

"Já většinou slipuju v hnědým," žertoval jsem, ale úsměv to nevyvolalo. Naopak, byl jsem vážně poučen, že blue slip je kus modrého papíru o způsobilosti mého vozidla. Ten smí v mém okrese udělit jen čtyři mechanici. Dostal jsem adresu na všechny čtyři. Zajel jsem za tím nejbližší do Macksvillu. Měl strašně práce a jeho sekretářka mě chtěla objednat na příští týden.

"Víte," zaprosil jsem, "mně už propadla registrace, páč já všechno nechávám na poslední chvíli, já potřebuji blue slip teď!" "Jak si to představujete, teď? Prohlídka je dost elaborate process."

"Já vím," odvětil jsem lehkovázně, "musí se elaboratly zakvedlat předníma kolama, jestli se mi neuvolnily čepy, zaviklat volantem a šlápnout na brzdu..."

A už jsem byl venku, ale ještě jsem měl tři adresy. Další mechanik byl až v Nambucca Heads, to už bylo skoro 35 km od nás. Opatrně, hochu, šeptal jsem si, musíš opatrně, hlavně nesmíš nikoho hned nasrat. Takže jsem začal prosebně hned od začátku, ale nebylo toho třeba. Mechanik byl fajn kluk a když jsem řekl, že třeba i připlatím (money no object!), ale ať už to mám za sebou, hned všeho nechal a vyjel z pod auta, na kterém pracoval. Jenže hned na to se zachmuřil a oznámil mi, že moje auto je Toyota troop carrier. To jsem věděl také, akorát jsem nechápal, proč ho to tak dojalo. Hned mi to vysvětlil. Troop carrier má sedadla pro jedenáct lidí. Takže systém v NSW jej považuje za autobus. Autobusy smějí prohlížet jen mechanici samotného RTA, tedy mocného úřadu. Nejen, že si za to nechají nekřesťansky zaplatit, ale dělají tu proceduru každých šest měsíců, nikoli jednou za rok, a jsou přísní, oh, ti jsou tak přísní ... a můj mechanik pozvedl oči k nebi, že jsem hned uhodl, že tam bych jen tak s prohlídkou neprošel. Tam se asi nevíklá s koly, ale hned trhá.

"Ježíšikristejáidiot, proč jsem jen nezůstal v Queenslandu!" lkal jsem.

"Ovšem," řekl mechanik opatrně, "kdybys v tom neměl sedadla pro jedenáct lidí, ale jen pro sedm... Chceš, abych ti udělal prohlídku hned teď?"

"Proboha, vůbec ne! Jen jsem se přišel objednat, jestli by se vám to nehodilo zítra." "Zítra, zítra," mumlal mechanik, "ve dvě?" "Báječný!" volal jsem radostně, "zítra ve dvě!"

Jel jsem 35 km domů a ještě to odpoledne odšrouboval dvě přebytná sedadla na zadních stěnách. Bylo to hotovo jedna dvě, protože je držely jen čtyři šrouby. Tím jsem snížil kapacitu na sedm pasažérů včetně řidiče a navíc získal i více prostoru v útrokách auta. Docela se mi to zamlouvalo. Bude víc místa na harampádí, až půjdeme campovat, utěšoval jsem se. Druhý den jsem se pyšně hlásil k prohlídce. Mechanikovy chmury však moje švejkovská tvář nerozehnal. "Tak jsem ti zjistil, že ti to nepomůže." "Jak to?!" "Chtějí report od strukturálního inženýra, že sedadla byla odstraněna odborně a nedošlo ke strukturální změně na vozidle, která by

Račte otočit list pokračování na str.2

Úterý 31. srpna

Nacista Csatáry odmítá obvinění z válečných zločinů Největší výpadek proudu na světě - 600 milionů Indů je bez elektriny Odboráři z pražského DP viní primátora z chystaného rozprodeje firmy Česko bude směřovat k většímu využití jádra, nastínil budoucnost ministr Kuba Dryml potvrdil, že po 14 letech opouští ČSSD, spekuluje se o přechodu k SPOZ Ministerstvo spravedlnosti testuje elektronické náramky pro domácí vězení Bulovka ustoupila, za moderní pavilon je ochotná platit Praze vyšší nájem a Zástupce DIag Human podal trestní oznámení na Blažka Počasí v Praze: jasno, 27°C

Středa 1. srpna

Izraelští ultraortodoxní židé začali být vojnou povinni Ministr obrany USA Panetta vyloučil aktuální útok na Írán Velvyslanectví ČR v Damašku bude vyřizovat agendu USA Prezident Klaus podepsal zákon o přímé volbě prezidenta Časopis dTest zjistil nezákonné praktiky autobazaru AAA AUTO Ministr školství Fiala redukuje po auditu manažerské posty První domácí vězni začali dostávat elektronické náramky Babiš se stal předsedou svého hnutí ANO 2011 Počasí v Praze: jasno, 30°C

Čtvrtek 2. srpna

Annan se vzdává funkce zvláštního vyslance OSN pro Sýrii Obama prý podepsal tajný výnos o pomoci syrským povstalcům Draghi má euro za nezvratný projekt, podle ekonomů je šéf ECB zcela mimo Kvalitu nových silničních staveb má do budoucna hlídat přímo ŘSD Audit ŘSD odhalil nezákonné členění veřejných zakázek za 200 MKč a Přezkoumávání územních plánů se neprotivilo ústavě, potvrdil ÚS Senátor Dryml potvrdil spekulace a přestoupil k zemanvcům Stíhání Daňhela pokračuje, žalobkyně žádá další výsledchy Počasí v Praze: jasno, 34 °C

Pátek 3. srpna

V procesu s Pussy Riot nebyla připuštěna většina svědků obhajoby Pan Ki-mun říká, že násilnosti v Sýrii mohou být zločiny proti lidskosti Rusko vysílá do své syrské základny trojici výsadkových lodí s vojáky a MPSV se cítí poškozeno tvrzením odborů, že útok na web byl od něj Vzniklo memorandum o opravě zchátralého zámku v Mor. Krumlově a Střč. kraj bude chtít kompenzaci za projekt opravy zámku Buštěhrad Dienstbier zahájil prezidentskou kampaň v Lánech u sochy T.G.M. Kriminalisté zajistili některé Rathovy nemovitosti, uvedl jeho advokát Počasí v Praze: oblačno, přeháňky, 28°C

Víkend 4. –5. srpna

Inspektoři EK, ECB a MMF ukončili misi v Řecku Znovu se rozhořely boje mezi tureckými vojáky a Kurdy Boje v Sýrii pokračují, armáda bombardovala město Halab Bavorský ministr financí míní, že Řecko by mělo odejít z eurozóny Kolem 140 lidí, převážně Romů, stále zůstává v ghettu Přednádraží Lidé si v katedrále připomněli 20 let od úmrtí kardinála Tomáška Do boje o prezidentství se hlásí už i advokátka Samková Přes jižní Čechy se přehnala bouře s krupobitím Počasí v Praze: skoro jasno, přes 30°C

Pondělí6. srpna

Syrský premiér Rijád Hidžáb uprchl i s rodinou ze země Robot Curiosity dosedl úspěšně na Mars, zahájil novou éru výzkumu **Italský premiér vyzývá k větší nezávislosti vlád na národních parlamentech** Vedení TOP 09 se diví, že Samková kandiduje proti šéfovi vlastní partaje a NKÚ přišel na další zlodějnu, nyní v ROP Jihozápad a Moravskoslezsko Úředníci kontrolovali domy v ostravském ghettu, lidé tam ale zůstávají D.O.S.T. žádá Nečase o záštitu jejich akce proti Prague Pride V kauze Rath jsou další dva obvinění, celkem jich je již 11 Počasí v Praze: oblačno, 30°C, večer déšť

Úterý 7. srpna

Ukrajinský poslanec nabízí Parkanové politický azyl Írán přiznal, že v Sýrii byli zajati příslušníci Revolučních gard Bělorusko kvůli plyšovými medvídkům zmrazilo styky se Švédskem Socialistické senátní výbory doporučily zamítnout církevní

restituce a Protikorupční policie začala razii ve státní agentuře Czech Invest Semerád, Rathův muž v Bruselu, skončí ke dni voleb Rath zůstává ve vazbě dál, ze všech tří koluzních důvodů V centru Prahy proběhl protest proti Kněžínkovi Počasí v Praze: oblačno, 24°

Středa 8. srpna

Řecká policie zadržela 6000 imigrantů, ministr mluví o invazi Vypršela lhůta pro přihlašování kandidátek pro senátní a krajské volby Ombudsman připravil desatero pro odškodňování za chyby úřadů a Sobotka si za neúctu ke starším politikům vysloužil tvrdou kritiku V noci zasáhly Česko bouřky, nejvíc to odnesla jižní Morava ČT představila předvolební vysílání, vydá se do všech krajů Vít Bárta vzdal boj o post plzeňského hejtmana Sociální síť **Twitter** se naučila česky Počasí v Praze: oblačno, vítr, 24°C

Čtvrtek 9. srpna

Na Sinaji bojují egyptští policisté s neznámými teroristy Španělsko a Británie prý zmařily teroristický útok v Gibraltaru Je to nejškodlivější zákon, řekl Klaus a vetoval energetické štitky Církve označily kampaň ČSSD proti restitucím za totalitní propagandu Označení svých billboardů za nacistickou propagandu socialisté odmítají VV se připojí k ČSSD a KSČM proi církevním restitucím, říká Klasnová Před 48 lety byla ještě slabší ozonová vrstva než dnes, říkají vědci Spalovna v Karviné se odkládá, nemůže počítat s dotací EU Počasí v Praze: oblačno, 24°C

Pátek 10. srpna

Vozítko Curiosity poslalo z Marsu další fotky svého okolí USA začaly ve Vietnamu odstraňovat Agent Orange z války Klaus zkritizoval chystané zvýšení DPH, brzdí podle něj ekonomiku Úřad nařídil majiteli ostravského ghetta okamžitě zbourat první dům a Armáda vyznamenala vojáky z Afghánistánu a z bojů proti pirátům Šéfové TOP 09 a STAN popírají, že by se jejich strana štěpila Kvůli Lessyho výrokům se Kubice možná obrátí na inspekci Policie odložila údajnou korupční kauzu exministra Drobila Počasí v Praze: oblačno, 22 °C

Víkend 11. srpna – 12. srpna

USA a Turecko nevylučují bezletovou zónu nad Sýrií Egyptský prezident zrušil dohodu zaručující armádě široké pravomoci Skončila olympiáda, Češi získali 4 zlaté, 3 stříbrné a 3 bronzové medaile Schwarzenberg začal chystat svou kampaň pro přímou volbu prezidenta Ministerstvo dopravy chce na části silnic 1. třídy rychlost 110 km/h Pražské metro slavilo kulaté 34. výročí provozu na lince A Starostové se ostře postavili proti prolomení limitů těžby Praha si připomněla 10 let od velké povodně Počasí v Praze: postupné vyjasnění, 20°

Registrace auta***Dokončení z první strany***

mohla ohrozit jeho bezpečnost."

"Ježiši, každé sedadlo držely čtyři šrouby! Dal jsem je všechny zpátky, není vidět ani dírka, co blbnou? Jaká strukturální změna?"

"Já vím, ale to ti nic nepomůže. Zajed' si na RTA, tam ti dají adresy strukturálních inženýrů a budeš muset nejdřív k jednomu z nich."

Zajel jsem tedy do RTA. Naštěstí tam zrovna nikdo nebyl, takže jsem se hned hmul k pultu, ale byl jsem promptně poslán zpět a musel jsem si utrhnout lísteček s čekacím číslem. Sotva jsem to udělal, slečna, která mě pro něj poslala, zmáčkla knoflík a "mé" číslo se jí rozsvítilo nad hlavou. Teprve teď jsem k ní směl přistoupit!

Vysvětlil jsem jí situaci a požádal, jestli by se na "strukturální změnu" nepodíval jeden z jejich mechaniků. Nepodíval. To se opravdu musí k inženýrovi, ujistila mě. Pak mně dala seznam inženýrů. Nejbližší byl v Reptonu. To bylo dalších dvacet kilometrů. Představil jsem si, jak tam přijedu a on mě řekne, že jsem se měl objednat, že teď nemá čas. Nebo mě vyzve, abych se šel projít na dvě hodiny, protože dá rozum, že si nemůže říci o dvě stovky po minutové prohlídce. Jasně jsem slyšel, jak neznámý inženýr prohlašuje: "To víte, nejde jen o prohlídku, ale o napsání znaleckého posudku, to vezme čas... a peníze..." "Slečno," slyšel jsem se najednou, jak říkám, "já vím, že vy za nic nemůžete, ale až bude to referendum za republiku, prosím vás, hlasujte pro monarchii! To byla doba! Jinak jsme fakt všichni v prdeli."

Doma jsem pak pokorně zavolal do Queenslandu a dostal povolení i registraci přes telefon. Copak já mohu jít proti monarchii a starým dobrým časům? Stanislav Moc

A JEHO NEVIDITELNÝM PSEM**Boj Australských byrokratů proti vlastním občanům.**

V neděli 12.srpna běžel v televizi v 18.50 hod. pořad o mléku.

V roce 1940 prý byla údajně v Austrálii epidemie tyfusu a od té doby je nezákonné prodávat nepasteurizované mléko. Food Autority v poslední době pronásleduje prodejce nepasteurizovaného mléka přestože je toto mléko údajně prodávané jako mléko určené „ke koupání“ a nikoli k pití, ano je pravdou, že je to trik proti Australským úřadům.. Poslední chycený prodejce dokonce musel zaplatit pokutu \$150 000, čímž ho vláda udělala bankrot - šel na mizinu a je teď z něj žebrák.

Food Authority dokonce záměrně vytváří podivnou psychožu, tvrdíce že neupravené mléko je životu nebezpečné a vy můžete zemřít i po požití malinké skleničky a to přesto, že ho nejen v Austrálii, ale po celém světě pije, tepelně neupravené čili nepasteurizované mléko, miliony lidí.

Zajímalo by nás, proč stát nemá zájem na zdraví vlastních obyvatel, a to není případ jen z mlékem. Zrovna nedávno je z televize znám případ, kde vláda záměrně tvrdí, že v Austrálii neexistuje tak zvané “ Lyme decease“, velice špatně léčitelná choroba a to přesto, že i v televizi ukazovali několik případů a vysvětlovali jak lidé nakažení touto chorobou trpí, a jak díky vládnímu usnesení podle kterého tato choroba v Austrálii neexistuje, mají problémy s diagnostikou a dokonce obtíže s léčením této údajně neexistující choroby. Pro vaši informaci Lyme nemoc, neboli borreliosis, je infekční choroba způsobená přinejmenším třemi druhy bakterií patřící k rodu Borrelia. Nakazíte se velmi jednoduše pouhým stípnutím klíštěte. Symptomy jsou různé, od nesktečné silné únavy, poruchy spaní a chůze až po velmi silné bolesti svalů, vyrážky apod. Pan V.Wichta mě navíc upozornil, že dříve se pasteurizovalo asi při 63 stupních C a pak se mléko pomalu chladilo, kdežto dnes se pasteurizuje při 72 stupních a pak se rychle chladí, což zničí nejen všechny zlé i dobré bakterie, ale i enzymy, mezi nimiž je ten, co způsobuje kysnutí mléka, takže dnes už mléko nezkysne, ale zhořkne (tedy pokud do něho před procesem kysnutí nepřilejeme "buttermilk" čili podmáslí). Ale zpět k mléku.

TV upozornila, že existuje podle pediatra Bob Elliota výzkum, který potvrzuje, že normální mléko, tak zvané „A1“, prodávané v obchodech, může nastartovat diabetes. Universita v Perthu tento rok, podle Tv pořadu, vydá obšírné pojednání toto potvrzující.

Račte si uvědomit, že to, co prodávají v obchodech pod názvem „mléko“, je natolik upravené a předělané, že většina živin a „zdravých“ bakterií je zcela zničena. To se ještě nikde nemluví o tom, co je přidáváno do mléka, zvláště do mléka odlehčeného od tuku (skim milk), jen proto aby chutnalo „jako mléko“, nebo aby vůbec mělo nějakou chuť. Mimochodem i tak zvané „Full cream milk“ má do plnotučného mléka hodně daleko a název je vlastně zavádějící čili „misleading“ což nikomu z byrokratů nevadí!

Podle Australských úřadů nemusí být chemikálie přidávané do mléka nikde uváděny.

Není to dávno, co televize (a i naše NOVINY) upozornily, že do mléka je přidáváno až 30% chemicky upravené syrovátky, což brzičko využili některé firmy k tomu, aby začaly prodávat mléko s nápisem „ Permate FREE“.

Není to dávno, co televize ukazovala, jak mnozí řezníci míchají kousky masa s podivným práškovým lepidlem, jenž pak zabalí do plastického válce a nechají uležet, dokud se maso nespojí, a dělají tak z odřezků a zbytků krásné roštěnky. Řezníci musí při přípravě ale používat gumové rukavice, brýle a jiné ochranné pomůcky, protože se nedoporučuje přijít z práškovým lepidlem do styku. Podle „Food authority“ je to ale všechno ok.

Všimněte si, že i na mase nemusí být napsáno jestli je v něm cokoli přidáno, nebo bylo jakkoli upravené a co obsahuje navíc (antibiotika, chemikálie proti parazitům a podobně).

Není to dávno, co televize upozornila, že mražená zelenina s Čínské lidově demokratické republiky obsahuje pesticidy, fungicidy a jiné krámy, takže není zrovna tudíž zdravé, a dokonce někdy může být nebezpečné těhotným a nemocným. A tato zelenina, že se může dostat do Austrálie nejen jako „Produkt of China“, ale že Nový Zéland má právě s Čínou úžasnou dohodu na dodávku zeleniny a tudíž i mražená zelenina ba i ovoce dovážené s Nového Zélandu je vlastně z Číny a ne od našich sousedů.

A prosím, pro Australskou „Food Authority“ je to opět OK. Není to dávno, co upozornili, že i kuřecí maso je různě upravované a obsahuje podivné věci včetně antibiotik. A co na to „Food Authority of Austrálie“? No, to je přece OK, nikdo přece nejí kuře obden, ale maximálně jednou týdně a to snad nikomu neublíží.

Co můžete dělat vy, čtenářové našich novin? Ano, můžete, volejte do rádia, pište dopisy politikům a organizacím, volejte o pomoc a nápravu!

Politicky korektná

Štátna tajomníčka ministerstva práce Lucia Nicholsonová predviedla v praxi ukážku názorovej konzistentnosti.

Štátna tajomníčka ministerstva práce Lucia Nicholsonová predviedla v praxi ukážku názorovej konzistentnosti. Keď súd zakázal oddeľovať na školách rómske deti od Nerómov, Nicholsonová povedala, že ona by svoje dieťa zo

zmiešanej triedy nevzala. Reakcie ľudí však na seba nenechali dlho čakať, a tak deň nato napísala na svoj blog niečo iné - tirádu o tom, ako by jej prekážalo, keby jej dieťaťu kradli spolužiaci desiatu, musela ho čistiť od vší a keby chodilo domov s monoklom len preto, že sa nenarodilo v osade. Nicholsonová tento zvrat vysvetlila tým, že ako politička je viazaná „politickou korektnosťou“, kým ako matka vidí celú vec inak. Matka Nicholsonová by teda zrejme vo voľbách nemohla voliť političku Nicholsonovú, lebo majú na jednu vec odlišné názory. Psychiatria má pre túto chorobu presné pomenovanie. Plus7

Pôrodov ubúda, Husákové detí oslabí

Vlani u nás pribudlo najviac obyvateľov v tomto tisícročí. Teraz sa to opäť obracia. Za rekordným prírastkom obyvateľstva boli podľa odborníkov najmä odložené pôrody a migrácia obyvateľstva.

BRATISLAVA. Výrazný nárast pôrodnosti sa na Slovensku zrejme obracia. Po silnom roku 2011 pôrodov v tomto roku zatiaľ ubúda.

Vlani pribudlo u nás najviac ľudí za posledných jedenásť rokov. Ukázala to Správa o zdravotnom stave obyvateľstva SR za roky 2009 až 2011.

O rekordný ročný prírastok sa podľa odborníkov zaslúžili silné ročníky tridsiatničiek, ktoré začali rodiť, ale aj ľudia, ktorí sa na Slovensko prisťahovali.

Návrat do minulosti

Tohtoročné údaje na stránke Štatistického úradu však ukazujú, že počet pôrodov klesá. Jarné pôrody vracajú krivku do rokov 2007 a 2008. V apríli tohto roku sa narodilo 4257 detí a v marci 4416. V predchádzajúcich troch rokoch boli tieto čísla výrazne bližšie k päťtisícke. Upozornil na to Michal Lehuta z týždenníka Trend.

V posledných troch rokoch sa na Slovensku rodilo najviac detí v tomto tisícročí. Výrazný bol aj prírastok obyvateľstva, teda rozdiel medzi narodenými a zomretými, ktorý navyše zohľadňuje aj migráciu.

„V roku 2011 dosiahol prirodzený prírastok hodnotu 8910 ľudí,“ píše sa ešte optimisticky v správe, ktorú vypracoval Úrad verejného zdravotníctva. Na tisíc obyvateľov Slovenska tak vlani pribudlo 1,65 človeka. Od roku 2000 ide o najvyššie číslo. Na prelome tisícročí bol prírastok len 0,45 a v nasledujúcich troch rokoch mal dokonca zápornú hodnotu.

„V demografickom vývoji v roku 2010 – 2011 je najpozitívnejším prvkom zvýšenie počtu živonarodených detí na úroveň 90. rokov,“ odôvodňuje správa vlahajší rekordný prírastok obyvateľstva.

Aj dva predchádzajúce roky sa podľa Národného centra zdravotníckych informácií pohybovali okolo hranice 60tisíc detí, teda podobne ako v roku 1995 až 1996. Viac detí sa rodilo aj podľa demografa Borisa Vaňa.

Za nárastom boli podľa neho najmä silné ročníky takzvaných Husákových detí, ktoré po odkladaní pôrodu začali rodiť a ešte stále rodia. „Druhý dôvod je, že je pomerne výrazný migračný prírastok,“ dodáva demograf.

Ročne sa na Slovensko prisťahuje o niekoľko tisíc ľudí viac, ako sa odsťahuje, hovorí Vaňo.

Obyvateľov podľa správy pribúda najmä v Prešovskom, Košickom a Bratislavskom kraji. Naopak, ubúda ich v Nitrianskom, Banskobystrickom a Trnavskom kraji.

Pôrodník: Pôrody necítim

„Nesledujeme, že by sa nejako zvýšil počet pôrodov, práve naopak, v niektorých regiónoch sa znižuje,“ hovorí zasa Miroslav Borovský, hlavný odborník ministerstva zdravotníctva pre gynekológiu a pôrodníctvo.

Súhlasí s tým, že ženy rodia neskôr ako v minulosti. „Nerodí sa do tridsiatky, ale po tridsiatke.“ Za prírastkom vidí podobne ako Vaňo migráciu obyvateľstva.

Zdravie Slovenska

- v celej populácii stúpa výskyt zhubných nádorov;
- rovnako narastá aj výskyt cukrovky;
- počet diabetikov sa od roku 2000 zvýšil o 20 percent, do konca roku 2010 tvorili sedem percent populácie;
- od roku 2008 narastá počet ochorení na čierny kašeľ;
- rastie počet ochorení na kliešťovú encefalitídu.

Ján Krempaský SME

K olympiáde patrí aj sex, atléti sú po ňom vraj diví

Porovnávanie života olympijskej dedinky so seriálom Sex v meste či obrázok olympijských kruhov zostavených z kondómov - médiá sa predbiehajú v tvorivosti pri správach o divokých žúroch, ktoré športovci počas olympiády zažívajú.

Je to prehliadka nádherných tiel a dokonalých tvarov. Zábery na krásne tváre a úsmevy športovkýň vyvracajú všetky pochybnosti o tom, že vrcholový šport je len pre maskulinne typy.

Olympiáda v Londýne vyrobila niekoľko nových sexsymbolov nielen medzi ženami, ale aj medzi mužmi.

Na hrách je na jednom mieste veľa krásnych ľudí z rôznych krajín v špičkovej forme. „Je to festival sexu,“ nazval olympiádu v roku 2008 bývalý britský stolný tenista Matthew Syed.

Ako vysvetlil, nejde len o sexi atlétky, ktoré sa premávajú po dedinke v lycrových úboroch, ale aj o nádherné hostesky v krátkych sukničkách, ktoré majú športovcom pomáhať, či krásne miestne fanúšičky. Vraj mohol až umrieť z pohľadu na exotické atletické krásy z celého sveta s vypracovanými svalmi.

Abstinenciou netrpia

Hoci austrálskemu olympionikovi Russellovi Markovi nedovolili v rámci olympijskej dediny zdieľať izbu s jeho ženou, lebo by sa zvýšok ženskej výpravy musel neprimerane tlačiť po izbách, zdá sa, že športovci na sexuálnu abstinenciu počas hier až tak netrpia. Mark sa dokonca pošťazoval, že na rozdiel od neho homosexuálne páry nemajú problém bývať na OH spolu.

Svetovými médiami prebehol nedávno aj výrok americkej džudistky Rondy Rouseyovej, medailistky z Peking, že atléti sú počas olympiády priam diví po sexe.

Po pretekoch sa podľa nej mnohí doslova zbĺznia, najmä ak je v národných domoch zadarmo alkohol. Ak by tomu niekto nechcel veriť, má si pozrieť, ako vyzerajú športovci pri úvodnom ceremoniáli a ako pri záverečnom. Rouseyová radí svojim kolegom jediné: kondómy. „Chráňte sa!“ varuje.

Ochrana je zadarmo

Kondómy sa športovcom začali rozdávali zdarma po prvý raz na barcelonskej olympiáde v roku 1992 s cieľom zabrániť okrem iného šíreniu AIDS. Na olympiáde v Sydney v roku 2000 rozdali 70-tisíc kondómov, ale 20-tisíc vraj chýbalo. Do Peking, ich preto dorazilo už 100-tisíc.

Hovorca organizácie UNAIDS China vysvetlil, že na olympiáde je veľa mladých, silných, slobodných atlétov, a ako hocike inde, aj tu sa niektorí môžu zamilovať alebo niečo iné, preto im musia dať k dispozícii kondómy.

V Londýne sexuálny apetít odhadli v priemere na 15 kondómov na športovca, spolu ich má byť k dispozícii až

150-tisíc kusov. Zdá sa však, že aj v tomto prípade ide viac o biznis ako o zdravie.

Firma Durex, ktorá sa stala jedným zo sponzorov OH, sa urazila, že na súkromnej fotke, ktorú dala na Twitter austrálska BMX jazdkyňa Caroline Buchananová, sa objavila konkurenčná značka kondómov.

„Haha, klebety sa potvrdili. Olympijská dedina,“ uviedla pri fotografii športovkyňa. Netušila, aký tím vyrobí organizátorom problém.

Kondómy ako darček

Natália Hejková, bývalá trénerka našich basketbalistiek, ktorá pôsobila v Pekingu ako asistentka ruských hráčok, sa pri otázke na kondómy len zasmieje: „Každú olympiádu sa o tom píše. Je to vec morálky každého jednotlivca. Nie je to také škodlivé ako alkohol. V istom smere je to dokonca uvoľňujúce, oslobodzuje to od stresu,“ hovorí.

Na predsudok, že sex športovcom odoberá silu na výkon, reaguje: „Záleží na praktikách.“

Členka Slovenského olympijského výboru, bývalá československá olympionička v skoku do výšky Mária Mračnová nevie, prečo sa v dedinke distribuuje toľko kondómov. „Možno že si tým chcel len niekto zvýšiť svoju popularitu,“ mieni.

V rozhovore pre idnes.cz český bedmintonista Petr Koukal prezradil, že na rozdávanie kondómov sa priam tešil, chcel ich totiž doniesť priateľom ako suveníry. Veril, že budú s olympijskou symbolikou, zostal však sklamaný. Sú vraj len v obyčajnom čiernom obale a zatiaľ sa mu ani dokonca nepodarilo zistiť, kde ich vlastne rozdvávajú.

Žiadne veľké orgie

Olympijská dedina je pre návštevníkov hier neprístupná. Ako si majú predstaviť jej atmosféru? Je to miesto tichého odpočinku a sústredenia alebo priestor na sexuálne orgie?

Natália Hejková vníma články na túto tému ako prehnané a nafúknuté. „Ak už médiá nemajú čo písať, tak napíšu, že Bolt mal na izbe tri Švédky,“ smeje sa. Podľa nej chce každý na olympiáde podať maximálny výkon, ale sú tam aj športovci, ktorí nemajú šancu vyhrať a tak si môžu dovoliť užívať si. Je pravda, že švédske hráčky hádzanej, ktoré Boltovi gratulovali k výkonu, skončili vo svojej skupine posledné.

Veľké žúry však podľa nej jednoducho podmienky v dedinkách nedovoľujú. Športovci aj vedenie výpravy bývajú spolu. „V bunke sú všetci pokope, robiť tam nejaké oslavy by ani nebolo možné,“ mieni. Akýkoľvek hluk by určite vyvolal nevôľu ostatných, lebo spánok je pre športovcov to najdôležitejšie.

Iná situácia nastáva, samozrejme, po výkonoch. Vtedy je bežné pripíjať si na úspechy. Oslavy sa však zvyčajne nedejú v dedine, ale skôr v národných domoch. Ruskí športovci však majú napríklad počas tejto olympiády alkohol zakázaný aj v národnom dome.

„Možno po súťaži začnú športovci aj flirtovať, ale naši sú limitovaní tým, že najčastejšie hneď po výkone frčia domov,“ vysvetľuje Mária Mračnová. Pripomína aj to, že do olympijskej dediny je zakázané nosiť alkohol. „Vždy sa niekto vynájde, ale nemôžu to byť kvantá,“ dodáva.

Sama zažila skôr priateľstvá vo vlastnom tíme ako medzi športovcami z iných štátov. No stretnúť exotické športovkyne či športovcov sa určite dá, napríklad aj v oficiálnom priestore vyhradenom na after párty v rámci dedinky.

Alkohol na prídel

Ani basketbalistka Alena Kováčová, ktorá má za sebou OH v Sydney, si na veľké olympijské žúrky nespomína. „U nás sa nič také nedialo. Keď aj bol deň voľna, vždy sme mali tréning. Naš tréner dokonca vydal zákaz návštev v našom domčeku,“ spomína.

Tvrdí, že keby sa konali nejaké divoké večierky v okolitých domoch, museli by ich počuť, ale nikdy ich nič nerušilo. „Športovci sami vedia, že nemôžu ponocovať do rána, lebo ich na druhý deň čaká náročný výkon.“

Kováčová pripúšťa, že ak niekto vyhrá medailu, dokáže to už viac rozbaľiť: „Možné to teoreticky je.“

Aj Petr Koukal pripustil, že športovci sa vedia baviť, ale ani podľa neho sa mega párty nekonajú. Pri niektorých výpravách je alkohol na prídel, inde zostáva len pre trénerov. Jeho konzumácia musí aj v národných domoch rešpektovať domáce pravidlá - pije sa len do polnoci a cez víkendy dokonca len do desiatej. Koukal pripomína, že športovci si uvedomujú, že mimo chránenej dedinky na nich môžu kdekoľvek číhať novinári a prípadne nelichotivé fotografie zneužiť. Zuzana Uličianska SPORT SME

Co s politickými stranami? Odložit je na smetiště dějin!

: Jan Berwid-Buquoy Reflex

Stát je organizovaným násilím. Demokracie má násilí méně. Diktatura ho má naopak více. V totalitách vládne jedna politická strana. Její řady plní většinou potenciální hrdelní zločinci. Na rozdíl od totality se v demokracii s politickými stranami doslova roztřhl pytel. Vládne tam chaos a nepopsatelný zmatek. Ten v konečné fázi vede zpátky k totalitě. Jde o jakýsi zjednodušený nekonečný koloběh lidských dějin. Co s tím? Je z toho nějaké reálné východisko?

Již v roce 1933 si americký prezident Franklin D. Roosevelt zcela jasně uvědomil, že klasický stranický systém v rozvinuté demokracii svou neschopností řešit aktuální sociální problematiku je úrodnou půdou pro vznik fašismu (Itálie), nacismu (Německo) a komunismu (Rusko). Bylo nutné vytvořit konzumní společnost („kapitalismus s lidskou tváří“), a tím eliminovat „třidu proletariátu“ coby nosný sloup každé moderní totality.

Roosevelt se rozhodl ignorovat dosavadní politické boje a stranické intriky. Ty vedly pouze k prohlubování hospodářsko-sociální krize. Kromě mlácení prázdné slámy ideologie neměly politické strany novému prezidentu USA co nabídnout. Vytvořil tedy vládu na slovo vzatých odborníků a svůj vládní program nazval „New Deal“ (Nový úděl): jakmile se změní „proletář“ v konzumenta, nemá ani fašismus, ani komunismus žádnou šanci. Tak náročný úkol však nemohli zvládnout straniční intrikáni, aparátčící a patolízalové.

Prezident se tedy rozhodl sestavit vládu z vynikajících odborníků bez ohledu na to, zdali se bude jednat o „demokraty“, nebo „republikány“, či bezpartijní. Ministrem financí jmenoval průmyslníka a multimilionáře Williama H. Woodina. Tím si byl jist, že takový dolarový gigant nebude krást, tunelovat ani proměňovat „víno v peníze“. Ministrem vnitra USA učinil rovněž republikána Harolda L. Ickese, spolehlivého milionáře, o kterém věděl, že bude pronásledovat kriminalitu, a nikoli, aby se stal součástí nějaké pololegální mafie. Ickesovi se navíc podařilo vyslídit veškerá fašistická a komunistická douputa.

Extremistické demagogie ať „zprava“, či „zleva“ byly následkem toho od poloviny 30. let v USA naprosto bez mocenskopolitických šancí. Bezpartijní Frances Perkinsová (později se dala k demokratům z náklonnosti k Rooseveltovi) se stala ministryní práce, a tím první ženou v dějinách USA, jež byla členkou americké vlády. Jednalo se o velice dobře promyšlené prezidentovo rozhodnutí, neboť bezpartijní Perkinsová zaručovala „nestranickost“ na americkém trhu práce. Ten zbytek vlády byl sestaven z demokratů, o jejichž odbornosti a legálním bohatství nebylo pochyb.

Rooseveltův „New Deal“ se podařil a po druhé světové válce, ve formě „kapitalismu s lidskou tváří“, byl importován na lafetách amerických tanků, v doprovodu s tzv. Marshallovým plánem, do Evropy. Tím byly do budoucna roky, dny a hodiny komunismu sečteny.

Naše tzv. postmoderní společnost stojí před tímtež údělem jako F. D. Roosevelt v roce 1933. Notorický úpadek ideologií po roce 1990 bude krok za krokem degradovat politické strany na pouhé intrikánské sekty. Tyto organizace nejsou schopny ani rozpoznat sociální problémy globálního světa, natožpak aby je uměly řešit. Tak jako v případě Rooseveltova New Dealu budoucnost evropského kontinentu bude patřit vládám odborníků, a nikoli stranickým aparátčickým zbavených ideologie a úporně hledajícím nového „nepřítele“.

Nečasův „hon na čarodějnice“, Klausova kleptomanie, nekompetentnost Parkanové, Rathovy korupční aféry a podobná selhání veličin stranickopolitických aparátů na divadelních prknech národa by neměly mít žádnou budoucnost a patří doslova na smetiště dějin.

Tento problém se samozřejmě netýká jen Česka. Kancléřka Angela Merkelová v SRN musela „poslat k vodě“ dva prezidenty a čtyři ministry. To, že byli neschopní, je logické. Co však mimo vlastní neschopnost konkrétně napáchali, se tak úplně neví, neboť aféry tohoto druhu se v SRN (na rozdíl od Česka, Velké Británie a USA) utajují jako atomové zbrojení v bývalém SSSR. Rovněž ve Francii se ztrácejí vládní úředníci tak tichým způsobem, že se skoro nic nepozná.

Zvlášť efektivní způsob „odchodu“ si vymysleli Rakušané. Ve vládě Wernera Faymanna (sociální demokracie) v letech 2008–2012 odstoupilo ve Vídni celkem šest ministrů, z toho tři ženy a tři muži. Tito vládní úředníci jsou tzv. odklizeni na

jiná předem určená místa v době, kdy vlastně ještě nic nenapáchali, ale už se k tomu neprodleně schyluje. Jde o daleko civilizovanější postup než v SRN (doslova vyhazov na ulici) nebo v ČR (rovnýma nohama přímo za mříže).

Když sledujete jména a listiny americké vlády, Kongresu a Senátu, hemží se to tam menšími nebo většími milionáři, někdy pocházejícími i z rodin miliardářů. Když se podíváte na tytěz dokumenty v Evropě, hemží se to tam straníky, kteří kdyby nežili z rekvírovaných peněz daňových poplatníků, už dávno by umřeli hlady.

Americká dcera československého agenta CIA: „Špatné české zuby mají kořeny v socialismu!“

Foto: Tomáš Tesař - Text: Kateřina Kadlecová Reflex

Víte, co obnáší profese dentální hygienistky? Patříte k těm několika málo procentům Čechů, kteří chtějí mít perfektní, krásné a zdravé zuby, a proto do ordinací jedné ze zhruba čtyř stovek tuzemských dentálních hygienistek docházejí, ačkoli zdravotní pojišťovny jejich péči nehradí a pacient musí těch několik stokorun vytáhnout z vlastní kapsy?

Pak byste měli znát ALICI LAURENT, průkopnici oboru, která v Česku před třinácti lety založila Asociaci dentálních hygienistek ČR (těch zhruba pět procent mužů, kteří pracují v oboru, promíne – jedná se o tradičně ženskou profesi) a pilnou práci v ordinaci i mimo ni u nás pomáhala mladou disciplínu ustavovat.

Americká profesionálka má české kořeny: její otec, podplukovník a československý špión František Tišler, roku 1959 zběhl ze služeb československého velvyslanectví ve Washingtonu a stal se agentem CIA.

To mu mohlo přijít dosti draho – ve vlasti ho v jeho nepřítomnosti odsoudili k smrti. Díky americkým tajným službám se však Tišler stal Frankem Laurentem a v tajnosti přesídlil na Floridu, i s manželkou a třemi dcerami, které rovněž získaly novou identitu.

Příběh špičkové koulařky, jejího manžela špiona a jejich nejmladší dcery, expertky na chrup, si můžete přečíst v aktuálním Reflexu č. 25. Zde malá ukázka z rozhovoru s Alicí Laurent.

Než jsem poprvé přišla do vaší pražské ordinace, myslela jsem si, že mám pěkné a zdravé zuby. Když jsem po hodině a půl odcházela s krvavou pusou, bylo mi jasné, že jsem pro své zuby celý život skoro nic nedělala a že to tak daleko nemuselo dojít, kdybych si je uměla správně čistit. Pamatujete si ještě teď, skoro po měsíci, můj chrup?

Samozřejmě! Měla jste drobné záněty vzadu na dásních pod stoličkami, způsobené plakem, zbytky potravy a počínajícím poddášňovým zubním kamenem nahromaděným v parodontálních kapsách. A nechte si co nejdříve vytrhnout ty dva moudráky, vždyť tam si ani zubní nití, ani mezizubním kartáčkem nemáte šanci dosáhnout! Mezizubní prostory se vám zanesou a zkazí se nejen zub moudrosti, ale i ten před ním. Ale nebojte se, v rámci české populace jsou vaše zuby v normálu.

Tím chcete říct, že Češi o své zuby neumějí pečovat? Už tak se o nás tvrdí, že páchneme, lacině a nevkusně se oblékáme a nosíme ošlapané boty, ne všechny ženy si holi nohy a podpaží... A teď k tomu ještě zuby?

V socialismu to má kořeny, ty špatný český zuby! Socialistické zubařství mělo například tradici, že se vytahovaly zdravé zuby, aby vám měl na čem viset můstek... Taky nebylo v kurzu doporučovat rovnátka, zejména ne v pozdním věku – to já jsem začala znovu nosit rovnátka ve čtyřiceti letech! Víte, když má člověk křivé zuby, působí to, jako by byly špinavé... Zubaři za komunismu neinstruovali své pacienty, jak si čistit zuby, a profese dentálního hygienisty přišla až poměrně dlouho po revoluci, obor je v Česku teprve patnáct let starý, a navíc péči dentálních hygienistek nehradí pojišťovny, takže si to v dnešní době lidé dlouho rozmyšlejí, než vyrazí do ordinace.

Což je špatné – jak vidíte sama, čím později k dentální hygienistce přijdete, tím náročnější čištění a další úkony

musí provést. Nejhorší je jet v Praze tramvají a cítit lidem z úst ten hnusný puch parodontózy, se kterou se rozhodli nic nedělat. Sama už sedmadvacet let vykládám celé svým českým příbuzným o funkci zubní niti a její nezbytnosti pro zdravé zuby. Ale myslíte, že je to zajímavá? Říkají: „No jo, ona je Američanka, ona už se s těmi pěknými zuby narodila.“ Nesmysl, moji rodiče byli Češi, moje zuby jsou české! Jen od roku 1966 na slovo poslouchám svou dentální hygienistku, zatímco z mé snad padesátičlenné české rodiny se u mě v ordinaci zastavili tři lidé.

Ve Spojených státech má ovšem svého dentálního hygienistu každý.

Pochopitelně, na každého zubaře v USA připadají dva hygienisti. Poměr v Česku si raději ani netroufám odhadnout, tuším jen, že Asociace dentálních hygienistek může mít kolem stovky členek, přičemž v oboru pracuje zhruba čtyři sta lidí. Nebyla jsem v Česku sedm let, tak nevím, jak přesně si teď obor stojí. Doufám, že mě v tomto ohledu v následujících měsících čekají jen samá milá překvapení.

Mladí čeští fyzici získali 4 stříbrné a 1 bronzovou medaili na Mezinárodní fyzikální olympiádě

České družstvo nejlepších středoškolských studentů ve fyzice přivezlo ze 43. Mezinárodní fyzikální olympiády celkem 5 medailí. Úspěchu dosáhli v konkurenci 378 nejchytřejších mladých fyziků z Evropy, Asie, Austrálie, Ameriky a Afriky. Olympiáda probíhala ve dnech 15. až 24. července v Estonsku.

Celkem 378 účastníků z 81 zemí si muselo poradit s náročnými teoretickými i experimentálními úlohami. Českou republiku na soutěži reprezentovala pětice středoškolských studentů, které se díky 5 medailím podařilo obhájit přední místo v celkovém hodnocení. Nejlépe se dařilo Ondřeji Bartošovi, z Gymnázia Žďár nad Sázavou.

Absolutním vítězem 43. Mezinárodní fyzikální olympiády se stal maďarský soutěžící Attila Szabó. V první dvacítkě zlatých medailistů se umístilo 5 soutěžících z Čínské lidové republiky, 5 z Čínské republiky (Taiwan), 2 soutěžící z USA, 2 z Ruské federace a po jednom zmíněný vítěz z Maďarska, dále z Thajska, Korejské republiky (Jižní Korea), Indie, Rumunska a Japonska.

Soutěži předcházela Mezinárodní matematická olympiáda, odkud si česká výprava přivezla stříbrnou a bronzovou medaili i čestná uznání. RP

Estébák

23. července 2012

Vypravila jsem se po nějaké době do kina na film Konfident. Název mě zmátl, takže jsem skoro až do poloviny filmu čekala, kdy se ukáže ten konfident, ale nic z toho nebylo. Moje chyba, měla jsem se napřed poučit: byla bych zjistila, že se film původně ve slovenštině jmenuje Eštébák. Proč je název přeložen do češtiny právě takhle, nevím, ale je to rozhodně zavádějící, hlavním hrdinou filmu je estébák, a ne konfident. Přitom jsou tvůrci s poměry u někdejší Státní bezpečnosti obeznámeni dobře, rozhodně lépe než většina jejich publika. Nebudu sketa a neprozradím pointu, taky nemám ráda, když autor recenze nebo poznámky o detektivce na pár řádcích prozradí, kdo je vrah, ale musím říci, že mě pointa hodně překvapila. Byla by neměla, ale týká

se problému, o kterém jsem do té doby asi nikdy nepřemýšlela a se kterým si neumím poradit. Abych ale prozradila aspoň něco, když už ne pointu: normalizační prostředí tam není zachyceno idylicky, jak je v kraji zvykem, spíš dost pravdivě. Jistě, překonat Pouta ve vystižení temnoty a šedi tehdejší doby není snadné, ale tvůrci Eštébáka se o to ani nepokoušeli, pojali to spíš humorně. Z toho humoru ovšem člověku chvílemi naskakuje husí kůže z trapnosti, a pod tou "legrací" prosvítá až příliš zřetelně strach. To není kritika, naopak, tvůrci to tak mysleli a povedlo se jim to.

Domů jsem šla zadumaná: já jsem přece tuhle taky psala o panu F., který má čisté lustrační osvědčení, ač je z jeho dokumentů jasné, že byl příslušník vojenské kontrarozvědky. Myslela jsem si před těmi několika týdny, že je to chyba, a v duchu jsem vrčela na bezpečnostní odbor ministerstva vnitra, které by jako orgán státní správy za naše peníze chyby dělat nemělo. Ale ukázalo se, že to nebyla

chyba. Nebo lépe řečeno byla, ale neudělalo ji ministerstvo vnitra a už vůbec ne letos nebo loni, kdy panu F. vydalo osvědčení, že nebyl evidován. Věci se totiž mají tak, že pozitivně se lustrují příslušníci Sboru národní bezpečnosti zařazení ve složce Státní bezpečnosti. Zaměstnanci vojenské kontrarozvědky jako pan F. byli sice součástí Státní bezpečnosti, ale nebyli příslušníky SNB, takže jim lustrační zákon přístup do žádných funkcí nezakazuje. Jejich tajným spolupracovníkům však ano. To znamená, že voják základní služby, který slíbil svému "kontrášovi", že mu donese, když uslyší něco podezřelého, do funkcí vyjmenovaných lustračním zákonem nemůže, ale "kontráš" sám může. A je vlastně jedno, jestli zmíněný voják něco donášel nebo nedonášel, záznam v registru je jasný -agent. Že zákon nepostihuje důstojníka, který ho "řídil", je naprosto absurdní.

Kolikpak asi bývalých příslušníků kontrarozvědky kde zastává funkci? Lidé, kteří se zcela nepochybně podíleli na potlačování práv a svobod svých spoluobčanů, mají víc než dvacet let otevřené dveře... A co s tím? Nic. Komu by se chtělo po dvaceti letech opravovat zákon?A proč? Stejně by se nevztahoval na lidi, kteří za těch dvacet let dostali "čistý lustrák". Lepší si nad tím odplivnout a jít do kina.

LN, 20.7.2012 Petruška Šustrová

Dopis z Prahy:

Zkurvený zlodějský národ nic nevrací dobrovolně. Patří za Ural.

Pauk| Praha

Největším zločinem českého komunizmu nebyly tisíce zahubených nekomunistů – ale znevolnění a totální zneschopnění milionů otupělých poddaných, kteří ztratili schopnost k samostatnému, mravnému a nezávislému myšlení a tím i k životu.

Čím byl ve skutečnosti Listopad 1989? Božím trestem za pokrytecký „samet“ a dovršením Února 1948. Tehdy byl KSČ, vedoucí silou lenivého, kolaborantského a závistivého lumpenproletariátu, (s podporou tří oportunistických stran „národní fronty“ a křiváčka Beneše) po pečlivě převzatém vzoru dvou sousedních velkých totalit, uloupen skutečným pracujícím a zákonným vlastníkům majetek za BILIONY, avšak „revoluční“ (neústavní) cestou a zaveden feudalizmus dědičných kádrových soudruhů (bez několika přespříliš snaživých a vlezlých rudých „sionistů“- tehdy preventivně Gottwaldem popravených). Předúnoroví odborníci směli (tíše a pokorně) režimu až do svého vymření sloužit. Pak si to nedočkaví a nadržení soudruzi a jejich „prognostičtí“ přeživší obřezaní superagenti „oposmluvně demokraticky zlegalizovali a zprivatizovali“ pomocí jednorázové, účelové a umělé „strany modrého ptáka“ a „oranžového levého padělků“ (náhražky komunisty pohlčené ČSSD). Lúze (tj. „revolučním kleptopracujícím“) rozdali „za věrnost ČSSR“ kuponové knížky, neradi vrátili část zničeného majetku několika přeživším restituentům (včetně ochočeného, egocentrického mouřenína a disidenta Havla). Teď rafinovaně svádí všechno svinstvo střídavě na ekology, restituenty, cizince, pokrokáře, eurofily, finančníky, katolíky, (ne už na tajné spoluhrače z KSČM) a každý solventní daňový plátece i nesolventní volič je jim dobrý v jejich absurdní opofrašce: „Každý chvilku krade pilku“, trvající až do té doby, než ruský protektor převezme českou smrdutou radioaktivní kotlinu do své gubernátorské a investorské správy, lenivé příživnické čecháčky přesune za Ural a nahradí je Novými Rusy (a tím zároveň mimoděk „pomstí a rehabilituje“ vyhubené sionisty a vyhnané Němce). Ohánějí se "standardní parlamentní“ nacionalistickou kleptokracií (bojovníka za svoji zločineckou, s nikým normálním nesdílenou „svobodu“, huhňavého, křivohubého superagenta a opravdu, ale opravdu vlastizrádce Pružinského, která je pro něj „opravdu, opravdu tím nejlepším možným řešením“). A s její pomocí úspěšně sabotuje a diskredituje civilizovaný evropský kapitalizmus - na povel KGB.

Po listopadu se jediná, tradičně husitsky loupeživě založená, na feudálním, dědičném, třídně nenávistném kádrovém principu konsolidovaná a „jediná vedoucí státní strana KSČ“ spolu se svými, po srpnu 1968 plánovitě vytvořenými „disidentskými“ zálohami, za účelem udržení své reálné moci, leninsky strategicky rozdělila na tři bojové a navzájem koordinované proudy, předstíraně a teatrálně spolu soupeřící:

1) „revoluční a uvědoměle třídní“, přízemní užiteční idioti zůstali v KSČM a odborech, aniž by se byť i jen pokusili založit alespoň jedinou neparazitickou produktivní sociální firmu, penzijní fond, nebo proletářský kibuc,

2) mazanější hajzlové pokrytecky „obnovili“ komunisty zničenou ČSSD,

3) nej cyničtější svině založily z prstu vycucanou „pravicovou“ ODS a estébácké hlídací agentury a pomalu zakládají nové krajně nacionalistické, protizápadní a zamindrákované partaje, ani „levicová“ křídla v šovinistické, izolacionistické a

kleptokratické nabídce nezůstávají pozadu a občas si s

„pravičáky“ navzájem prohodí klíčové členy.

Takto je totalitně nevolnicky vycitovaný, závistivý, zápečnický, bezradný a stádovitý volič fackován z více stran jako kibic v mariáši a může si vybrat, komu střídavě skočí na lep a koho bude „vlastenecky“ živit a na koho naopak žlučovitě prskat.

Není to sice vůbec žádná Havlova zásluha, ani jeho objev, ale „nepartajnická politika“ (podobná advokacii) má paradoxně reálnou a logicky zdůvodněnou šanci, a to celosvětově.

Všechno už tady jednou bylo – jenom zodpovědný občanskoprávní, adresný a průběžný volební systém na bankovně účetním principu dosud nikoli.

Nepomůže nic jiného, než úplná, obousměrná personální ručitelská adresnost a zpětnovazebnost volebního systému na voliče, včetně možnosti levného a voličsky osobně zodpovědného referenda i přímé volby kohokoli :

„Státy se prostě udržují těmi principy, na kterých vznikly“ (TGM).

Existuje stručný a logický, na partajích nezávislý projekt adresné demokracie (nikoli však falešné, diletantské a klamavě tzv. „přímé demokracie“): v článku „Právní stát" na google:

http://www.inuru.com/index.php/spolecnost/organizace-spolenosti/324-pravni-stat-volby

nebo: http://www.knihy-a.cz/16196/pravni-stat-je-spoluvlastnictvi-obcanu-nikol... ceskapozice.cz

KOKOSOVÉ OSTROVY naše, nebo ne !

Tak jsem si myslel, že když levicový reporter Negus, aka Fungus už nebude na Dateline, budou jejich reporty v televizi více vyvážené.

Nejsou ! I když reporter, který reprezentoval SBS - Dateline na Cocos Islands , Tedy Mark Davis nedosahuje řečnické obratnosti Funguse, jeho druh otázek a ponoukání ostrovanů, bylo stejně levicové a záluďné.

Ostrovy, které prvně (prokazatelně) spatřil námořník Kapitán William Keeling v roce 1609, z paluby lodi patřící Východoindické Společnosti.

Dlouhou dobu o ostrovy nikdo neprojevil zájem, až Kapitán John Clunies-Ross, tam vztyčil "Union Jack" - tedy britskou vlajku. Plánoval se tam usadit i se svojí rodinou, ale když o dva roky později to uskutečnil, musel spolu se svými osmi námořníky o ostrov bojovat, protože se tam mezitím usídlil dobrodruh Hare, s haremem tuctu Malajek.

Clunie-Ross boj vyhrál, přivezl na založené plantáže kokosovníků, čaje a ovoce další rodiny z Malajska a Cocos (Keeling) Islands, byly oficieně anexovány Britským Imperiem v roce 1857. Královna Viktoria garantovala ostrovy r.1886 rodině Clunies-Ross a tito tam po několik generací žili, spravovali plantáže a administrativu.

Na jednom z ostrovů (Direction Isl.), byla vybudována těsně před 1.světovou válkou radiostanice a důležitý, nadhladinový uzel podmořského kabelu, spojujícího Austrálii s Evropou, tedy Británií. Proto tam v listopadu 1914 připlul německý křižník Emden, který vylodil komando námořníků, kteří zničili radiostanici i kabelový uzel. Přitom ovšem (tehdy se ještě válčilo gentlemansky), neublížili ani britsko-australské posádce, ani plantážnické rodině, či jejich malajským dělníkům.

Posádce radiostanice se ale, před příchodem německých námořníků podařilo vyslat signál o pomoc a přestože britská admirálita neměla tušení, kde se Emden nalézá, rozeslala všem spojeneckým lodím (tehdy i carskému Rusku a císařskému Japonsku) zprávu, o úspěšných, korzářských nájezdech do přístavů i potápění lodí právě německým, lehkým křižníkem SMS Emden.

Štěstím, nebo spíš shodou okolností, plul relativně nedaleko Kokosových ostrovů konvoj z Austrálie, který vezl zásoby a jednotky přez Ceylon do Jižní Afriky. Konvoj měl doprovod několika válečných lodí, jednou byla i australská HMAS Sydney (1.) Na signál SOS, se Sydney pustila plnou parou k ostrovům a tam se 9.

listopadu 1914 odehrála těžká, dělostřelecká bitva, mezi Sydney a Emdenem. Ten skončil (po statečném boji) rozstřílený na skalách ostrova. Jeho komando, vyslané zničit spojovací uzel, nemělo čas se vrátit na křižník, tak pouze mohli sledovat bitvu ze břehu. V přístavu našli pěkný škuner, patřící Clunies-Ross rodině a firmě, ten němečtí námořníci naložili zásobami a pouze se zastávkou na Sumatře (Holandské Východní Indie), se pustili přez celý Indický oceán, až do Rudého moře, odkud po útrapách na pevnině došli až k turecké posádce a do Německa.

V pokladně Emdenu, bylo několik desítek tisíc stříbrných mexických dollarů (pesos), které byly běžně používány v

mezinárodních přístavech ke koupi uhlí. Tyto (nebo tento jeden) je možno vidět v National Maritime Museu v Darling Harbour. Každý z posádky HMAS Sydney, mimo jiných vyznamenání, dostal pamětní medaili, oficielně vyrobenou z ukořistěných mexických dollarů !

Na rohu sydneyského Hyde Parku a tak zvaném "Shitlam" Square - (křižovatce Oxford, College, Liverpool Sts. a Wentworth Ave) je postaven na památku padlých australských námořníků z té bitvy - kanon z Emdenu a pamětní deska.

Za 2.světové války se teprve nejvíc ukázala strategická důležitost Cocos

(Keeling) Islands, když tam bylo vybudováno letiště, ze kterého startovaly RAAF Liberatory k bombardování japonských objektů v (nynější) Indonezii a Malajsku, i australské a holandské Spitfire - stíhače na jejich ochranu. Poválečný vývoj pokračoval dobře, kopra z kokosových plantáží byla dobře placená, všichni malajští dělníci byli placeni lépe, než v Malajsii, či kdekoliv jinde, zdravotnictví - zdarma, elektřina - zdarma, žádný tax, mělo to jen jeden háček : platy byly prováděny plastickými žetony, , které platily pouze ve firemních obchodech, jak někdo opustil "kokosový ráj", jinde neplatily ! (mimochodem, dnes, v numismatických kruzích , za 10 poundový žeton, dostanete více než A \$

200.-) A potom, nikoliv jako v pohádkách - žádný dobrý konec, jenom "zazvonil zvonec" a v roce 1978 přinutila australská vláda PM Frasera (ano, toho Liberála Frasera, kterého jsme všichni rádi po pádu Whitlama volili), rodinu Clunies-Ross k prodeji jejich majetku a v roce 1983, Labor vláda PM Hawke, je přinutila dokonce k úplnému opuštění ostrova !

V roce 1984, tatáž vláda, za asistence U.N. (OSN) uspořádala "volby", v nichž se ale obyvatelstvo, z většiny potomci malajských dělníků, vyjádřila : 229 pro teritoriální splynutí s Austrálií, 21 pro "free association"s Austrálií, 9 pro úplnou nezávislost a pouze 5 vůbec nehlasovalo (opilí) ! Takže v současnosti jsou Cocos (Keeling) Islands

- Australian External Territory.

Vzdušnou čarou 2650 km od Perthu WA, 2800 km od Darwinu NT, ale jenom 360 km od Indonezie ! Poslední dobou se stávají i cílem přistání t.zv. "assylum seekers", tedy ilegálů, nejčastěji Tamilů ze Sri Lanky.

No a nakonec se tedy dostávám k tomu, čím jsem začal, tedy reportáží soudruhů z Dateline ! Ti tam přijeli spolu se starým, bývalým administrátorem (nezapamatoval jsem si jeho jméno - W.?), který jako pravý "dogooder" z éry levicových vlád, napovídal při rozhovorech s místními občany (malajského, nebo čínského původu), jak moc jsou australskou administrativou odstrkování, nikdy nedosazeni na vedoucí (nejlépe placená) místa, jak jsou děti nuceny se učit anglicky, nikoliv v "nativ" řeči, prostě, když chtějí dosáhnout lepšího vzdělání a postavení, to mohou prý pouze v Austrálii samé !

A toto je hlavní důvod k mému vzteku, kdy místo, aby byli rádi, že jsou plnoprávními Australany, vadí jim, že chytřejší, a hlavně bílí, jsou na top pozicích ! Ten Mr Davis, toto prezentoval jako útlak a já se ptám :

jakpak by asi tito potomci malajských plantážních dělníků a čínských kulí, prosperovali třeba v sousední Indonezii ? Co Vy, na to ?

Psáno L.P. 9. srpna 2012. Sven F. REHULKA , Carlton NSW

☞ ☛ ☚

Recepiš No.341

Koprová omáčka (rychlá)

300 ml kyselé smetany,

1 žloutek,

200 ml vody,

2 PL maizeny (= cornflour),

2 PL čerstvého, sekaného kopru,

2 PL cukru

sůl

Do smetany rozkvedláme žloutek a cukr. Vlníme v nádobě vhodné pro mikrovlnku asi 2 minuty, vmícháme maizenu rozmíchanou ve vodě, a vlníme asi minutu. Přidáme kopr a vlníme po minutě, se zamícháním, do zhoustnutí. Dochutíme.

Dobrou chuť přeje Radka.

Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s listy čtenářů.

Geneticky identická dvojčata se už v děloze odlišují. Jak to?

O vzhledu, povaze i náchylnosti k nemocem rozhoduje vedle genů i životní styl a prostředí, které člověka od kolébky formuje. A dokonce ještě dříve. Geneticky identická dvojčata odlišuje už během nitroděložního vývoje. Jednovaječná dvojčata vznikla rozdělením zárodku v prvních dnech vývoje. Takto počaté děti tedy mají zcela totožnou genetickou informaci, až na několik mutací, které se v jednotlivých buněčných liniích objeví až po rozdělení zárodku. V děloze však mají každé svůj pupečník a ve většině případů i vnitřní plodové obaly. Prostedí v děloze a interakce s matčíným tělem prostřednictvím pupečníku tedy mohou oba vyvíjející se plody ovlivňovat různým způsobem.

Tyto vlivy nepřepíšíou genetický zápis, ale mohou ovlivnit aktivitu genů. Odborníci hovoří o epigenetice, tedy o faktorech působících "nad" úrovní genetického kódu. Typickým případem takového ovlivnění je metylace některých úseků DNA. Jde o navázání metylových skupin na "písmena" genetické abecedy. Nedojde tím k přepsání nebo odstranění těchto "písmen" jako v případě mutací a přečtení genetické informace by žádnou změnu genů neodhalilo. Metylace však významně ovlivňuje aktivitu genů. Rozhoduje o tom, zda a do jaké míry bude buňka příkazy zapsané v DNA skutečně vykonávat. A protože řada genů má regulační funkci a jejich aktivita řídí činnost dalších genů, může zdánlivě nepatrná změna spustit dominový efekt a celkové chování organismu významně ovlivnit.

Tým genetiků z Austrálie, Finska a Spojených států publikoval v on-line verzi časopisu Genome Research výsledky svého výzkumu, při kterém zjišťoval míru metylace celého genomu jednovaječných dvojčat pomocí analýzy pupečnickové krve a buněk placenty. Rozdílů bylo více, než vědci očekávali. Odhalili metylaci genů ovlivňujících porodní váhu, růst, metabolismus a vznik kardiovaskulárních chorob. O dosahu těchto změn se lze jen dohadovat, protože komplexnímu systému pozitivních a negativních zpětných vazeb v lidském organismu zatím příliš nerozumíme. Je však zřejmé, že jednovaječná dvojčata mají sice totožné geny, ale na rozdíly v jejich budoucích osudech je zaděláno už v matčině děloze. Tyden

Očima Ondřeje Vrtišky Zázračné vyšetření krve a spiknutí mocných

Kritické myšlení schovejte do nejhlubšího šuplíku, zapomeňte vše, co vás naučili v hodinách biologie, fyziky a chemie na střední škole a uvěřte tomu, že vědecká lobby brání pokroku, k čemuž neváhá zneužít ani Českou obchodní inspekci. - Připravení? Výborně. Teprve teď' oceníte genialitu neinvazivního analyzátoru krve AMP a statečný boj jeho provozovatelů vůči hamižným lékařům a zkorumpovaným úředníkům. Přístroj AMP umí podle firem, které jej v Česku provozují, hotové zázraky. Během šesti minut a bez nutnosti odebrat pacientovi byt' jen kapku krve dokáže určit s vysokou přesností hodnoty 117 parametrů, například koncentraci hemoglobinu, cholesterolu, hormonů, enzymů, iontů a dalších látek v krvi, průtok krve srdečním svaem, mozkem, játry nebo ledvinami, pH žaludeční šťávy a krve, vitální kapacitu plic nebo tlak mozkomíšního moku. Na výsledky standardního laboratorního vyšetření by přitom pacient čekal několik dní, zdaleka by se o sobě nedozvěděl tolik informací a přišel by o několik kubíků krve. Zázrak hodný Nobelovy ceny!

Vždyť vám to nefunguje

Česká obchodní inspekce (ČOI) dva z těchto přístrojů otestovala a zjistila, že jimi naměřené hodnoty se od těch laboratorních významně liší. Zakázala přezkoušené přístroje používat a ministerstvo průmyslu varovalo pacienty před podobným vyšetřením u jiných provozovatelů. Postižená firma výsledky i způsob provedení testu odmítá, v čemž ji podpořily i další společnosti, které toto vyšetření v ceně okolo tří tisíc korun nabízejí.

Je samozřejmě možné, že se ČOI dopustila nějakého formálního pochybení. To ať posoudí soud, dospěje-li spor tak daleko. Existuje však řada důvodů se výsledkům kontroly nedivit. I kdyby bylo nakrásně z právního hlediska vše kolem AMP v pořádku, vzbuzuje přístroj velké pochybnosti.

Mimořádná tvrzení vyžadují mimořádně silné důkazy. Co mohou v tomto ohledu nabídnout provozovatelé AMP? "Velmi málo" je formulace opatrná a silně eufemistická.

Teploměr místo laboratoře

Přístroj má podobu krabičky napojené na počítač a pěti čidel, která se přikládají na krk, do podpaží a na pupek. Údajně velmi přesně měří teplotu a z nasbíraných dat rekonstruují hodnoty 117 testovaných parametrů. Všechny biochemické reakce v těle ovlivňují teplotní bilanci a autoři metody tvrdí, že na tomto základě lze provést zmíněnou analýzu. Je to podobné jako tvrdit, že změřením teploty písku na pláži a vody kilometr od pobřeží lze zjistit koncentraci planktonu v oceánu a množství kyslíku v sedimentech na dně. Představa, že z pěti naměřených teplotních řad lze vyčíst detaily, které AMP slibuje, je podle toho, co o světě víme, zcela v oblasti sci-fi.

Nic na tom nezmění skutečnost, že se provozovatelé AMP pokoušejí ohromit potenciální zákazníky vědeckou hatmatilkou, například povídáním o změnách "vzájemného působení koeficientů rozpustnosti sloučenin dusíku, vodíkových vazeb a kyslíku, které determinují aktivitu chemických prvků". Zní to učeně, neznamená to nic. O sofistikovanosti přístroje se provozovatelé pokoušeli přesvědčit novináře i na tiskové konferenci, na niž přizvali Anatolije Vitalijeviče Malykhina - neurochirurga z Charkova, který metodu vyvinul. Pronesl přednášku, v níž se to hemžilo odbornými výrazy: peptidová vazba, koenzymy, oxidoreduktázy, laktátdehydrogenázy, chaperony, neurotransmitery, mediátory, fosfolipidy... Vybaven polozapomenutými znalostmi z přednášek z biochemie a fyziologie jsem měl pocit, že jsou nám předčítána vysokoškolská skripta. Jen mi nějak uniklo, jak dlouhý proslov souvisí s oněmi pěti čidly měřícími teplotu. Možná bychom se to dozvěděli, kdyby zástupce firmy QMI Group, postižené rozhodnutím ČOI, Malykhina nepřerušil s tím, že tomu stejně nikdo nerozumí. "Jak vidíte, ten problém je velmi složitý," utnul profesorovu přednášku a vyvolal tak dojem, že jediným důvodem tohoto svérázného představení bylo přesvědčit novináře, že přístroj pracuje na přísně vědeckých principech. Zabrat to mohlo pouze na člověka, který slova "věda" a "nesrozumitelnost" považuje za synonyma.

Důkazy účinnosti?

Revoluční metoda, která na hlavu poráží dosavadní laboratorní postupy, by měla být dobře zdokumentována v odborné literatuře. O přístroji AMP ani o možnosti učinit kompletní biochemický rozbor krve měřením teploty na kůži však nelze v seriózních pramenech dohledat žádnou zmínku. Slovnutý profesor Malykhin publikoval podle databáze Medline jediný článek, a to v roce 2005 v ukrajinském časopise Likarska Sprava. S AMP nesouvisí. Proč nemá taková kapacita desítky vysoce citovaných publikací v anglicky psaných prestižních vědeckých časopisech? A zjišťoval před Českou obchodní inspekci někdo, zda přístroj skutečně funguje? O studiích provedených lékaři, kteří by finančně nebyli spojeni s výrobcem přístroje, opět ani vidu, ani slechu.

Provozovatelé tvrdí, že sami provedli řadu dlouhodobých studií. Informační hodnota takového "udělej si sám" výzkumu je sice nulová, ale budiž. Mohl bych ty studie vidět?

"Není problém, ale jsou zatím jen v ruštině. Do češtiny je teprve překládáme," říká mi výkonný ředitel QMI Group Josef Lopata.

Aha. No nevádí, mohl bych je i tak vidět?

"Není problém, ještě dneska je vám dám do mailu."

Uplynuly dva dny a stále nic. Nezbyvá tedy než (ne)věřit slovům o tisících spokojených pacientů, z nichž žádný si nestěžoval.

Po ČOI se účinnost přístroje pokusila ověřit i televize Nova, byt' na jediném figurantovi. Přístroj opět fatálně selhal. "Potřebuje absolutní ticho, veliký problém dělá třeba zazvonění telefonu, bouchnutí dveřmi, zafoukání průvanu," omlouvá v reportáži chybné měření muž, který přístroj obsluhoval. Ach tak.

Obehraná písnička

TÝDEN loni testoval jiný přístroj pracující na odlišném (ale stejně pochybném) principu a slibující podobné zázraky (Hi-tech léčitelé, TÝDEN 20/2011). Je to stále totéž: tajemstvím obklopená technologie pocházející z Ruska nebo Ukrajiny (AMP vyrábí ukrajinská firma Biopromin), absence hodnověrných důkazů účinnosti, princip metody popírající základní poznatky přírodních věd.

A ohánění se všemožnými certifikáty (v případě AMP především evropským prohlášením o shodě), které však neříkají nic víc, než že je přístroj v tom nejzákladnějším slova smyslu bezpečný. Nedá vám elektrickou ránu, neuvolňují se z něj toxické výpary a nehrozí, že se nějaká jeho pohyblivá část uvolní a prořízne vám hrdlo. O potenciálním nebezpečí spočívajícím v tom, že vážně nemocného člověka výsledky "analýzy" falešně uklidní, neříkají certifikáty vůbec nic.

Budou-li se provozovatelé přístroje AMP s ČOI soudit, bude stát za to sledovat, jak se jim podaří obstát v konfrontaci s některými zákony. Například se zákonem 634/1992 Sb., o

ochraně spotřebitele, který v § 4 říká: "Obchodní praktika je nekalá, je-li jednání podnikatele vůči spotřebiteli v rozporu s požadavky odborné péče." A v § 5: "Obchodní praktika je klamavá, je-li při ní užit nepravdivý údaj." Nebo zákon 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředích, § 4: "Poskytovatelé nesmějí používat zdravotnické prostředky při poskytování zdravotních služeb, jestliže existuje důvodné podezření, že bezpečnost a zdraví uživatelů nebo třetích osob jsou vzhledem k poznatkům lékařské vědy ohroženy, a to i v případě, že zdravotnický prostředek je řádně instalován, udržován a používán."

Konspirační teorie

Ve snaze přesvědčit veřejnost o své pravdě zatím provozovatelé přístroje AMP rozvíjejí komplikované konspirační teorie. Přístroj je sice geniální, ale biochemická lobby se jeho většímu rozšíření brání, protože by přišla o zisky ze standardních laboratorních testů. Totéž zřejmě platí i o redakcích odborných časopisů, které odmítají tisknout publikace o teoretických základech použité metody. Jak jinak si tu neexistenci relevantních dat vysvětlit? "Dobře připravená akce proti malým, ale modernějším firmám, které ohrožují svou novou metodou zakonzervované toky miliard," pravilo se o kontrole ČOI v pozvánce na tiskovou konferenci.

"Tato metoda vyděsila ty, kteří se podílejí na finančních tocích, které přes české zdravotnictví protékají," prohlásil na tiskové konferenci Ladislav Čapek, předseda představenstva společnosti ProMedical. A dodal: "Je to útok na samotnou základnu prevence."

Pánové, nejprve přineste hodnověrné důkazy o tom, že ten váš zázrak opravdu funguje. Teorie o všeobecném spiknutí sprádejte až ve chvíli, kdy vědci, lékaři a státní správa budou tato seriózně zpracovaná data ignorovat. Jste na tahu. Autor: Ondřej Vrtiška

Poznámka Novin: Myslíte, že je to možné i zde, v Austrálii?

Genetici tvrdí: Málem jsme vyhynuli

Před 100 tisíci roků jsme měli namále. Celé lidstvo by se v té době vešlo na větší hokejový stadión.

Co se stalo s lidstvem před 100 tisíci roků? Co ho posadilo hrobníkovi na lopatu? A jak se našim předkům podařilo nakonec z téhle lopaty slézt? A co odstartovalo následný „boom“ člověka Homo sapiens, který dodnes neskončil? Na tyto otázky nabízí překvapivou odpověď výzkum genetiků vedených Ajitem Varkim z University of California v San Diegu.

Deptala nás zima nebo sucho?

Zhruba před 100 000 roků se člověk ocitl na pokraji vymření. Vědci odhadují, že tenkrát žilo na celém světě pět až deset tisíc lidí. Lidstvo by se tehdy vešlo na hokejový stadion. Co se stalo? Vědci dlouho spekulovali o drastických změnách klimatu. V dobách ledových neměli lidé na růžích ustláno a občas bylo ještě hůř. Například když vybuchly velké sopky a zastínily slunce. Pak třesuté mrazy dob ledových ještě zesílily. V teplejších oblastech, kde lidé nečelili mrazům, mohlo lidstvu zasadit těžkou ránu sucho.

Nejnovější výzkum týmu genetiků pod vedením Ajita Varkiho ale nabízí jiné vysvětlení.

Spásná ztráta genů

Přibližně ve stejnou dobu, tedy před 100 000 lety, lidé ztratili dva geny, které mají na starost tvorbu cukerných molekul na povrchu buněk. Naši nejbližší příbuzní z řad primátů tyto geny stále mají plně funkční. Mezi dnešními lidmi ale nikoho s těmito geny nenajdeme. Všichni vymřeli. Přežili jen ti, kteří geny ztratili. To rozhodně není náhoda.

Na cukry syntetizované podle ztracených genů se vážou bakterie Escherichia coli a Streptococcus typu B, což jim umožňuje proniknout do organismu oběti. Zatímco první bakterie vyvolává těžká průjemová onemocnění, druhá patří mezi nejzávažnější původce zápalu mozkových blan u dětí.

Varki a jeho spolupracovníci jsou přesvědčeni, že před 200 až 100 tisíciletími postihly lidstvo těžké epidemie, při kterých ve velkém umíraly na průjmy a zápal mozkový blan hlavně děti. Lidstvu hrozilo vymření. Naštěstí se mezi lidmi vyskytli jednotlivci nesoucí mutace, jež nedovolily uvedeným bakteriím navázat se na buňky v lidském těle. V té chvíli se výrazně zvýšila odolnost lidí k nákaze. Nositelé mutací se rychle šířili lidskou populací, protože jejich děti „mutantů“ neumíraly. Tak se lidstvo nejen zachránilo, ale odstartovalo svou cestu za ovládnutím planety Země.

Studii o tom, co nás přivedlo na pokraj vymření a jak jsme se zachránili, zveřejnil prestižní vědecký časopis Proceedings of the National Academy of Sciences. ■

Autor článku: Jaroslav Petr

Sexuální prohřešky amerických prezidentů

Foto: Profimedia.cz23.07.2012 - Text: Jan Berwid-Buquoy

Ačkoli je sex motorem politických dějin, nedozvíte se o tom ve školních učebnicích zholá nic. Navíc naráží toto téma na neuvěřitelně mohutnou bariéru předsudků. Nejenže jsou v Česku informace o sexuálním životě například našich králů, prezidentů a jejich manželek poněkud skromné, navíc se zdají být absolutním tabu. Propašovat do redakce nějakého českého masmédia jmenovitě pestrý milostný život bývalé první dámy republiky paní Hany Benešové je věc naprosto nemožná. Pravým opakem takového nezdravé české „sebecenzury“ je Francie, Velká Británie a USA

Není pochyb o tom, že 35. prezident USA, John F. Kennedy, byl velice atraktivní muž. Jsou mu v americkém tisku připisovány desítky milostných afér. Jedná se však většinou o bájně legendy. Ve skutečnosti jsou prokazatelné pouze čtyři milenky, dokonale prověřené CIA. Kdyby měl tolik údajných afér, už by mu nezbýval žádný čas na výkon úřadu. Zde nejde o to, zdali některé zprávy jsou smyšlené buďto omylem, nebo úmyslně, nýbrž jde o možnost a snahu na toto téma zveřejňovat publikační příspěvky. V Česku je to takřka nemožné.

Pohlavní poměr mezi prezidentem Billem Clintonem a Monikou Lewinskou proběhl všemi masmédií této planety, přičemž publikace anglického autora Andrewa Mortona Monica’s Story (Londýn 1999) byla přeložena do 47 jazyků naší zeměkoule. Lewinská přitom v naprostých detailech vypráví autorovi, co s ní prezident prováděl, kde a jak dlouho. Buďme upřímní, bylo by možné něco takového u nás v případě Hany Benešové, Marty Gottwaldové, nebo dokonce Dagmar Havlové?

Odpověď na tuto otázku je tak jasná, že si ji můžeme ušetřit. Cenzura týkající se zákazu publikování takovýchto tematických celků u nás žádná není. Pouze redaktori mají strach. Ono je jednodušší a neškodné do omrzení omílat nedostatky ministra Kalouska než se soustředit na sexuální prohřešky našich králů, prezidentů a jejich někdy až příliš „veselých“ manželek. Co kdyby si někdo stěžoval? To by byla rána! Co potom?

Britský historik Karl Shaw si dal velkou práci. Ve své knize Scandal Lists (Londýn 2006) zveřejnil zprávy z amerického tisku o prezidentech USA, kteří měli poměr s méně či více významnými ženami v tehdejších Spojených státech. Začíná hned prvním prezidentem USA, Georgem Washingtonem (ve funkci 1789– 1797), a nazývá ho „vrchním sukničkářem“. Měl prý celkem devět stálých milenek (z toho dvě manželky vysokých vládních úředníků), což je na tehdejší puritánskou společnost USA takřka neuvěřitelný výkon. Shaw se nechává slyšet: „Podle oficiální verze Washington zemřel, když se nachladil při projíždce na koni ve sněhu. Mnohem pravděpodobnější však je, že se k smrti nastudil, když v Mont Vernonu po tajné schůzce s manželkou jednoho svého zaměstnance vyskočil z okna bez kalhot.“

Thomas Jefferson (ve funkci v letech 1801–1809) se specializoval na otrokyně. Dvacet let měl poměr s černoškou Sally Hemmingsovou. Ta mu porodila šest dětí. Paradoxem zůstává, že tito levobočkové (podle tehdejšího zákonodárství USA) zůstávali rovněž otroky. Shaw dále píše: „Souložil mimo jiné i s Elizabeth Walkerovou, zatímco její manžel, generál John Walker, bojoval proti Indiánům, a s Marií Coswayovou, manželkou slavného anglického malíře Richarda Coswaye.“

Milostné pletky dalších prezidentů USA jsou sice stejného ražení, ale v některých případech nezůstaly bez „trvalých“ následků: James Garfield (ve funkci v roce 1881) měl patrně s reportérkou deníku New York Times, Lucií Calhounovou, nemanželské dítě. Někde se uvádí dcera, jinde zase syn. Grover Cleveland (ve funkci v letech 1885–1889 a 1893–1897) se stal otcem nemanželského syna s třiatřicetiletou vdovou Marií Crofts Halpinovou. Jeho volební tým na něho ve volbách 1893 naléhal, aby nemanželský poměr zapřel. Prezident však neuposlechl, veřejně se k nemanželskému dítěti přiznal a současně upozornil voliče, že v sexuálním poměru s Halpinovou hodlá pokračovat. Volby vyhrál!

Warren G. Harding (ve funkci v letech 1921–1923) měl mimo jiné nemanželský poměr s Nan Brittonovou, a když mu bylo třiapadesát, porodila mu dceru. Prezident svobodně matce vyplatil jednorázové odškodné ve výši 20 000 dolarů (dnes v přepočtu asi tři milióny) a platil jí měsíční alimenty. O jejich výši není nic známo. V roce 1927 vydala Brittonová memoáry, kde své pohlavní styky s prezidentem podrobně popisuje. Bestseller se rozšířil rychlostí blesku po celých USA a Kanadě. Harding se s ničím netajil, poměr s Nan přiznal a pravdivost obsahu publikace bez váhání potvrdil.

Eleanor Rooseveltová přiznávala, že nebyla žádným „andělem“. Jacqueline Kennedyová potvrdila svůj milostný poměr s Onassisem ještě v době prezidentství JFK.

Který z našich prezidentů by učinil totéž co Garfield a Harding? Která z manželek našich prezidentů by veřejně přiznala svůj nemanželský poměr, jako tomu bylo v případě Rooseveltové nebo Kennedyové? Necht’ si čtenář odpoví na tyto otázky sám! Reflex

O extrémních tragédiích spojených s filmy

V noci na pátek se udála naprosto otřesná věc, kdy na noční premiéře filmu Dark Knight Rises v americkém Denveru došlo k útoku šilence na návštěvníky kina a opět nastoluje otázku o násilí ve filmu. Řada psychicky narušených osob nechápe, že film není život a žijí ve snech a často pokroucené realitě. Podívejme se do historie na momenty, kdy „filmoví fanoušci“ promluvili svým zvláštním jazykem „obdivů“.

Italský básník, výtvarník a kontroverzní režisér **Pier Paolo Pasolini** přišel díky svému poslednímu a prokazatelně otřesnému filmu **Saló aneb 120 dní Sodomy** z roku 1975,

který se objevuje dodnes v programech českých filmových klubů o život z rukou šilenců. Film byl natolik skandální, že Pasoliniho prohlášení o jeho režijní tvorbě, která se měla obrátit k Biblí skončila jeho předčasnou násilnou smrtí. Smrt nebyla dodnes objasněna.

Odsouzen byl pouze jeden z útočníků, kteří Pasoliniho nejdříve znásilnili a poté ho usmýkali k smrti za autem u fotbalového hřiště v Osti

Melouny zlepší sex! A usnadní hubnutí!

Je vám hic? Osvěžte se melounem! Přestože jde o zeleninu, je krásně sladký, a navíc po něm nepřiberete. Zakousnout se do něj mohou i věčné dietářky. Ofrňovat by se nad ním neměli zejména ti z nás, kteří trpí nemocemi srdce, ledvin, jater a vysokým tlakem... A ani chlapi. Přezdívá se mu totiž červená viagra!

Koule plná zdraví

V létě dodá potřebnou tekutinu.

Obsahuje antioxidanty, které chrání mimo jiné před rakovinným bujením, zejména v případě prostaty a tlustého střeva.

Dodá potřebný mix minerálních látek, které způsobí snížení krevního tlaku.

Podporuje činnost ledvin. Pomáhá při léčbě ledvinových kamenů. Výtečný je i pro celkové pročištění organismu.

Voda ve spojení s vitaminy a minerálními látkami omlazuje pleť i buňky uvnitř těla.

Působí jako srdeční relaxans (uvolňuje napětí), slupněte denně alespoň 200 gramů rudé dužiny.

Relativně velký obsah vlákniny pomůže při problémech se zácpou.

Velký obsah karotenů chrání kůži před slunečními paprsky.

Super dieta

Meloun použijte jako skvělý dietní doplněk, 100 gramů obsahuje pouhých 90 kJ. Navíc je kromě vody i plný vlákniny a dokáže zasytit na velmi dlouhou dobu. Jako dietní svačinku ho můžete slupnout i půl kila!

Tip Aha!: Obalte kousek melounu tenoulinkým plátkem uzené šunky, je to lahůdka.

Pro lepší sex!

Meloun obsahuje látku citrulin, která působí na stěnu cév tak, že umožňuje lepší prokrvení penisu a erekci. Ženy stěžující si na bolesti během styku při pravidelné konzumaci melounů popisují jejich zmírnění.

Jak poznat, že je zralý?

Do kulatého melounu vidět není. Fígle, jak poznat ten nejvyzrálejší, ale existují.

Poklepání: Když se ozve dutý zvuk, bude uvnitř rudý a sladký.

Stlačení mezi dlaněmi: Zavrzání slupky vypovídá o zralosti.

Roztočení na zemi: Pokud se točí pravidelně, je zralý. Jakmile se vyklání z osy, sáhněte po jiném. Author Wer AHA

Vyhnali fabrikanty. Číňané zvedají hlavy proti vrchnosti

Mluvit o čínském "jaru" by bylo ještě velkou nadsázkou, ale zprávy o tom, jak se občané (studenti, vandrovní dělníci, sedláci...) brání svévoli mnohdy zkorumpovaných úředníků, partajníků, zaměstnavatelů přicházejí z Číny stále častější. Čerstvým příkladem je město Šifang v provincii S'-čchuan. Jeho obyvatelům se podařilo zabránit stavbě velké chemické továrny.

Uplynulou neděli jich vyšly do ulic desítky tisíc, aby vyjádřily svůj nesouhlas s plánovanou výstavbou chemičky na zpracování měďi a molybdenu. V pondělí protesty pokračovaly, ale už zčásti násilně.

Stovky rozlícených demonstrantů zaútočily na budovu vlády v centru města, házely na ni dlažební kostky a demolovaly auta. Bezpečnostní síly proti davu nasadily obušky a pepřové spreje. Radnice hovořila o třinácti zraněných, alo očití svědci uvádějí výrazně vyšší čísla. Mluví se o dvou mrtvých. Police zadržela 23 lidí, ale už ve středu je propustila.

Zloba občanů mířila na státní podnik Sichuan Hongda Group, který je registrován v Šanghaji. Ten plánoval postavit v Šifangu za v přepočtu 32 miliard korun závod na legování molybdenu. Jde o těžký kov a místní ekologické iniciativy se obávaly, že z továrny budou unikat rakovinotvorné substance.

Protesty proti továrně ve městě s 200 tisíci obyvateli začaly už minulou sobotu. Učitelé a studenti se vydali k místu, kde byl pokládán základní kámen továrny a chtěli tam příslušným úředníkům předat protestní dopis.

Ti na ně ale poštvali policii. Došlo k potyčkám. Poté se demonstrovalo každý den až do středy večer. Tehdy zástupci radnice prohlásili, že výstavba továrny se zastavuje. Na tak rozsáhlý a rozhodný odpor nebylo vedení města připraveno.

Přitom jeho členové vědí, že v celé Číně se v poslední době zvedají mnohdy prudké protesty proti nejružnějším projektům a továrnám, které znečišťují životní prostředí.

Dokonce i ústřední vláda v Pekingu přiznává, že v zemi došlo loni ke stovce tisíc protestních shromáždění. Skutečné číslo může být výrazně vyšší. Místním úřadům se zatím často daří protesty alespoň trochu krotit a omezit na nejvýše několik hodin.

A opravdu velké projekty se zatím uskutečnily nehladě na nesouhlas občanů.

Na straně druhé, prosadit svou vůli se občanům daří stále častěji. Loni se povedlo třiceti tisícům demonstrantů zastavit stavbu uhelné elektrárny v jihočínském městě Šan-tchou. Ve městě Ťia-sing vyšlo do ulic deset tisíc odpůrců firmy na solární zařízení, která vypouštěla do okolí zamořenou vodu. Podnik pod tlakem veřejnosti ukončil provoz.

Velkou inspirací pro občany, kteří sebou nechtějí nechat smýkat úřady a byznysmeny, byly loňské nepokoje v přístavním městě Ta-lien. Dlouhé týdny tam desítky tisíc lidí protestovaly proti stavbě petrochemické továrny. Nakonec zvítězili.

Co odlišovalo demonstrace v Ta-lienu od těch předchozích? Jejich účastníci používali ve velké míře moderní komunikační prostředky včetně Weibo (největší čínský mikroblok). Mohli se tak dobře a rychle organizovat. Vzbouřenci v Ta-lienu se stali vzorem a inspirací pro zbytek země. Tyden

Zvonek v pozdních večerních hodinách. Za dveřmi muž, mající zjevně problémy se stabilitou i s artikulací: "Promiňte, že vyrušuju. Já jen že mi došel rum, tak jsem se chtěl zeptat, jestli je to jen u mě, nebo v celém baráku."

DIRECTORY pro předplatitele, 6linek, \$60 ročně
Jídlo a Restaurace

„ LA BOHEME " 332 Darling Street, Balmain
 Restaurace: 02/ 9810 0829
 On-line rezervace: reservation@laboheme.net.au
 Výtečná česká i evropská kuchyně se širokou
 nabídkou točených i láhvových piv nejen z Čech.
 Každý den na Vás čeká speciální nabídka, pro
 více info prosím navštivte www.laboheme.net.au
 Otevírací doba:
 Po a Ut, **ZAVŘENO**;
 St, Ct od 18.00 do 23.00 Řízečky za \$ 19.90 s přílohou
 Pa od 18.00 do půlnoci - Živa Muzika
 So od 12.00 do půlnoci - podáváme obědy, večere
Ne od 12.00 do 22.00 - Nedělní vepřová pečeně a
 dezert \$ 25.00
 Přijďte k nám na výtečný oběd v sobotu či neděli.
 Speciální nabídka - hlavní chod a dezert za \$
 29.90 Snadné parkování. 09/VI/12

Restaurace DOMA - Bohemian Beer Cafe
Reservace Tel: 933 100 22
 29 Orwell St. Potts Point (Kings Cross)
 Po-Čt 17 - 24 , Pá + So 12-24 , Ned. 12 - 22 hod.
 Tradiční česko-slovenská jídla jako je pečená kachna,
 svíčková, vepřový nebo kuřecí řízek, moravský vrabec,
 guláš, smažený sýr, uzená krkovička., atd. K
 pití Budějovický Budvar, Kozel, Krušovice, Plzeň, Zlatý
 Bažant, Zlatopramen, a točené pivo Krušovice.
 Samozřejmě také Becherovka, Slivovice, Borovička,
 Fernet, Absinth ap.. . 31/IX/12

Chlebiček, Kafirna, take-away, obložené chlebičky, ruská vejce, české saláty.
372 Bourke, Street, Surry Hills, 9361 6061
Josef Usela, 0401 155 907
Otevřeno Pon.-Pát, 6,30 – 16.00, Sob.od 7,30.
20/IV/13

Tommy's beer café
 "Slovenska reštaurácia s bohatým výberom točených pív – Pilsner Urquell, Budvar, Gambrinus, Zlatý Bazant, Bernard a mnoho iných. K tomu pečené prasiatka, guláš, byrindzové a kapustové halušky, kačice, rezne a podobne pochutiny. Otvorené: Pon-Stv 4pm – 12am Pia – Ned 12pm – 12am
 123-125 Glebe Point Rd, Glebe, Tel: 9660 6870
 Email: tommy@tommysbeercafe.com.au
 1/IV/13

Druha lokacia
Tommy's beer café Restaurant
 42 Kellett Street, Potts Point NSW 2011
 telefon/rezervace: 02-9368 0898
 Otvárací doba: Tuesday – Sunday from
 5pm till late
 1/IV/13

V Lahůdkářství u Cyrila jako Doma!
183 Hay Street, Sydney tel.: 9211 0994
Otevřeno: Po-Pá od 7 do 17. So 7 - 13 hod.
vynikající telecí párky, tlačenka, moravské
uzené tvaroh, mletý mák, zeli, kostkový cukr,
ryby v láku, brynza, české a slovenské
speciality, karlovarské oplatky, mouka atd.
17/IV/13

Heart Of Europe 114 Bronte road Bondi Junction, 93871677
Po-Pa 8.00-17.00, So-8.30-15.00
Domáce kvalitné kolace, zaviny, strudle, chutné jedla, szegedinsky gulas, paprikas, svecikova, brynzove halusky., Denne cerstvy kminovy chlebecik a obvzlast dobre vypocene rohliky. Vsetky produkty su pripravene v nasej kuchyni, pouzivame maslo, organicku muku, domace vajicka a pridavame cit . . . 24.III.2013

Czecky Czech
124 King St., Newtown,
telefon : 0421 335 835
Otevřeno denně od 9am do 9pm
Snídaně od \$4,00 Obědy od \$10,00
Tradiční česká jídla ba i rizoto a těstoviny.
29.08.2012

Sweety Imports
Predávame Horalky, Banány v Čokoláde, Mila,
Perníky a iné sladkosti za veľkoobchodné ceny.
Robíme aj darčekové balenia.
Email: info@sweetyimports.com
M: 0416 122 404 (Martina) 0404 387 615 (Peter)
09/11/13

Různé
AUSTRALIAN WATER PURIFIERS
 Ivan Jirava - tel. 02 9835 1428, 0414 435 621
 Dodáváme a deláme servis na filtry pro
 pitnou vodu, včetně R.O. Filtrační systém již
 od 90 dolaru, servis od \$20.

PŘEKLADY z angličtiny do češtiny i
naopak, přesně a rychle provede
Daniela Kautská, NAATI, kvalif.stupen 3.
tel./fax: 08 82714277, mobile: 0408 714277,
e-mail: danakau@internode.on.net 17/VIII/13

Lékaři Zubaři

Řemeslníci a služby

Auto - Moto

POČÍTAČE
FlowConnect. Shared Web Services:
 Tel. 02 9034 6600 Fax: 9086 3155
 Business process automation, workflow,
 sales + marketing, CRM and other business
 systems. ***Seeking experienced
 programmers on casual basis.***
 Contact to Ms. Šipka for details
 jarka@sws.com.au 22/VII/12

Služby pro studenty
WINDSOR INSTITUTE OF COMMERCE & LANGUAGES.
Nabízíme "z gruntu všechno" ve výuce Anglického
Jazyka, Business kurzů a kurzů Informačních
technologií. .: Level 5, 127 Liverpool St. (Shark Hotel),
Sydney 2000, NSW. Tel. 9283-4388 Fax. 9283-0748,
mobitel 04119442907 E-mail: marketing@windsor-ic.com.au
Web: www.windsor-ic.com.au 8/10/08

Information Planet Pty, Ltd má 16 let zkušenosti a je to jedna z největších studentských agentur s pobočkami po celé Evropě, Jižní Americe, Austrálii i Novém Zélandu

Pobočky v Austrálii najdete v centru Sydney, Manly, Perth a Brisbane. Pobočky v České a Slovenské Republice najdete v Praze, Branislave a Prešove.

Jak vám můžeme pomoci:

- **výběr školy, univerzity a vyřízení viza zdarma**, bezkonkurenční ceny - kontakt: Renata Ilonciakova, email: renata.ilonciakova@informationplanet.com.au; mobile: 0420 300 863
- **vlastní job department - opravdova pomoc s hledáním práce**: kontakt: Paulina Milova, email: service@informationplanet.com.au
- **vlastní ubytování se slevou pro ceske a slovenske studenty**: www.austay.com, kontakt: Klára Holisova, email: info@austay.com.au; mobile: 0406 232 283
- **dale: imigrační služby, vlastní cestovní kancelář**, velké SLEVVY pro cely Information Planet, party pro klienty. Plne vybavene studentske centrum k dispozici.

Adresa restly: Level 5, 285 Clarence Street, Sydney, NSW 2000 (u zastavky Town Hall), web: www.informationplanet.cz a www.informationplanet.sk.

Tel.: 02 9283 6161 JSME TU PRO VAS

25/IV/12

"Renata Morgan" studentsku agenturu
prebral jej syn **Lukash Morgan**.
Chcete aby do Sydney prišiel Vas známi či niekto z
rodiny študovať? Ponúkame Anglicky jazyk a
Odborne Diploma kurzy za výhodne ceny.
Pomôžeme s ubytovaním a pracou.
lukashmorgan@yahoo.com.au
www.renatamorgan.com.au
Mobil: +61 402 034 409 Tel: +61 2 9314 1650

Školy
Czech and Slovak School of Sydney
 Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo
 P.O. Box 1142; Broadway, NSW 2007
<http://www.czechandslovaksschoolsofsydney.org.au>
 Principal: Lenka Kaňová, : 0406 68 06 05

Česká škola v Perthu
 Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands,
 (08) 9245 8137

Česká škola v Melbourne
 v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham
 Principal: Vlasta Šustková, Tel: 03 9551 0279

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:
Apostille Australia Certificate Service
 Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street
 Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881
 Cena se pohybuje kolem 200\$
New South Wales Passport Office
 Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000
 Cena se pohybuje kolem 60\$
Czechoslovak Club of ACT,
 Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan
 NSW 2620
 vydává dvouměsíčník věstník **Beseda.**
Československý klub v Queenslandu,
 25 Upfield Street Burbank Qld 4156
 Tel / Fax: (07) 3343 3489
 ✉ ccq@cslklubqld.org.au
 President Mr.Frank Caroli; Jednatel Mrs. Stana Bilková
 Naše stránka: **cslklubqld.org.au**
 Měsíčník **"Krajanský List"** Redakce Staňa Bilková
Asociace Čechů v Austrálii
 28 Church Street, Fortitude Valley QLD
 P.O.Box 142, ph.07 3299 4613
 Fax.07 3290 4379 vydává " Na Slovíčko.

Československý klub v SA,
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život**.

Czechoslovak Country Club,
320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171,
tel. 02 9606 0904

Czech and Slovak Association in Tasmania,
144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008
ph. 6228 0707

Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii
PO Box 604, Mundaring WA 6073
President: Jarda Kabelka 0434 082 739
Secretary: Olga Goerke 0413 912 586
e-mail: czechoslovakwa@hotmail.com
casopis "KLOKAN" vychazi 12 x do roka.

Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
16 Grattan Crescent, French Forest, 2086
tel.: 02 9452 5617 vydává „**Věstník**“

Sokol Melbourne,
497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051
tel.: není, email: sokol@aapp.net.au
vydává měsíčník Kvart

Český a Slovenský klub na N. Zélandě,
P.O.Box 27 332., Wellington
tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,
měsíčník **Střípyky Čriecky**

Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
Lockes Way, Belgrave South 3160,
Czech Pensioners Association Inc.
ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.
30 Vaughan, P.O.Box 142,
Lidcombe, NSW, 2141 tel. 9649 2153
vydáva dvomesiačník „**Slovenský štít**“
Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor
+ Slovenský klub v Južnej Austrálii
5 Walter Street, Thebarton, 5031
ph.: 08 8352 8072
Slovenský klub „Ludovít Štur“.
105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020
ph:03 9802-9674, vydáva: **Zornička** (quarterly)
Združenie Slovenských Združení vo Viktorii
Terezia M. Kral; c/o 10 Somerville Street
Doncaster, Victoria 3108; +(61 3) 9855 8086,
kraltm01@optusnet.com.au
Austrálsko-slovenské informačné centrum
Vojtech Michael Markus
9 Hillard Street; East Malvern VIC 3145
tel.: 0061-3-95711729; fax: 0061-3-95720838
e-mail: mmarkus@ozemail.com.au
Združenie Sloveskov v Queenslande
463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505
tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au
Slovenské združenie v Západnej Austrálii
17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA
tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858
e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Konsulát České republiky,
pan. Hani Stolina, konsul,
169 Military Road, Dover Hights , 2030
phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635
telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové
případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu
našeho generálního konzulátu je **0402 312 806**
nebo **0401 547 584** {pouze náhradní číslo}.
Úterý 9:00-11:30, 13:30-15:30; Středa 9:00-11:30
Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Konsuláty Slovenské republiky,
25 B Latham St, Bentley East V 3165
Tel: 03 9570 2837, Email: vmmarkus@bigpond.com
level 12 / 239 George St., Brisbane Qld 4000
Tel: 07 3221 7000; horvath@starmist.com.au

České velvyslanectví v Canbře
8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006

Slovenské veľvyslanectvo v Canbere
47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755
Mimo úradných hodín v naliehavých prípadoch
(úmrtia, nehody, strata a krádež cestovných dokladov)
funguje stála služba (00612/ (0) 487 201 047).
<http://www.mzv.sk/canberra>

Česká obchodní komora v Austrálii.
Ceska Obchodni Komora v Australii
Czech Chamber of Commerce Australia Inc.
P.O. Box 479 ; Welland SA 5008; Australia
President: Dr Z. D. Kotasek; phone: (+61) 08 8346
9145, Email: zhkotasek@yahoo.com.au
Secretary: Peter Oprchal ; phone: (+61) 08 8556 3650,
Email: osrkrab@tpg.com.au

Satellite čtrnáctidenník vydává Aleš Březina, Torontské noviny, mají 12 stran, předplatné Can \$ 35.00 e-mail: abrezina@rogers.com, tel.416-530-4222

Nový Domov Torontský čtrnáctidenník,. Redaktor.Věra Rollerová, Can \$ 38.00 novy.domov@sympatico.ca, tel. 416-439-9557; Novy Domov; 450 Scarborough Golf Club Road; Toronto, On. M1G 1H1; Canada

Americké listy, vydávané ve státě N. York, redaktor Petr Bísek, Čtrnáctidenník, 12 stran, předplatné US \$ 38.00.; Americké list; 26 Gruber Drive; Glen Cove, NY 11542; USA; (516) 674-9438; fax (516) 671-3147, americkelisty@optonline.net

Nový POLYGON – časopis dvouměsíčník, 96 stran A5, US\$69 ročně, nakladatelství PRIMUS, Věžeňská 7, 110 00 Praha 1

www.cs-magazin.com, Čtěte český a slovenský zahraniční internetový časopis CS-magazin na webových stránce www.cs-magazin.com

**10 % Sleva pro
nové předplatitele.
NOVIN**

**Pouze \$63 dolarů na rok včetně
poštovného.**

Napište nám na jaké jméno a adresu chcete noviny posílat a Šek vystavte pouze na jméno **Noviny** a pošlete na adresu:

Noviny,
P.O.Box 3335,
Redfern, NSW 2016

Mockrát Děkujeme za Pomoc:

M.G.Cooper - \$80
A.Nebeský- \$2
J.Stoural - \$30

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: V Perthu,
Sydney ve slovenském kostele (viz níže) a ceske mse svate budou slouzeny v kostele Holy Innocents v Croydonu a **to kazdou 2. nedeli v mesici v 11:30 pocinajic 9. zari 2012**
Melbourne - Na Šumavě

ACT

Czechoslovak Club of ACT,
Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620
www.beseda.org.au.
otevreno první a třetí sobotu v mesici od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

NSW

Československý Country klub v Sydney,
320 Devonshire Road, Kemps Creek tel. 02 9606 8703,
PO Box 330 Kemps Creek 2178; www.cscountryclub-sydney.com.au a email: czslclub@optusnet.com.au
Restaurace : pátek, sobota 18 – 21 hod, neděle 12 – 18 hod.
Tradiční česká a slovenská jídla, rezervace 02 9602 0904, 0402 398168; Stolní tenis každý pátek od 18 hod,
Rezervace na všechny klubem pořádané akce a další informace: Olga Š: 0403 821 624, Radek 0420 448 494

V Sobotu 25.8.2012 Vepřové Hody od 17:00 do 21:00
Budou se podávat domácí jelita, jitrnice a pečené vepřové maso.
V sobotu 15.9.2012 od 18:00 do 21:00 hodin - K dobré večeři či jenom ke skleničce piva Vám zahraje Ivoš Bílík své oblíbené melodie
V neděli 23.9.2012 Bleší trh - Začněte si vyklízet garáže, skříňe a poličky! Zpenězte co nepotřebujete, zamluvte si místo za poplatek \$10 jako příspěvek na klub.
Při této příležitosti se také můžete zúčastnit naší soutěže o nejlepší bramborový salát. Poplatek \$5, opět jako příspěvek na klub. Cena pro vítěze je 10 řízků od našeho kuchaře Jozefa Šmitaly

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153
www.skcsydney.com
Slovenská Svätá Omša Každú nedelu o 11,30 hod.

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452 5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarda Krejčík 9807

JIŽNÍ AUSTRÁLIE**Československý klub v Adelaidě,**

51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a každou neděli od 12.00 do 19.00 hod.

QUEENSLAND**Československý klub v Queenslandu,**

25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489, email“ ccq@cslklubqld.au
Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace: Stana Bilkova Tel: (07) 3271 1646
Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 15 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613
Združení Slovákov v Queenslandě,
Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii
(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)
c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA**Sokol Melbourne**

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051
Tel.: nemají President: Mrs Marketa Lyell: 0413852488
Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých
Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.
(Zuzana Vavicz)
Každé čtvrtěk -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky
Letovisko „Šumava“
Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159
Každou první neděli v měsíci je mše svatá v 11, ráno.
(mimo září kdy jr svatováclavská pouť)
Pouť je letos 30. září

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE**Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.**

PO Box 604, Mundaring WA 6073
President: Jerry Kabelka 0434 082 739
Secretary: Olga Goerke 0413 912 586
Email: CzechSlovakWA@hotmail.com
Web: www.CzechSlovakWA.org
KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS SYDNEY

Locked Bag 028, CROWS NEST NSW 1585

TEL: 02/9430 2723, FAX: 02/9438 1114

Email: ikad@sbs.com.au

Každý čtvrtěk ráno v 9 hod od 9 do 10 hodin, pouze na vlnách Sydney a Canberra , pouze česky.

Vysílá v češtině každou neděli od 21 do 22 hodin a ve slovenštině od 22 do 23 hodin na celonárodním okruhu na vlnách:

Adelaide	FM 106.3	Brisbane	FM 93.3
Canberra	FM 105.5	Darwin	FM 100.
Hobart	FM 105.7		
Melbourne	FM 93.1 a	AM 1224	
Newcastle	AM 1413	Perth	FM 96.3
Sydney	FM 97.7 a	AM 1107	
Wollongong	AM 1485	Young (NSW)	FM 98.7
Slovensky			
Adelaide	FM 92.9	Každú nedeľu v 9.00	
Brisbane	AM 1053	Utorok o 13.30 hod.	

„Rádioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz
slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág
každú nedeľu v Sydney od 18 do 19 hodine.
Telefón v štúdiu 02 9816 2938
email: radioforum8@hotmail.com

Vysílání Čs. klubu v Jižní Austrálii lze slyšet
pondělí od 19.30 - 20.30 na stanici 5PBA-FM (89.7 MHz.)
středa od 18.30 do 19.30 na 5CST-FM (88.7MHz)
každou neděli od 19.30 do 20 hodin na stanici EBI-FM (103.1 MHz.) Dr. Květoslav Eliáš ☎ 08 8362 4086

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne.

Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - **Brisbane Slovenske vysielanie**
kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní
Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail:
ahojradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 13.srpna. Léta Páně. 2012.

INZERCE AKCÍ NA STRÁNKÁCH ČESKÉHO VYSÍLÁNÍ RÁDIA SBS

České vysílání upozorňuje krajanskou komunitu, že má možnost oznamovat své akce na webových stránkách Rádía SBS www.sbs.com.au/czech v rubrice 'komunita'. Tato bezplatná služba je poskytována všem organizacím i jednotlivcům po celé Austrálii.

Nabízíme zajištění**nákupu nebo prodeje nemovitosti v Praze**

vč. kompletního právního servisu
(příp. Vám i založíme firmu),
dotazy a informace na
prague.realestates@email.cz

La Boheme Restaurant & Cafe

Vás zve k ochutnávce nového meníčka.
Připravili jsme pro Vás širokou nabídku českých i evropských specialit, jako jsou špenátové pirohy, kuřecí, vepřový nebo telecí řízek, pečené vepřové koleno, pečená kachna, domácí telecí a kuřecí parky, a také celou pečenou husu.
Nebo přijďte vyzkoušet novou denní nabídku:

Ve **St/Čt** - 20% sleva z účtu na české a evropské speciality.

V **Pá** - kup jedno pivo nebo vino a dostanete jedno zdarma od 6 do 7 hod. a živá muzika od 7 hodin

V **So/Ne** - zvyhodněné obědové menu - hlavní chod & dezert \$ 29.90 a večer od 5 do 7.30 hod. - děti jedy zdarma
Více informací naleznete na našich webových stránkách www.laboheme.net.au nebo rádi poskytneme na tel. čísle 02/98100829

ABSOLUTE TILE SOLUTIONS PTY LTD
Prospect NSW**Tilers and Tile Laborers**
Wanted NOW.

Start Work Immediate.
Work for Highly Reputable Company
Large Jobs in Sydney Area.
Excellent Rates.
Call Owner Marco on 0402 205 362

Do obchodu přijde plnoštíhlá paní...

„Ráda bych viděla nějaké plavky, které by mi byly.“

Prodáváč odpoví: „Já taky.“

Kněz vysvětluje svým ovečkám, jaký je rozdíl mezi jistotou a vírou...

„Dívejte, na mši v první řadě vždy sedává sedlák Mužík se ženou a třemi dětmi. Ona ví, že jsou to její děti – a to je jistota. On naopak věří, že jsou to jeho děti – a to je víra.“

Žena přijde navštívit manžela do vězení a ptá se: „Tak co? Jak se ti tady celé dny daří? “

„Ale, celkem to ujde,“ odpoví muž. „Dá se říct, že se tu cítím úplně jako doma. Ven nesmím, sex nemám a jídlo taky nic moc.“

„Haló, policie? Jel jsem autem a srazil jsem dvě pitomý slepice.“

„No, tak je položte na krajnici. Ať je další auta nerozmažou po vozovce.“

„Rozumím. Ale co mám udělat s jejich motorkou?“

Pojišťovna

Stanislav Moc

S pojistkou neboli insurancí jsem měl jen ty špatné zkušenosti. S pojišťovnou se prostě nedá vyhrát. Jednou mě pojistil Čech Zrno na patnáct let s firmou AMP. Po patnácti letech jsem měl dostat od AMP patnáct tisíc, za což jste si tehdy mohli v Sydney koupit dům. No, byl by to sice starý dům, ale ve východních čtvrtích! Bylo mi sice divné, že za těch patnáct let bych do pojistky zaplatil necelých šest tisíc, ale Zrno tvrdil, že v posledních letech pojištění úroky na pojistce rostou tak rychle, že to tak skutečně vyjde.

"Když pojistku do dvou let zrušíš, nedostaneš ani vindru!" varoval Zrno. "Po dvou letech už dostaneš svoje peníze nazpět a pak se to zvyšuje každým rokem."

Asi bych si pojistku i tak nevzal, ale ukecal mě do ní kamarád Mářa, který se od Zrna také nechal pojistit, ač měl s pojištěním špatnou zkušenost. Když ho vykradli, tak mu pojišťovna po zkontrolování škody oznámila, že vzhledem k tomu, kolik majetku u něj doma viděli, byl Mářa podpojištěný, a tudíž pojišťovnu oklamal. Měl zkrátka platit pojistku mnohem vyšší, než platil, pak by mu ukradený obnos vyplatili. Takhle vytáhli ceník podpojištění, odečetli pokutu a z ukradených pár tisíc zaplatili Mářovi jen pár stovek. Kamarád Jirka měl obrácenou zkušenost. Nechal se pojistit na hodně tisíc a pojišťovna po kontrole vykradení mu oznámila, že se přepojistil, a tudíž chtěl na krádeži vydělat a zase, pokuta a skoro utřel hubu...

Tohle všechno jsem z vyprávění mých kamarádů věděl, a přesto jsem se nechal pojistit na život. Já měl tenkrát Mářu rád a věřil jsem mu. On byl takový přirozený vůdce české komunity v Sydney. Také se ve mně rozlilo nadšení, že za pouhých patnáct let budu mít na barák a překvapím ženu, protože jsem v pekárně vydělával krásné peníze a pojistku si mohl dovolit, aniž by žena věděla, že něco platím. Ach, to překvápko, které pro ni budu mít! Barák, to rozhodlo! Kdepak by mne tenkrát napadlo, že za patnáct let budou stát baráky sto padesát tisíc a za patnáct tisíc si jeden koupí tak akorát auto. Po sedmi letech jsem to však už tušil, a tak jsem pojistku zrušil. Peníze jsem potřeboval k zakoupení pozemku ve Walášiji. A zase, pojišťováci vše spočítali a nejen že jsem nedostal žádné úroky, ale vyplatili mně jen asi polovinu toho, co jsem jim za ta léta zaplatil. Sháněl jsem se po Zrnovi, ale už u nich nedělal. Jirka mi pak vysvětlil, že v tom s Mářou jel Zrno napůl. Za každého zákazníka dostal Zrno dvě stovky komisi, pokud zákazník zůstal u pojišťovny dva roky. No a s Mářou se šáblí na půl. Ovšem, jsou věci a chvíle, kdy jeden být pojištěný musí. Po létech jsem se dal do holportu s Ivouškem a měli jsme rytecký obchod, ale dělali jsme i zlatnictví a a opravovali hodinky, prodávali šperky i lacinou bižutérii a suvenýry. Známí jsme ovšem byli hlavně opravami. My opravovali vše od hodinek po boty.

Jednou jsem mladé holce prodal hodinky se zárukou a ona mi je asi za týden přinesla nazpět, že jí vypadlo sklíčko a že chce své peníze zpět. Díval jsem se na hodinky a viděl, že jsou silně odřené. Sklíčko v nich chybělo, ale asi proto, že holka někde šmikla rukou s hodinkami o zed'. To jsem vzít nazpět nemohl, to by mi výrobce nevyměnil. Druhý den přišel do obchodu její otec a strašně mě seřval. Křičel schválně, aby ho bylo slyšet až na ulici, že jsme zloději a darebáci a že okrádáme děti. Z počátku jsem mu navrhoval, že sklíčko vyměním a práci udělám zadarmo, ale řval, abych koukal navalit prachy! Jinak, že se postaví před obchod a bude tam stát každý den a udělá nám takovou reklamu, že od nás nikdo nic nekoupí, i kdybychom to dávali zadarmo! Čím víc křičel a řval, tím víc se ve mně něco zatvrzovalo a nakonec jsem jej vyhodil z krámu. Stál tam asi půl hodiny, nabízel kolemjdoucím své rozumy a pak odešel. Ivoušek v krámu nebyl, ale když jsem mu to pak vyprávěl, prohlásil, že ty blbý hodinky nestály za to a že jsem je měl proplatit. Bylo to od něj moudré prohlášení, protože za dva dny nám někdo prohodil v noci cihlu výlohou. Kromě skla však byla škoda celkem nepatrná, protože na noc jsme pochopitelně všechny cenné věci z výlohy vybírali. Bohužel, opravit sklo bylo dost drahé. Pojišťovna by sice opravu zaplatila, ale měli jsme ve smlouvě tak zvaný excess, že zaplatíme prvních tři sta dolarů. Jelikož účet na výměnu skla ve výloze přišel na tuto sumu, bývalo by bylo výhodnější sklo zaplatit z našeho a nepokoušet pojišťovnu. Ta by nám jistě na příští rok zvedla pojistku. Jenže Ivoušek byl jiného názoru. Byl o deset let starší, a měl tudíž na moudré vedení naší firmy přednost.

"Vysrat na ně!" volal, "to by se jim hodilo, abychom výlohu zaplatili a nic od nich nechtěli! Nejsme pojištění, abychom prodělali, nýbrž aby oni škodu zaplatili nám!"

Načež Ivoušek začal na seznam poškozených věcí připisovat věci, které poškozené vůbec nebyly. Pět cínových pohárů, tři číše z krystalu, náramky, hodinky ba i stříbrné

naušnice a prsteny. Na zlato si přece jen netroufl, ale i tak konečná suma vyšla na cenu výlohy. Pokud by pojišťovna reklamované a poškozené zboží zaplatila, včetně výlohy, dostali bychom od nich nazpět šest set dolarů mínus excess tři sta dolarů a byli bychom na svých, vymláčená výloha by nás na nic nepřišla. Bohužel, ač pojišťovna naši reklamaci uznala, požadovala, abychom jí poškozené zboží vydali, že si pro ně pošle agenta. Jelikož jsme vlastně nic poškozeného neměli, museli jsme reklamované zboží poškodit. Zcela nové poháry, hodinky a jiné vzácnosti, podlehy škodě, kterou jí udělalo Ivouškovo kladívko. Mlátil vztekle do zboží a křičel : "Kurvy, kurvy jedny špatný, já vám dám poškozené věci! Tumaš!" a kladivem zničil další cennou věc.

Pojišťovna naši reklamaci nejen uznala, ale i proplatila. Akorát.... akorát, že pro poškozené věci si nikdy žádný agent nepřišel. Ivoušel rozmlátil krásné věci za tři sta dolarů úplně zbytečně. S pojišťovnou se zkrátka vyhrát nedá.....

Varování.

George Švehla 7. 8. 2012.

Trvalo to nějaký ten pátek než jsem dostal tu správnou náladu. Jak se správně česky říká, dostal jsem se do té „right frame of the mind“. Dlouho se mě to převalovalo v kebuli, až to konečně vykrystalizovalo a začal jsem bušit do klábosnice.

Před nedávnem jsem napsal úvahu pod názvem „Kdo jsme a kam jdeme“. V této jsem se zamyslel nad naší národní povahou a jak se projevuje u nás, kteří nežijeme tam kde jsme se narodili, ale různě po světě. Nezabýval jsem se však našimi morálními kvalitami.

Zúžím toto psaní na okruh krajanů které jsem poznal já sám. Jak zde v Austrálii, tak i různě po světě. To aby byla informace z první ruky. S uspokojením mohu prohlásit, že drtivá většina jsou lidé čestní, upřímní a morálně vyspělí. Prostě z rodného hnízda vyletěli do světa zřejmě ti lepší, soudě tak podle toho co se děje v bývalé vlasti.

Protože výjimka potvrzuje pravidlo, tak v řadách krajanů jsem ke svému zklamání poznal i ty, kteří se pohybují na spodině slušné společnosti a lidské společnosti vůbec. Bez mrknutí oka dovedou lhát, podvádět a okrádat ty kteří jim věří, či donedávna věřili. Za celou dobu jsem poznal takové jedince jen tři, a právě před jedním z nich bych vás rád varoval.

Nepíše se mě to lehce, ale hovor s postiženými je ještě těžší. Protože nepotrestané zlo má tendence se vracet a společnost ve které žijeme nemíní ochránit postižené, okradené jedince ale ty kteří se krádeže dopustili, tak bych rád ukázal na toho, kterého je třeba se vyvarovat, ať slibuje co slibuje. To proto, aby snad nepoškodil ještě jiné lidi. Varovat vás před ním považuji to za svoji morální povinnost. Pochopitelně postižení jsou ti z první kategorie. Lidé slušní, snad až naivně důvěřiví a po dlouhá léta si na chléb vezdejší tvrdou práci vydělávající. Tito už dosáhli penzijního věku a pobírají bez výjimky starobní penzi. Tedy žádní self funded retirees, kteří byli ve svém pracovním počínání a úsilí tak finančně úspěšní, že starobní penzi nedostali.

A právě tyto, dalo by se říci sociální případy na státní podpoře, jeden gauner bez skrupulí, bezcharakterně a zcela chladnokrevně připravil o značnou část a v jednom případě o všechny jejich celoživotní úspory. Za posledních 15 – 10 let z nich pod různými rafinovanými smyšlenkami vymámil finanční půjčky. Byly to peníze, které si tito lidé chystali dát stranou do penze, kdyby bylo potřeba na případnou operaci a nebo jiné, větší a neočekávané vydání.

Když tento „kvítek“ české komunity měl začít splácet, tak jednoduše vyhlásil osobní bankrot a jeho věřitelé „utřeli nos“.

Navíc, s nimi sehrál menší divadlo, kde bylo řečeno, že tu celou sumu prohrál v pokies v Dooleys Lidcombe Catholic Club. Tedy vážení čtenáři, nejsem expert na gambling, ale

za 5 let prohrát v pokies \$323 720 nezní zrovna věrohodně, ale mohu se mýlit.

Nedivte se proto jeho obětem, že si nyní, po tomto jeho krajně chladnokrevném a morálně hnusném činu myslí, že se na vše už po několik let připravoval, peníze „ulil“, ať už v rodině a nebo kamkoliv a nyní užívá ochrany státu jako zbankrotovaný chudák. Jak svůj business, tak i domeček před časem prodal, aby snad o něco nepřišel. Loyalita a ochrana jeho rodiny je postiženým krajně podezřelá a já se jim nedivím. Zvláště, když si i nyní žije lépe než ti které okradl. Ovšem legální důkazy postižení nemají žádné a tak jim nezbývá než se se ztrátou smířit. Dotyčný zbankrotovaný se po třech letech otrepe a bude moci začít se svými nekalými aktivitami nanovo. Proto bych na něj rád upozornil, aby snad do jeho léčky nepadli další slušní a důvěřiví občané, aby se historie neopakovala.

Jeho jméno je František Barnert, bývalý cukrář, co fungoval pod jménem Euro Pastry a nyní car dealer, tedy “sales representative“ u car dealera. Bydlí v pěkném, nedávno koupeném hnízdečku ve čtvrti Beecroft v Sydney, 29A Albert St. Ovšem oficiálně vše patří rodině jeho syna.

Takže dotyčného bych si raději držel hodně daleko od těla, i když oproti jiným, jemu podobným je jen amatér. Jak je známo, bankrotují zde jedinci, kteří dluží miliony a stát je před věřiteli chrání. Pokud by snad někdo ze ctěných čtenářů tohoto článku věděl jak jeho oběti odškodnit a ze zloděje vyždímat co nakradl, tak jejich rada by byla postiženými opravdu vítaná.

Místo moči odevzdal novinář čaj. I tak se dozvěděl diagnózu

Jednoduchý trik použil čínský televizní reportér, když chtěl prověřit obvinění, že soukromé nemocnice stanovují pacientům falešné - a nákladné - diagnózy, aby je pak mohly léčit. Namísto vzorku moči odevzdal čaj.

A dozvěděl se, že podle tří různých nemocnic trpí slušnou řádkou nemocí, jež vyžadují drahou léčbu, napsal čínský list China Times.

Tuto investigativní kauzu divákům pod názvem "Tajemství mužské urologické kliniky" představil reportér televizní stanice CCTV, který namísto vzorku moči odevzdal tři nádobky se zeleným čajem v údajně renomovaných soukromých nemocnicích ve městech Š'-ťia-čuang, Šen-jang a Čchang-čchun.

Po rozboru vzorku lékař na klinice v Š'-ťia-čuangu novináři sdělil, že jeho moč mimo jiné obsahuje i bakterie a houby, a doporučil mu týdenní léčbu, která by ho stála 546 jüanů (asi 1750 korun) denně.

Doktor v Šen-jangu se na něj soucitně podíval a oznámil mu, že trpí kalcifikací prostaty a že má také testikulární cystu, kterou je třeba chirurgicky odstranit. Cena? Za léčbu 5000 jüanů (asi 16 tisíc korun) plus další 3000 jüanů za odstranění cysty.

A lékař v nemocnici v Čchan-čchunu ze zeleného čaje dokonce vyčetl, že novinář vydávající se za pacienta je natolik nemocný, že mu pomůže jen "nukleární energetická protonová léčba" v ceně více než 7000 jüanů (asi 22.360 korun) denně. ČTK Lidovky.cz

V parku na lavičce sedí muž a na klíně má malý tenisový kurt, kde trpaslíci hrají turnaj. Jiný pán to sleduje a se zaujetím se ptá, kde k tomu unikátu přišel. "Támhle od toho kouzelného dědečka", - ukáže, "Nabídl mi splnit jedno přání."

Pán dohoní dědečka: "Prosím, mohl byste mi vykouzlit pytel doláčů?" "Staň se", luskne dědeček prstem a zmizí. Před pánem se objeví pytel, rozevře ho a nevěří vlastním očím. Vráť se na lavičku a člověku s tenisem si stěžuje:

"Chtěl jsem doláče a vyčaroval mi koláče?! On je snad hluchej!"

"No jasně, že je. Myslíte si snad, že já jsem chtěl třiceticentimetrovej tenis?!!!"

Jdou dva staříci po silnici a najednou kolem nich projede na motorce bezhlavý muž.... Jdou dál a opět kolem nich projede bezhlavý chlap, tentokrát na mopedu..... A když se to opakuje už po páté, ten jeden stařík říká tomu druhému: "Hele, Franto, nechceš si tu kosu dát na druhý rameno?"

Vysvětlení paní Dubois

Lékař, který paní Dubois ošetřoval čtyřicet let, odešel do důchodu.

Nový lékař tedy tuto starou dámu požádal, aby mu při příští návštěvě donesla seznam předepsaných léků. Jakmile si ten seznam prohlédl, vytřeštil oči, když viděl, že má předepsány antikoncepční pilulky!

"Madam Dubois, víte k čemu jsou tyto pilulky?"

"Jistě," odpověděla, "to mi pomáhá spát!"

"Madam Dubois, ujišťuji vás, že tady není NIC, co by bylo na spaní – jsou to antikoncepční pilulky. Ale vy už je nepotřebujete, že?"

A tak madam Dubois položila mladému lékaři ruku na koleno a řekla mu:

"Ano, můj drahý, to všechno vím! Ale každé ráno jeden rozdrtím a vmíchám do pomerančového džusu své šestnáctileté vnučce. A věřte, to mi pomáhá dobře spát celou noc!"

NevPes

Obdivovatel Adolfa Hitlera Harry Jelínek: Muž, který prodal Karlštejn

Král českých hochštaplerů prodal i hrad Karlštejn
Foto: **Reflex**

Kdo by nechtěl doma přehazovat peníze vidlemi? Dřít se ale denně do úmoru je cesta, kterou se už všichni vydat nechceme. Takový byl i král českých podfukářů, kolaborant a obdivovatel myšlenek Adolfa Hitlera Harry Jelínek.

Harry Jelínek se narodil v roce 1905 v rodině bohatého vlašimského lékaře. Matka od malička dbala na to, aby studoval francouzštinu, angličtinu a v té době samozřejmě i němčinu. **„Jeho maminka se jmenovala Františka. Ovšem nechala si říkat Ksandra. Pořád si na něco hrála. A na Harryho nedala dopustit. Tím ho ale dost zkazila,“** řekla týdeníku Reflex Helena Fantová, která si Harryho dobře pamatuje.

Studentká léta

Studium nebylo jeho silnou stránkou. Vyhodili ho ze dvou gymnázií. Na reálce v Praze se mu nakonec podařilo odmaturovat. Přes kontakty vlivného otce se prominentní fracek Harry nakonec dostal na medicínu.

Studium ho nebavilo. To ale neplatí o studentském životě. S kapsami plnými peněz bohatých rodičů si užíval v luxusních barech a drahých restauracích. Tam zřejmě začala jeho kariéra podvodníka. **Přestože na vysoké škole nesložil ani jednu zkoušku, nechával se oslovovat doktore, nebo inženýre a stal se profesionálním gigolem.** Paničky z vyšších kruhů ho milovali.

Kariéra hochštaplera

Hraběnka Lizy, jedna z jeho obdivovatelek, ho zasvětila do světa obchodu s uměním. **Kvůli pochybným prodejům a nákupům uměleckých děl bylo na Jelínka podáno neuvěřitelných 501 žalob.** Ještě neuvěřitelnější však je, že všechny skončily smírem, nebo stažením žaloby.

Pak přišel Harryho mistrovský kousek. **Americkému žvýkačkovému magnátovi prodal Karlštejn.** Z pražské galerky najal desítky komparzistů a s pomocí podplaceného kastelána na hradě uspořádal party. Všichni Harryho okázale oslovovali barone. Americký podnikatel uvěřil, že je Karlštejn jeho. Jelínek se pak chlubil, že od něj vyinkasoval 30 000 dolarů.

Jako třešničku na dortu se Jelínkovi podařilo prodat Čechoameričanovi Nowakovi pražskou tramvajovou linku číslo 1. Nechal si vyplatit zálohu 4 000 dolarů a znovu zmizel jako pára nad hrncem.

Harry Jelínek - antisemita a vyznavač Adolfa Hitlera

Harry Jelínek je vnímán jako sympatický podvodník se smyslem pro recesi. On měl ale i jinou, temnou tvář. Tvář fanatického bojovníka proti údajnému židovskému nebezpečí.

Když do Prahy vtrhla německá vojska, Jelínek je nadšeně vítal. **"Vidím Harryho, směje se na celé kolo a pak, k mému nesmírnému údivu, natáhne před sebe pravici a zařve: Heil Hitler!"** vzpomíná další pamětník, kterého Reflex vypátral.

NOVINY –Zajímavosti s kulturou ba i odjinud

Po konci druhé světové války byl pod číslem 653 veden na listině nacistických válečných zločinců a před spravedlivým trestem byl donucen uniknout. Od té doby je u nás oficiálně nezvěstný. **Objevovaly se zprávy, že je pod ochranou Američanů, nebo že zahynul kdesi v Bavorsku.** Jelínek si ale dál v klidu užíval svých nakradených peněz. Podle posledních zpráv, které se týdeníku Reflex podařily vypátrat, žil v Austrálii, ale zemřel nikým nerušený v roce 1986 v italském Guarene d’Alba.
Autor: oj, Reflex

Arab v průměru přečte za rok šest stránek, Čech třináct knih

Arabské dítě se podle výzkumu věnuje čtení pouze šest minut ročně, oproti Američanovi, který za rok přečte sedm knih. Vyplývá to ze zprávy nevládní organizace Al-Fikr al-Arabí, která se zabývá otázkami kulturního rozvoje.

Debatu o tom, jak málo se čte v arabském světě, rozpoutala už lednová zpráva této organizace. V ní se uvádělo, že arabské dítě se čtení věnuje ročně v průměru jenom šest minut. Děti na Západě čtením ročně stráví 12 000 minut, tedy více než osm dní.

Češi jsou na tom podle českého průzkumu ještě lépe, v průměru přečtou 17 knih ročně, denně se čtení věnují 38 minut.

Arabové po zveřejnění údajů týkajících se své oblasti zahájili bouřlivou debatu na internetu. Podle mnohých údaje odrážejí stav školství a také to, že arabské rodiny zavítají do knihoven s dětmi jenom zřídka. Další propagovali aktivnější využívání internetových knih.

Svou roli ale hraje i část obyvatelstva některých arabských zemí, která není plně gramotná a čtení a psaní jí dělá problémy.

Student Hind Saúd na twitteru sdělil, že rodiny se scházejí povětšinou u televize. "Nikdy jsme v rodině společně nečetli ani se nebavili o žádné knize," napsal. Studentka medicíny z Rijádu Ghádir Šihabiová přiznala, že se čtení začala víc věnovat, až když vstoupila na univerzitu. "Musíme si vyhledávat informace a to se mi líbí. Ve škole jsme mívali jen jednu učebnici. Člověk se zlepšuje, když víc čte," řekla k debatě televizi Al-Arabíja.

Pětina lidí čte pravidelně

Na to, že četba nepatří k oblíbeným aktivitám lidí na Blízkém východě, upozornil i průzkum zveřejněný loni v dubnu. Vyplynulo z něj, že jenom pětina lidí čte pravidelně. Ze skupiny občanů do 25 let třetina přiznala, že si knihu jen pro radost nepřečetla vůbec nebo jenom velmi zřídka.

Podle tohoto průzkumu se čte nejvíce v Iráku, Maroku, Egyptě a Bahrajnu. Občané Spojených arabských emirátů jsou až na 5. místě, tam se k pravidelným čtenářům řadí jenom 22 procent obyvatel.

V zemích náležejících k Lize arabských států s obtížemi čte a píše 100 miliónů osob, tedy téměř třetina. Za jeden z faktorů malého počtu čtenářů mezi Araby se považuje také to, že přibývá lidí, kteří nepovažují za nezbytné učit se číst arabsky a raději se věnují angličtině. CTK

Poznámka Novin: Když jsem se snažil najít podobný údaj o Austrálii našel jsem jen větu: „Well i'd say just about everyone over the age of 10 in Australia would have read at least one book“ ALE Podle statistiky z roku 2010, čte 0,26% Australanů (= z 15.09 milionů starších 15 let)..

Kniha Igora Lukeše nabízí nový pohled na únor 1948

09-08-2012 Alena Neubauerová

Ve středu proběhl v Americkém centru v Praze křest knihy historika a profesora Bostonské univerzity Igora Lukeše. Kniha vyvrací pro mnohé alibistický názor, že únor 1948 byl nevyhnutelným výsledkem válečných dohod a že mu nebylo možné zabránit. Uvedení knihy doprovázela také výstava Františka Hanzlíka, historika a politologa z Univerzity obrany Brno, která je výsledkem dlouhodobého bádání v chicagských archivech.

Miroslav Konvalina, ředitel Amerického centra, křest i výstavu zahájil a při té příležitosti také představil téma, kterému byl celý večer věnován.

„Vítám vás na půdě velvyslanectví Spojených států, na půdě Amerického centra. Budeme se věnovat česko-americké historii poloviny minulého století s novým pohledem na poválečné období v Československu a jednání a chování Spojených států v té době jak tady v Praze, tak také mezi krajany a vojenským exilem ve Spojených státech. “

O knize Igora Lukeše (na fotce) On the Edge of the Cold War promluvil nejprve tiskový atašé velvyslanectví Spojených států Paul Oglesby. Poté vystoupil sám autor, aby pohovořil o roli Spojených států v Československu po 2. světové válce a aktivitách diplomatů a zpravodajských služeb v momentech, které rozhodovaly o budoucím směřování naší země před únorem 1948. Přítomní se tak dozvěděli, že Igor Lukeš ve své nové knize vyvrací v Česku silně zakořeněný názor, že Československo bylo Stalinovi obětováno již během schůzek spojenců během války.

„Je to názor přirozeně pohodlný, už jen proto, že snímá z ramen českého národa jakýkoli pocit zodpovědnosti za nastolení komunistické diktatury a teroru, který potom následoval. “

Tento determinismus pak Lukeš v knize odmítl s odkazem na plány amerického ministerstva zahraničí. Podle něj stálo za pádem do područí Sovětské svazu především selhání tehdejších československých elit.

„Egon Hostovský, exilový spisovatel, měl podle mého názoru pravdu, když řekl, že demokraté v Československu po válce prohráli, protože měli své totalitní nepřátele, ale neměli žádné přátele. Mohli tak sice nenávidět, říká Hostovský, ale neměli koho milovat. “

Selhání demokratických elit Lukeš vysvětlil na mnoha příkladech, mimo jiné i na příkladu národněsocialistického poslance Vladimíra Krajiny.

„Krajina šel za náčelníkem Sokola a říkal ´chystá se krize, to je evidentní, musíte dát Sokolům pohotovost´ a ten náčelník Sokola povídá Krajinovi ´to po mně nechtějte, ted’ je už pozdě a já stejně jedu do Tater na lyžařských závodech´. “

Výstava Františka Hanzlíka pak pojednává o úsilí krajanů a exulantů ve Spojených státech v boji proti komunistickému režimu v Československu na počátku studené války. Je rozdělena do několika částí, o té stěžejní promluvil sám František Hanzlík.

„Třetí část výstavy je věnována právě reakci krajanů na únor 1948 a také jejich pomoci k obnově demokracie v Československu do roku 1989. Ty postoje našich krajanů k únorovým událostem byly rozdílné a zcela protikladné. “

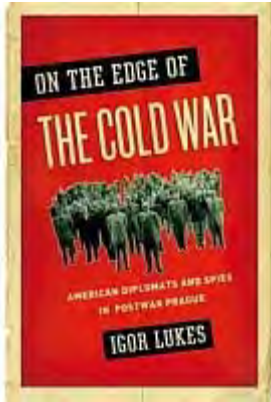
Výstava Krajané v USA a vojenský exil pro obnovu demokracie v Československu 1948-1989 bude v Americkém centru k vidění do 15. září. Kniha Igora Lukeše se pak má v českém překladu objevit na podzim příštího roku.

Zoufalí Poláci prodávají své ledviny: Nabízejí je za 60 tisíc!

Finanční krize dohnala Poláky k rozprodeji svých orgánů. Na internetu se hemží nabídka prodeje ledvin, za kterou zoufalí lidé žádají 60-240 tisíc korun. V Polsku je přitom obchodování s orgány nezákonné.

Hlad, dluhy nebo nemocné dítě. To vše může být důvodem k tak nebezpečnému rozhodnutí a Poláci o tom ví své. Na internetových stránkách se totiž opravdu často objevují nabídky na prodej ledvin, které přicházejí právě od našich sousedů. Za své orgány účtují od 60 do 240 tisíc korun, upozornil na to server pravo.cz.

„Nikdy jsem neměl problém se zákony, bojím se, že mě zatknou, ale nemám jiné východisko,“ řekl televizi TVN24 muž z Vašavy, který přišel o svou práci před rokem a jeho rodina se nemá jak uživit. Podobně je na tom i žena, kterou novináři vyhledali ve Slezku. Ta si žádala za ledvinu nejprve 240 tisíc korun, pak ale ze zoufalství slevila. Do práce sice chodí, ale pouze na poloviční úvazek, protože se stará o malé dítě. Problém ji teď dělá exekutor. **„Nezačnu-li splácet, skončíme i s dcerkou na ulici. Nevidím jinou možnost, i když mám strach, že to nepřežiju,“** svěřila se mladá žena.
Autor: INT, mokr

Islámská Desinformace i v Čechách.

Následující článek je hlavně zajímavý tím, že jej napsal muž, zástupce islámské církve v Praze.

Vyšel nejen na internetu ale dokonce i v časopisu pro ženy.

Jmenuji se Lenka a vzala jsem si muslima

Sama jsem muslimka. Stala jsem se jí ještě před tím, než jsem svého muže vůbec poznala. Přestoupila jsem dobrovolně k islámu. Jsem Češka a nezbláznila jsem se.

Asi před pěti lety, když mi bylo dvacet sedm let, jsem se ocitla v období hledání. Sebe samé. Smyslu všeho kolem, života. Dva roky před tím mi zemřela babička, kterou jsem měla velmi ráda, a myslím, že to byl impuls k zamyšlení nad svým vlastním životem. Začala jsem poprvé cítit, že je „něco“ nad námi. Svým způsobem jsem v něco začala věřit. Bůh jsem tomu zatím neříkala. Ale stále víc jsem pátrala po tom, jak to mají ostatní lidé, jiné kultury. Tím jsem se dostala k náboženství.

Přiznávám, že jsem se prokousávala vším možným a islám jsem stále odsouvala. Dostala jsem se k němu až nakonec, když mne do té doby žádné náboženství neoslovilo. Islám pro mě totiž znamenal teroristy a šílence. Jako pro mnoho lidí tady. Dokonce jsem si po internetu dopisovala s muslimy a snažila se jim vysvětlit, že jejich víra je špatná. Že korán je špatný. Dnes se tomu paradoxu směju.

Jak probíhala má konverze? Bylo to pro mě náročné období; dlouho jsem váhala, zda vůbec konvertovat. I když vírou jsem si byla jista, bála jsem se reakcí okolí. Styděla jsem se. Ale pak mé obavy postupně slábly, asi jak má víra v islám vnitřně rostla. Nakonec jsem tedy pronesla onu formulku šahádu.

Šátek jsem začala nosit asi tři měsíce po konverzi. Přišlo to samo. Cítila jsem, že ho chci, že ke mně patří. A reakce okolí a rodiny? Trvalo to, než se doma s mou vírou a stylem života smířili, rozhodně ze začátku nejásali. Teď, po pěti letech, už můžu říct, že nemám problémy – pokud nepočítám občas nějaké poznámky od cizích lidí. To si vyslechnu ledacos.

S manželem jsem se seznámila přes internet. Byla jsem muslimka a chtěla jsem za muže také muslima. Po čase dopisování jsem za ním cestovala na návštěvu do Alžírska, okouknout ho. Padli jsme si do oka a vzali se. Problémy byly jen s ambasádou, neboť víza sem zrovna zlehka nedávají. Po roce nervů se to však povedlo.

Manželova rodina je v pohodě. Nenazvala bych je ortodoxními, je to početná rodina a každý z nich je pro víru zapálený jinak. Někdo víc a někdo vůbec. A rozhodně ty, co o víru příliš nedbají, nijak netrestají nebo nekritizují.

Na co naopak pozor dávají, jsou svatby. Kontrolují hlavně potenciální ženichy. Ale nebrala bych to jako diskriminaci žen. Myslím, že taková starost mnohým mladým ženám vyhovuje. Alespoň ty, co jsem se jich ptala, to jako omezování necítí (je jasné, že budou i takové, kterým to vadí, zase taková naivka nejsem). A pak – je to spíš starost rodiny o děti a jejich budoucnost, protože když se v manželství objeví problém, zapojí se zbytek rodiny aktivně do řešení. V tom jsou jiní než my.

Žijeme na severu Čech a můj manžel je teď doma. Je to pro něj velmi nepříjemné, neboť v islámu muž musí zabezpečit rodinu. Bohužel situace na pracovním trhu je teď v našem kraji pro něj jako cizince nepříznivá. Navíc mně to, že můžu chodit do práce, vyhovuje. Zatím si tedy manžel vyřizuje trvalý pobyt a stará se hlavně o nejmladšího syna, jemuž jsou dva roky. Až syn půjde do školky, pak se znovu vrhne na hledání práce.

Má rodina manžela přijala s obavami. První otázka byla, kolik má dalších žen a dětí. Ale teď vidí, že je to normální člověk, má rád mě i děti, pečuje o nás; mám dvě děti z prvního manželství a nejmladšího syna s ním. Jeho starost o nás všechny se nedá srovnat s mým prvním manželstvím. A manžel muslim nebyl.

Mešitu máme daleko, takže s její návštěvou to manžel nepřehání. Ale jinak dodržuje téměř vše, co jako muslim má. Dodržujeme ramadán, ale respektujeme i naše svátky.

Mé dvě starší děti z prvního manželství muslimové samozřejmě nejsou a nenutíme je k tomu. Nejmladšího k islámu vedeme. Ne nějakou přísně islámskou výchovou, ale jdeme příkladem a on se může sám rozhodnout, zda se k nám přidá. Jediné, co má oproti starším dětem „navíc“, je, že jej učíme dva jazyky.

Na soužití s muslimem mi nic nepřijde zvláštní nebo překvapivé. Je to však tím, že jsem sama muslimka. Češce, která není muslimka, bych nedoporučila se za muslima provdat. Pokud ano, tak jediné hodně poevropštěného, co se

ne drží striktně islámu. Jinak opravdu nebude moct vědět, co od něj čekat.

Češka muslimka naopak po dle mne udělá štěstí právě s muslimem, jenž se islámu drží, praktikuje jej v běžném životě. Má větší šanci, že se shodnou.

Obecně mám pocit, že muslimové mají podstatně silnější vztah k rodině než my tady. Chovají větší respekt a úctu vůči rodičům i v dospělosti. Někdy mi přijde, jako by se od rodičů ani neuměli odpoutat. Ale nevím, jestli je to špatně, nebo jestli není špatný náš model, kdy na ně mnohdy kašleme.

Zpočátku mne zarážely drobnosti, jako když manžel pořád vozil kočárek jen on a nechtěl mi ho půjčit. Pak se ukázalo, že proto, že je těžký a nesluší se, abych tahala těžkou věc. Jednou mi zase řekl, abych nechodila na stadión na atletické závody. Po dvou dnech (protože jsem s ním nemluvila a děsně se urazila) jsem se od něj dozvěděla důvod: u nich na stadión chodí jen chlapi a lehké ženy. Vysvětleno a dnes už žádný problém.

Manžel je tolerantní. Takže opravdu nehlásím žádné zpoždění z práce. Chodím si, kam chci, nekontroluje mne. Zatím je náš vztah skvělý. Možná budu za pár let mluvit jinak, ale dnes to tak je.

Je Islám hrozbou ?

Autorem následujících slov je Dr. Emanuel Tanay, známý a vysoce uznávaný psychiatr; muž, jehož rodina patřila před druhou světovou válkou k německé aristokracii, vlastnil řadu průmyslových podniku a nemovitostí. Když byl tázán, kolik Němců bylo skutečnými nacisty, odpověděl způsobem, který muže být určující pro náš postoj k fanatizmu:

"Velmi málo lidí bylo skutečnými nacisty, ale mnoho dalších se radovalo z návratu německé hrdosti a další byli příliš zaneprázdněni, než aby je to zajímalo. Byl jsem jedním z těch, kdo pokládali nacisty za bandu bláznů. Takže většina se prostě stáhla a umožnila tím, aby se to vše stalo. Pak, dříve než jsme to zjistili, nás měli v hrsti, ztratili jsme kontrolu, nastal konec světa. Má rodina ztratila všechno. Já sám jsem skončil v koncentračním táboře a Spojenci rozbili mé továrny."

Dnes nám znovu a znovu různí experti opakují, že Islám je náboženství pokoje a že velká většina muslimů si přece přeje jediné žít v míru. I když toto laické ujišťování muže být pravdivé, nemá prázdný význam! Je to bezcenné šidítko, které nám má umožnit, abychom se cítili lépe a aby se poněkud zmenšil (psychický) účinek fanatického řádění ve světě ve jménu Islámu.....!!!!!!!!!!!!!!.

Je skutečnost, že v současné fázi dějin vládnou Islámem fanatici. Jsou to fanatici, kteří vedou každou z 50 válek, které zurí ve světě. Jsou to fanatici, kteří systematicky masakrují křesťany či příslušníky domorodých kmenů v Africe, a postupně utápejí kontinent v přívalu Is-lámu.

Jsou to fanatici, kteří spouštějí exploze bomb, usekávají hlavy, vraždí nebo zabíjejí z důvodů cti. Jsou to fanatici, kteří prebírají mešitu po mešite. Jsou to fanatici, kteří se zápalem šíří kamenování a vešení obětí, znásilnování, zabíjení, polévání žen kyselinou, likvidaci homosexuálu..... Jsou to fanatici, kteří ucí mladé zabíjet a stát se sebevražděnými bombovými zabijáky.....

Obtížne měřitelnou skutečností je, že mírumilovná většina, mlcící většina.....!!!!!!!!!! je vydešena a je vyřazena.

Komunistické Rusko sestávalo z Rusů, kteří chtěli pouze žít v míru, a přesto komunistické Rusko bylo odpovědnó za vraždu asi 20 miliónů lidí. Mírumilovná většina byla irelevantní a umlčena....

Ohromná populace Číny byla rovněž mírumilovná, ale čínským komunistům se podařilo zabít ohromujících 70 miliónů lidí.

Prumerný Japonec před druhou světovou válkou rozhodně nebyl sadistickým válecným štvácem. Přesto si Japonsko vraždením a kr-veprolitím razilo cestu Jihovýchodní Asii v orgií zabíjení, které zahrno-válo systematické vraždy 12 miliónů cínských civilistů; většinou byli zabití šavlí, lopatou a bajonetem.

Kdo by mohl zapomenout Rwandu, která se zhroutila v krvavém zabíjení. Není snad možno tvrdit, že většina Rwandanu byli mírumi-lovní lidé?

Poučení z historie jsou často neuvěřitelně jednoduchá a lapidární, ale přes všechny naše schopnosti logického myšlení často přehlédneme nejzákladnější a zcela nekomplikované závery: „svým mlčením se mírumilovní muslimové stávají zcela irelevantními“.

Mírumilovní muslimové se stanou našimi nepřáteli, jestliže nepozvednou svůj hlas, protože se stejně jako Dr. Tanay jednoho dne pro-budí a zjistí, že se dostali do područí

fanatiků a že "nastal konec své-ta". Mírumilovní Němci, Japonci, Cínané, Rusové, Rwandané, Srbové, Afgánci, Irácané, Palestinci, Somálci, Nigerijci, Alžírané a mnozí další zemřeli, protože mírumilovná většina nepromluvila; pak už bylo pozdě.

Pro nás, kteří to vše sledujeme, aniž bychom se angažovali, platí, že musíme dávat pozor na jedinou skupinu, která se pocítá mezi fanatiky, kteří nás ohrožují.....!!!!!!!!!!..., a ohrožují náš způsob života.....!!!!. Žádná další mešita ani minaret v Evropě, v Austrálii.....!!!!!, pokud nebude stejné množství křestanských kostelů v arabském světě a také stejné množství křesťanů.....!!!!

Pedofily civilizovaný svět trestá...a co muslimové, kteří souloží s 8 letými dívkami a mají s nimi děti; co Mohamed, jejich bůh, který měl také 8 letou ženu, také byl pedofilem.!!!!

Jak jsem se učil číst

Voyen Koreis, Qld
První knížku v životě jsem si přečetl, když mi bylo necelých pět let, tedy asi o dva roky dřív, než jsem začal chodit do školy. Byla to kniha obrázková, na každé stránce bylo vyobrazené písmeno v nějaké hodící se situaci, k tomu vždy několik veršů. Jak se ta kniha jmenovala, jsem na dlouhá léta zapomněl, ale pamatoval jsem si z ní jeden jediný verš. To proto, že byl pro mne tehdy tolik enigmatický. Verš zněl: "CH se jako blázen chechtá."

Písmeno CH tehdy pro mne představovalo nepochopitelnou záhadu. Znal jsem už obě písmena, která toto písmeno tvoří, C i H, v knížce jsem viděl obrázek, který si dodnes dokáži vybavit, dohromady mi to ale nějak nedávalo smysl. Na obrázku bylo CH, tančilo tam s ručičkami založenými v obou bocích a chechtalo se přitom na celé kolo. Problém spočíval v tom, že jsem najednou nevěděl, jak se tohle písmeno vyslovuje. Málem jsem se kvůli tomu rozbřečel a volal jsem hned na pomoc svou o mnoho let starší sestřenicí Ninu, která u nás právě pobývala a která mi tehdy s čtením pomáhala.

Dodnes se ani trochu nedivím těm národům, které to tvrdě vyslovované "ch" ve svých jazycích netrpí, protože se takto vyhnou nemalým potížím. V roce 2000 jsem v průběhu olympijských her zde v Austrálii pracoval jako tzv. language expert, jazykový znalec, no prostě tlumočník. Jednou z mých povinností bylo učit anglicky hovořící televizní komentátory správně vyslovovat jména českých sportovců. Šlo to většinou celkem slušně, zejména proto, že všichni jsme si přitom byli dobře vědomi toho, že dokonalosti v tomto směru dosáhnout nelze. Největší potíže nám vždy dělala jména, která obsahovala to české "ch". Vypracoval jsem si k tomu speciální metodu. Přišel jsem totiž na to, že anglicky hovořící lidé téměř vždycky dovedou vyslovit tvrdé "ch" v těch slovech, kde je mají Skotové. Ti potom "ch" vyslovují skoro stejně jako my Češi. Moje jazykové koučování tudiž vypadalo asi takto: "Say Chvalovský." (tehdejší brankář fotbalového týmu) "Čvalóóvsky." "Chvalovský," opakoval jsem. "Kvalóóvsky." Pomocné metody bylo zcela jasně zapotřebí. "Say Loch Ness." Tohle skotské jezero přece zná kdekdo. A vyslovit to také každý dovede. A vskutku: "Loch Ness." "Good. Now say Loch." "Loch." "Say ´ch´." "Ch." "Chvalovský." "Chvalóóvsky."

Ten přízvuk na druhou slabiku se prostě odstranit nedal, to "ch" ale nakonec všichni jakž takž zvládli.

Dnes, ani nevím proč, mi z ničeho nic na mysli vytanul ten verš s chechtajícím se CH. Když se mi něco takového stane, jdu s tím v dnešní době často na Google. Čistě ze zvědavosti. Verš jsem tedy nagoogloval a bylo to tam!

*"G si sedlo, nic se neptá,
CH SE JAKO BLÁZEN CHECHTÁ,
D a E se strkají,
hrozný rámus dělají.
Kulihrášku, už nás umíš?
Uč se, ať nám porozumíš!"*

Po bezmála šedesáti pěti letech proto teď vím, že kniha se jmenovala Kulihráškova abeceda, že ji ilustroval Artuš Scheiner, verše složila Marta Voleská, vydal ji pražský knihkupec Gustav Voleský v roce 1927. Našel jsem tam i obrázky, z nichž mnohé jsem poznal. Ukázalo se, že z Kulihráškových příhod byl tehdy vytvořen celý seriál a že mají docela slušnou hodnotu na internetovém trhu antikvárních knih. Za jednu zřejmě dobře zachovalou Kulihráškovu abecedu zde kdosi chce pět tisíc korun. Hádám, že je tomu tak hlavně kvůli Scheinerovým ilustracím, které jsou dnes dosti ceněné. Jako antikvárního knihkupce (dnes už víceméně ve výslužbě) mě tohle všechno náramně zajímalo.

Takové jsou výhody jaké nám v dnešní době poskytuje elektronika a internet. Na jindy si ale nechám povídání o tom, jak to na druhou stranu zamávalo celým knižním světem!

Bída seniorů a česká hanba: Uvědomte si, že to čeká i vás

Podle opakovaných výzkumů Eurostatu patří Česko k zemím, v nichž je nejvíce rozšířena věková diskriminace seniorů. Hodně se mluví i o existenčních potížích starých lidí, socioložka Lucie Vidovičová však dává za pravdu poslankyni TOP 09 Gabriele Peckové, která vzbudila obrovské vášně, když před poslanci uvedla, že důchodci se nižší valorizaci penzí přizpůsobí, protože víc než peníze jim chybí úcta společnosti.

Statistický úřad Evropské unie pravidelně zveřejňuje výsledky výzkumů, které zjišťují, jak to v jednotlivých zemích vypadá s věkovou diskriminací. Česku patří pravidelně první nebo jedna z prvních příček. „U nás je diskriminace, respektive ageistické chování, rozšířená do mnoha podoblastí života. Je to celý vějíř od těch nejznámějších a nejlépe zdokumentovaných na pracovním trhu, přes diskriminaci v obchodech a službách až po extrémní projevy jako je týrání a zneužívání, ať už fyzické či finanční,“ říká pro ParlamentníListy.cz Lucie Vidovičová.

Socioložka z brněnské Masarykovy univerzity, která se specializuje na sociologii stárnutí, uvádí, že v zatím posledním výzkumu se s týmem zaměřila na věkovou diskriminaci v bydlení. „Lidé hovoří o nekalých praktikách majitelů domů, kteří se je snaží vystrnadit z bytu, o nátlacích realitních kanceláří, aby prodali své byty či domy a podobně. Takže těch projevů je hodně,“ upozorňuje Lucie Vidovičová.

Seniorovi z pěvecké soutěže vtiskl porotce do dlaně tisícovku

Možná ještě více než věková diskriminace jsou u většiny společnosti s představou života seniorů spojeny nutné životní podmínky. Asi každý aspoň někdy v obchodě zažil důchodce, jak si přepočítává peníze a přitom zvažuje, co si ještě může dovolit a co už ne. Ještě horší zkušenost připomíná předseda Rady seniorů ČR. „Když vidím lidi v důchodovém věku vybírat popelnice, tak mi je tedy zle, to je strašné,“ uvedl pro ParlamentníListy.cz Zdeněk Pernes.

V takovýchto chvílích reagují lidé všelijak, ať už soucitem nebo naopak nezájmem. „Vybavuje se mi scéna z jedné starší zpěvácké talentové soutěže, kde se zúčastnil nějaký starý pán z domova důchodců. Sice nedostal potřebnou podporu pro postup do dalšího kola, ale za přítomnosti televizních kamer se za ním rozběhl jeden z porotců a vtiskl mu do dlaně tisícikorunu,“ vzpomíná Lucie Vidovičová na málo obvyklý projev solidarity.

Soucít, sebelítost, ale i snaha nepřemýšlet o vlastním stárnutí

Tehdy šlo o konkrétní pomoc konkrétnímu člověku v konkrétní situaci, pravda za ne zcela standardních podmínek. „Každopádně se v reakcích lidí budou objevovat různé varianty – soucít, soucít korunovaný pomocí, sebelítost v důsledku uvědomění si obav z vlastního stárnutí, nebo jen snaha před nepříjemnými obrázky a pocity alespon na nějakou dobu uniknout a o vlastním stárnutí nepřemýšlet. Reakce jsou velmi individuální, podmíněné naturelem každého člověka,“ vysvětluje pro ParlamentníListy.cz Lucie Vidovičová, jak lidé na projevy chudoby reagují.

Socioložka z brněnské Masarykovy univerzity však upozorňuje, že důchodci jsou statisticky až třetí nejohroženější skupinou populace z hlediska příjmové chudoby, která v Česku doléhá přibližně na milion osob. „Neuspokojivé životní podmínky důchodců jsou jakousi ikonou problémů dnešní společnosti obecně. Jakýsi pocit nelegitimity jejich postavení je zde nejlépe viditelný,“ míní Lucie Vidovičová. Šetření Eurostatu ukázalo, že hůře než důchodci jsou na tom nezaměstnaní a domácnosti jednotlivců s nezaopatřeným dítětem.

Tváří v tvář životním příběhům seniorů

To, že se často mluví o neuspokojivých životních podmínkách důchodců, může přemýšlivým lidem pomoci uspořádat si priority. „Nejedná se tu jen o finance, ale investice do vztahů, do kvality života, do vlastní pohody a pokoje. To je to, co se určitě dlouhodobě vyplatí a jehož důležitost by si člověk měl uvědomit právě tváří v tvář životním příběhům dnešních seniorů,“ domnívá se expertka na sociologii stárnutí.

Před dvěma měsíci se rozbouřila obrovská diskuse poté, co zpravodajka k zákonu o pomalejší valorizaci důchodů Gabriela Pecková z TOP 09 před poslanci prohlásila: „Ať se nám to líbí, nebo ne, úsporná opatření pocítí v tomto případě ve svých peněženkách senioři, ale oni se tomu přizpůsobí. Já to vím, protože s nimi pracuji celý život. Mnozí se narodili za války a svůj život prožili v režimu, který jim žádné extra zbohatnutí nedovolil, jsou už zvyklí být chudí.“

Úplné převrácení toho, co poslankyně řekla

„Nedávno jsem někde zahlédla pobouřenou reakci na ten proslov, v němž poslankyně hovořila ve smyslu, že senioři dokážou vyžít s méně penězi, ale chybí jim úcta společnosti. Pominu-li, že jsou to dvě dost spojené nádoby, tak s ní plně souhlasím, a ty pobouřené reakce na její slova nechápu. Bylo to úplné převrácení toho, co ona řekla,“ tvrdí pro ParlamentníListy.cz Lucie Vidovičová.

Socioložce z brněnské Masarykovy univerzity vadí, že se nehledají rezervy jinde na „zbytnostech“ a především, že se nepracuje na správném hospodaření. „Ale upřímně – opouští mě naděje, že jsou takové věci ještě možné, dosažitelné. Ale s tou úctou to je individuální záležitost a každý může začít u sebe. Nic to nestojí, třeba začít zdravit starou osamocenou sousedku,“ poznamenává Lucie Vidovičová.

Hans Štembera Parlamentní Listy

Olympiáda á la Monty Python. Bizarní pravidla škrtí Londýn

1. srpna 2012 - LONDÝN - Přísná omezení zavedená Mezinárodním olympijským výborem připomínají skeč komediální skupiny Monty Python. Komentuje německý list Die Welt pravidla Mezinárodního olympijského výbboru ohledně toho, kdo smí a nesmí používat oficiální logo a další symboly her.

Telefon v oděvním podniku Stephena Holta už celé dny nepřestává vyzvánět. Fotografie jeho výkladní skříně v anglickém městě Surbiton jsou všude na internetu. Holt v ní chtěl chtěl nějak odrazit olympijskou tematiku, ale jako "nesponzorovi" olympijských her mu to bylo přísně zakázáno: Nikdo nesmí používat olympijské kruhy, anebo slova "London" (Londýn), "Gold" (zlato), "Games" (hry)

nebo dokonce "Summer" (léto/letní) k reklamním účelům. Celkem je na indexu 20 zapovězených slov a symbolů.

Dvacatero zapovězených symbolů

Ale to Holt rozhodně nezastavilo ani neodradilo. Po celé týdny jeho výkladní skříň hlásá: "Lodnon 2102 Oimplycs" spolu s pěti olympijskými kruhy - přemalovanými nahranato - pod tímto nápisem.

Kolemjdoucí jsou z toho nadšení, mimo jiné i proto, že ve Velké Británii panuje všeobecné rozčarování z přísných restrikcí na reklamu, které vyhlásil Mezinárodní olympijský výbor. Od poloviny července na jejich dodržování dohlíží 300 příslušníků "značkové policie", kteří pročesávají zemi a pátrají po porušování těchto pravidel.

Velké společnosti, jako je General Electric (GE), McDonalds, Visa či British Telecom (BT), musely zaplatit zhruba 1,8 miliardy eur na sponzorování her, což se postaralo o zhruba polovinu provozních nákladů. Každý sponzor za to dostal slib, že ve svém sektoru bude mít exkluzivní reklamní práva. A britští organizátoři her postupují velmi tvrdě v hájení tohoto slibu, kdy každému, kdo reklamní pravidla poruší, hrozí pokuta ve výši 25.600 eur (asi 650 tisíc korun).

Zanícení kontrolorů ovšem dosáhlo směšných proporcí, jak dokazuje třeba příklad jednaosmdesátileté babičky Joy Tomkinsové, která upletla svetřík na panenku s nápisem "GB 2012" v hodnotě 1,3 eura (asi 33 korun), který chtěla darovat do církevní loterie - jen aby zjistila, že svetřík se nesmí žádné panence obléct na příkaz kontrolorů her.

Absurdní zákazy

O nic lepší nebyla situace ani v jiholondýnské kavárně, která si do výlohy pověsila pět bagelů - kruhových housek s otvorem uprostřed - propojených jako olympijské kruhy. Olympijská značková policie tu byla během dvaceti minut a výzdobu sundala. A v Plymouthu musela jedna restaurace škrtnout z jídelníčku "Flaming Torch Baguette" (bagetu hořící pochodeň), protože odvolávka na olympijskou pochodeň byla podle policie nepřijatelná.

Neméně absurdní je osud kavárny Olympic nedaleko stadionu v londýnském Stratfordu. Olympijská policie považovala název kavárny za nevhodný, a proto majitel Kamel Kichane musel na vývěsním štítu zamalovat písmenko "O". Po dobu konání olympijských her se tak jeho kavárna bude jmenovat Lympic. ČTK

Na olympiádě platí divná a hloupá pravidla, postěžoval si sprinter Usain Bolt

9.srpna - Ani nejrychlejší muž planety – sprinter Usain Bolt (na fotografii) – neuteče před olympijskými pravidly.

I kdyby byl jamajský rekordman ještě rychlejší, uniknout některými nařízeními by nedokázal. Po vítězném nedělním závodě je označil za zvláštní a stupidní.

Na otázku novinářů, co si myslí o hrách v Londýně, Bolt odpověděl, že jsou odlišné od těch, které se konaly před čtyřmi lety v Pekingu. „V Londýně existuje spousta pravidel. Některá jsou ale dost podivná a hloupá,“ prohlásil Bolt.

Vzápětí přidal i příklad. „Chtěl jsem v olympijském parku nosit kravatu, ale řekli mi, že nemůžu. Když jsem se ptal proč, odpověděli, že kvůli pravidlům. Pak jsem si s sebou chtěl vzít na stadion švihadlo, ale znovu mi řekli, že to nejde. Zase kvůli pravidlům. Nedává mi to žádný smysl,“ dodal zlatý medailista ze stometrové trati.

Šéf organizačního výboru olympijských her a někdejší skvělý běžec Sebastian Coe ujistil žurnalisty, že zjistí, proč neprošel Bolt se švihadlem přes ostrahu na stadion. „Předpokládám, že švihadlo je náradí pro rozcvičování. Nejspíš šlo jenom o nedorozumění,“ mínil Coe.

Jeho vysvětlení ale věří málokdo. Jak se zdá, moře pitomých předpisů a ustanovení už nezapleveluje jen právní řád a občanský zákoník České republiky a Evropské unie. Dalším územím, které si těžko pochopitelná pravidla podmanila, je to olympijské... (drk)

Nezvěstní kamerunští olympionici zřejmě požádají o azyl

Londýn - Sedm kamerunských sportovců zmizelo z olympijské vesnice během londýnských her. Údajně kvůli ekonomickým vyhlídkám. Oficiálně zatím žádný se sportovců o azyl nepožádal, pravděpodobně se však o tom v nadcházejícím čase pokusí. "Mají platná víza ještě na několik měsíců. Poslední stopa vedla do luxusního hotelu v západním Londýně, tam však informace končí," tvrdí spolupracovník ČT Ivan Kytka. Dle něj nejde o příliš výjimečnou věc, z historie totiž známe podobných případů více.

Získat azyl pro olympijského sportovce je stejně náročné jako pro jakéhokoliv jiného žadatele. Musí požádat britské úřady o povolení a vyčkat na přešetření případu. "Sportovci budou muset dokázat, že jsou ve své zemi politicky či jinak perzekvováni. Celá procedura obvykle trvá dlouho, pokud by se sportovci opravdu rozhodli zůstat v Anglii, může jít o více než rok," uvedl Kytka.

Mezi zmizelými sportovci je například skoro celý boxerský tým. Emigrovala také náhradní brankářka ženského fotbalového týmu, která nebyla spokojena s tím, že se nedostala do základní sestavy. Zmizela také část plaveckého týmu. "Kamerun je bývalá francouzská kolonie. Je tedy velmi pravděpodobné, že sportovci jazyk ovládají a můžou se pokusit o vyjetí na území francouzsky mluvících států EU," řekl Kytka.

Případ kamerunské výpravy není ojedinělým. Británie měla podobné zkušenosti už při přípravách na hry, když po přípravné soutěži požádal o azyl sportovec ze Súdánu. Vláda měla z podobných scénářů oprávněné obavy. Do víz pro sportovce z rozvojových zemí dala dokonce podmínku, že během pobytu v Británii nesmí uzavřít sňatek, aby cestu nevyužili pro legální cestu k získání azylu.

Pořadatelé jsou zatím zdrženliví. "Uprchlí Kamerunci zatím nic nezpůsobili a nepřišli do sporu se zákonem. Zatím se čeká na to, zda se přeci jen neobjeví a neodletí s kamerunskou výpravou," dodal Kytka. Pravděpodobnost však příliš vysoká není. CT24

Maruška přijde s pláčem za otcem, že je v tom. A s význačnou osobou. Otec se zhrozí, snad ne s mistrem?

"Ne," říká Maruška, "mistr se mu, když ho uvidí, slušně pokloní."

"Tak snad ne s vedoucím oddělení?"

"Ne, vedoucí se mu také hluboce klaní."

"Holka nešťastná, snad ne s ředitelem? Anebo, proboha, s nějakým ministrem?"

" Ne, tatínku, ten se mu také každý rok hluboce klaní."

"Tak s kým??? S prezidentem?"

"Ale ne, ten se mu také chodí často poklonit! S neznámým vojínem."

ÚSPORY ZADARMO - ŠETŘÍME ELEKTRINOU

1.Nevyužívejte počítač jako přehrávač CD a DVD. Pouštějte je v přehrávačích. Ušetříte elektřinu a dosáhnete lepší kvality zvuku i obrazu.

2. Neukládejte do mrazicího prostoru nezakryté tekuté potraviny (polévku, nápoje, vodu k výrobě ledu) – i zmrzlé tekutiny se odpařují a vytvářejí námrazu.

3. Nastavte automatické přepínání PC a monitoru do režimu "spánku". Ročně tak ušetříte 400 korun.

4. U sporáku a žehličky důkladně využívejte zbytkové teplo.

5. Nenechávejte nabíječky v zásuvce. Ušetříte několik stovek ročně.

6. V rychlovarné konvici vařte vždy jen potřebné množství vody.

7. Pokud máte doma radiátory, otírejte je. Prach nepropouští teplo. Dlouhé závěsy nebo nábytek okolo radiátorů mohou také šíření tepla bránit.

8. Sprchujte se! jedno vykoupaní ve vaně vás přijde na 8 Kč, sprchování jen na 3 Kč.

9. Na WC či do komory dejte na krátké, časté svícení klasické žárovky.

10. Pokrmy do hmotnosti 400 g ohřívejte raději v mikrovlnné troubě. K delšímu vaření využijte tlakový hrnec.

11. Více využívejte tzv. nízký tarif, 1KW stojí 1,80 místo 5 Kč ve vysokém tarifu.

12. Nenechávejte téct teplou vodu zbytečně. 10 kapek teplé vody stojí asi 400 Kč za rok!

13. Řada čistících prostředků prodává pouze reklama, třeba na vodní kámen však stačí obyčejný ocet nebo jedlá soda.

14. Dbejte na správné místo lednice, nesmí být blízko zdroje tepla!

15. Okno orientované na jih (v Austrálii) má asi 5krát větší tepelnou ztrátu než okno na sever. Proto ho pravidelně zatahujte závěsy.

16. Udržujte v bytě správnou teplotu. Obytná místnost má mít kolem 21 stupňů, koupelna 25, ložnice 19 a předsín 15 stupňů.

17. Námraza v lednici ve výši 3 mm zvyšuje spotřebu elektřiny až o 75%. Odstraňujte ji pravidelně

Havel si přál diktaturu. Teorie globálního oteplování má zotročit lidi, šokoval badatel

Autor: Radim Panenka |

Toto ale není nedůležitá okrajová skupinka extrémistů. „V Římském klubu je spousta významných lidí. Třeba bývalý šéf OSN Kofi Annan, exšéf Evropské komise Jacques Delors, Dalajláma, američtí prezidenti Clinton a Carter a další významní veřejní činitelé,“ vyjmenoval v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz autor klimaskeptického webu a připomněl, že členem spolku byl i Václav Havel. „Šokuje vás, že světová elita je schopna se ztotožnit s tak autoritářskými názory? Na tom přece není nic nového. Mocní odedávna toužili po co největší nekontrolované moci. Je to zcela běžné,“ namítá blogger, který vystudoval historii.

Máme se bát globálního oteplování? Nebo se jedná o uměle vyvolanou paniku? Problematiku globálního oteplování a podivné praktiky mezivládního panelu pro změny klimatu OSN ParlamentníListy.cz rozebíraly s předním českým bojovníkem proti klimatickému alarmismu Vítězslavem Kremlíkem, který nedávno získal ocenění v anketě „blogger roku 2011“. Co mu na alarmismu nejvíce vadí? „Neměli bychom opouštět vědu a racionalitu, na kterých naše civilizace stojí. Jenže tady se porušují i tak základní principy vědy jako je tzv. Ockhamova břitva. Existuje-li staré jednoduché přirozené vysvětlení, tak by vědec neměl hledat vysvětlení složitě, nové a nepřirozené,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz úspěšný blogger Kremlík.

Lidé k růstu skleníkových plynů přispívají, ale většinu oteplení lze podle něho vysvětlit přirozenými faktory. Problém je prý v tom, že už půl století vidíme snahu stůj co stůj nějak dát současné klima za vinu lidem. Aniž by se příslušní vědci a politici starali o to, jestli existuje jiné vysvětlení, jako třeba zmíněný sluneční faktor.

Za 100 let se oteplilo asi o tři čtvrtě stupně

„Našel jsem významnou studii z padesátých let, od Berta Bolina, což byl později první šéf IPCC (mezivládní panel pro změnu klimatu při OSN – pozn.red.) a tam spekuloval, že za globální oteplování už od 19. století mohli lidé. A v tom článku se ani slovem nezmiňuje o tom, že existuje nějaké slunce a jestli se oteplení nedá vysvětlit přirozeně. Dnes už i klimatický panel OSN přizná, že Bolin se mýlil a že až do 70. let se oteplování sluncem vysvětlit dá. Oni tu

NOVINY –. Z českého tisku a od krajanů ze světa

tezi ale neopustili, jen ji posunuli. Už to není „od 19.století“, teď je to „od „70.let 20.století.“ Tak to mohou posouvat znovu a znovu. Pardón, posledně a předposledně jsme se spletli, ale tentokrát už to opravdu vyjde,“ krouťí hlavou provozovatel serveru Klimaskeptik.cz

Vítězslav Kremlík si stěžuje, že alarmisté neumějí vyvrátit skutečné názory klimaskeptiků a tak jim podsouvají různé nesmysly a ty pak hrdinsky „vyvracejí“. Napadají klimaskeptiky, že jsou prý popírači oteplování. „To jsou pomluvy. My nepopíráme, že se za posledních sto let oteplilo. Ústup ledovců v Alpách je zjevný. Ale kdo za to může? A není oteplení spíše důvod k radosti?“

„Toto oteplení je návrat k normálu. Ve 14. – 19. století byla takzvaná malá doba ledová, což bylo nejchladnější období za posledních asi deset tisíc let. Měli bychom normalizaci klimatu oslavovat a ne proti ní bojovat. Jestliže je teplé klima špatná věc, pročpak se teplým obdobím v dějinách říká klimatické optimum?“ připomíná Kremlík.

Hlavním „viníkem“ oteplování je slunce

Období malé doby ledové se podle materiálů, které prostudoval, shoduje s pravidelným poklesem sluneční aktivity. Vždycky jednou za dva a půl tisíce let totiž přichází období, kdy sluneční aktivita poklesne a minima solárních cyklů jsou hlubší. Jde o tzv. halštatský cyklus. „A zmíněná malá doba ledová byla právě důsledkem jednoho takového dlouhodobého solárního poklesu. Dnem teplot bylo tzv. Maunderovo minimum. To jasně ukazuje, jak velký je vliv slunce na klima. Od 18.století pak sluneční aktivita rekordně vzrostla. Není divu, že se oteplilo. Nechápu, proč by oteplení někdo popíral,“ brání se nařčení z popírání oteplení.

Kremlík také vyvrací představu, že mezi vědci existuje nějaký konsensus o lidském zavinění změny klimatu. „Mezi klimaskeptiky je celá řada významných vědců, které nelze odbýt jako nějaké amatéry. Například prezident Světové federace vědců profesor Zichichi. Lidé, kteří mají na starosti satelitní měření sluneční aktivity - Richard C. Willson nebo Nicola Scafetta, dále lidé, kteří vynalezli satelitní měření globálních teplot jako je dr. Roy Spencer a John Christy. Dále také odborníci z meteorologie jako William Gray, který vynalezl metodu dlouhodobých předpovědí hurikánů a tak by se dalo pokračovat dost dlouho. Jsou to odborníci, kteří vědu posunuli dál a stojí za nimi kus odvedené práce,“ říká pro server ParlamentníchListů.cz Kremlík.

Vědci se bojí říci pravdu, přišli by o práci

„Mezi odpůrci apokalyptismu jsou i čeští vědci světového významu, například George Kukla, který emigroval do USA, Petr Chýlek, jehož práce jsou citované i v IPCC nebo profesor Miroslav Kutílek. Těch jmen je opravdu hodně,“ pokračuje.

„Jenže ty oficiální počty vědců, kteří otevřeně deklarují souhlas či nesouhlas, nejsou reprezentativní. To je jako kdybyste za Protektorátu dělali průzkum, kolik lidí veřejně podporuje partyzány,“ je přesvědčen o vážnosti situace Kremlík. Vědci, kteří se postaví proti alarmismu, podle něj přicházejí o granty, nejsou zváni na konference, nemohou do vedoucích funkcí, stanou se terčem zášti kolegů. Většina pochybovačů proto raději mlčí.

Na samotné klimatology se podle Kremlíka nemůžeme tolik zlobit, protože nemají vlastně příliš na výběr, jsou pod tlakem. Jejich finance závisí na politicích, na Evropské komisi a podobně. Protože kdyby se prý postavili proti alarmismu, budou nakonec bez práce. Nedávno v Brně třeba vznikl klimatický ústav CzechGlobe za tři čtvrtě miliardy. Nebýt alarmismu, tato pracovní místa by nevznikla.

OSN nejdříve určí cíl, jakého chce dosáhnout. Pak hledá argumenty

Před časem vešla ve známost takzvaná aféra Climategate (klimatická Watergate), kdy mnoha klimatologům z IPCC unikla emailová korespondence, z níž vyplývá, že falšují data a upravují výsledky svých zkoumání podle politické potřeby.

„Ta pracovní korespondence klimatologů OSN se na veřejnost dostala koncem roku 2009 a díky tomu jsme se dozvěděli, jakým způsobem IPCC pracuje. Tam nejde o žádné vědecké postupy. Oni si zvolí nějaký cíl, kterého by rádi dosáhli a pak teprve vybírají argumenty, které se k tomu hodí a které se nehodí,“ popisuje aféru klimatologů z OSN.

„Přesně tak to bylo i s hokejkovým grafem. Ten měl za úkol dokázat, že je nejtepleji za tisíc let. Podle letokruhů stromů měřili vývoje teplot, pak ale narazili na něco, co se jim nehodilo – v posledním půlstoletí letokruhy neukazují velké oteplení, tak prostě tohle období z toho grafu ustříhli a přimontovali k tomu něco jiného,“ říká Kremlík nevěřičně.

Podle něho klimatický panel OSN zcela ignoruje základní principy vědeckého bádání. „V uniklých emailech se dokonce dočteme, proč se k tomuto triku uchýlili.

Motivem byla nenávisť vůči vědcům, kteří mají jiný názor. Aby nedali svým oponentům důvod k radosti, tak prostě část svých zjištění zatají. Je to pravý opak řádného vědce, který by měl být nestranný. Vědec má být nezaujatý soudce, který do své práce nevrkádá své osobní emoce,“ konstatoval oceněný blogger.

Klimatická politika nemá na klima vliv. EU je to jedno

„Bohužel i třeba přes ty aféry OSN, Climategate a drtivé důkazy, které ukazují, jak malý je vliv člověka na klima, jsem nezaznamenal nějaký posun v politice. Oni jedou dál, jako by se nechumelilo a nic je nezajímá,“ podivuje se bojovník proti klimatickému alarmismu.

„To je pro naše peněženky špatná zpráva. Protože i kdyby IPCC měla ve všem pravdu, politika snižování emisí skleníkových plynů stejně nemá na globální oteplování vliv,“ Kremlík to dokládá na následujících číslech.

Institut dánského vědce Bjorna Lomborga spočítal, že Německo zaplatí 150 miliard dolarů, aby oddálilo globální oteplování o jednu hodinu za sto let. O plánech EU snížit do roku 2020 své emise o 20 % vůči hladinám z roku 1990 Lomborg říká: To by stálo asi 250 miliard USD ročně. Kdyby takto investovali celých 80 let až do roku 2100, mohli by tak snížit oteplení o dvacetinu stupně Celsia, tj. 0,05°C. Podle toho zaplatíme jeden dolar, abychom odvrátili ekologické škody za 2 centy.

To je jako splachovat peníze do WC. Lidem, kteří za alarmismem stojí, však podle Kremlíka nijak nevadí, když se zastaví hospodářský růst. „Pro ně čím vyšší náklady, tím lépe. Oni totiž věří, že hospodářský růst je zlo. Jako rakovinný růst. Římský klub se proti ideji růstu postavil už v knize „Meze růstu“, což je jakási bible ekologismu,“ vysvětluje.

Že jde o vyhazování peněz, na to léta upozorňuje ekonom a politik Václav Klaus. „Klause si cením za jeho odvalu říkat mocným nepřijemné pravdy. To si tróufne málokdo, protože nepohodlní nemají šanci dostat trafik u EU či OSN. Nemohu souhlasit se vším, co kdy řekl a udělal. Je to ale státník, který vidí dále než ostatní. A všímám si zajímavého názorového posunu u jeho letitých odpůrců. Pobavil mne následující bonmot, který padl v jakési diskusi na internetu: „A nejmíc mě štve, že ten protivnej Klaus měl už zase pravdu.“

Za „oteplovací“ kampaní prý stojí Římský klub. Členem byl i Havel

„Jestliže ale klimatická politika nemá vliv na klima, proč tuto politiku tedy máme? A čemu slouží? K čemu se zavádějí nové a nové regulace?“ táže se Kremlík.

Při hledání odpovědi je nutno se vrátit do dob studené války. „Tehdy se Východ a Západ dostaly do patu a ani jedna strana nebyla schopna vyhrát. Bylo zjevné, že Leninova „světová revoluce“ se nekoná, revolucemi ani vojenskou expanzí. A tak na popud soudruha Gvishianiho (zeť sovětského premiéra) na Západě vznikla organizace Římský klub. Ta už nepoužívá zdiskreditovanou marxistickou terminologii, ale šla na to úplně jinak,“ snaží se Kremlík rozkrýt pozadí kampaní o globálním oteplování.

Římský klub se netají tím, že se opírá o ideje Thomase Hobbesa, což je první filozof novověku, který odmítl demokracii. Žil v 17. století, zažil Cromwellovu revoluci, ale postavil se proti ní. ŘK svůj program odvozuje z Hobbesovy knihy Leviatan, podle které jen absolutní samovládce může zabránit chaosu ve společnosti,“ šokuje Vítězslav Kremlík. ŘK lidi straší, že jen zavedení globální diktatury (tzv. Globálního Leviatana) může lidstvo zachránit od klimatického kolapsu a masového vymírání. Protože dobrovolně jednotlivé státy svou produkci skleníkových plynů neomezí.

ŘK k vystrašení lidí použije cokoli, třeba i iracionální mytologii. Málokdo například ví, že Maurice Strong, člen Římského klubu a zakladatel UNEP (eko-program OSN, pod který spadá IPCC) je také zakladatelem apokalyptické sekty z Colorada. Prý se blíží konec světa, kajte se. Strongovi se také přezdívalo „Čaroděj z Baca Grande“.

Toto ale není nedůležitá okrajová skupinka extrémistů. „V Římském klubu je spousta významných lidí. Třeba bývalý šéf OSN Kofi Annan, exšéf Evropské komise Jacques Delors, Dalajláma, američtí prezidenti Clinton a Carter a další významní veřejní činitelé,“ vyjmenoval v rozhovoru pro ParlamentníListy.cz autor klimaskeptického webu a připomněl, že členem spolku byl i Václav Havel.

„Šokuje vás, že světová elita je schopna se ztotožnit s tak autoritářskými názory? Na tom přece není nic nového. Mocní odedávna toužili po co největší nekontrolované moci. Je to zcela běžné,“ namítá blogger, který vystudoval historii.

Autor: **Radim Panenka, Lukáš Petřík**

www.parlamentnilisty.cz

Nespravedlivá olympiáda

aneb Kdo je a kdo není žena?
'''

30. července 2012 Jaroslav Petr

Právě startující londýnská olympiáda dává na otázku "Kdo je žena?" zcela pomýlenou odpověď.

Je normální uběhnout sto metrů za pouhých 9,58 sekundy? A je normální skočit do výšky přes dva metry a čtyřicet centimetrů? Jde o výkony reálné, nicméně krajně neobvyklé a miliardy lidí na celém světě odsedí dva týdny před televizí jen proto, že jim letní olympijské hry v Londýně nabízejí šanci shlédnout celou řadu podobných rarit ve více než třech stech soutěžích konaných v 26 různých sportech.

Rozhodnutí, co a kdo je či není normální, závisí na tom, jak si normalitu definujeme. Krajně nebezpečné by bylo zaměnit "normu" za "ideál". Zatímco normální by chtěli být všichni, ideální není (skoro) nikdo. Pokud tedy položíme rovnítko mezi "normu" a "ideál", musíme prohlásit většinu lidstva za nenormální.

Za normál můžeme považovat průměr plus mínus nějakou to odchylku. Průměr je však v řadě případů veličina ošidná a zavádějící. Nejednou jsme svědky situací, kdy průměrný není skoro nikdo, protože většina je buď silně podprůměrná či naopak silně nadprůměrná.

Za normál se proto často považuje to, co se vyskytuje nejčastěji. I to má svá úskalí. Například ve Spojených státech jsou dvě třetiny dospělé populace obézní nebo trpí nadváhou. Třetina lidí s "normální" váhou je v menšině a pokud by pro nás byla jediným měřítkem četnost určité vlastnosti, pak by právě tito lidé byli "nenormální". Každému je jasné, že "znenormálnění" amerických hubeňourů by bylo to poslední, co populace nezadržitelně tloustnoucích Američanů potřebuje.

Východiskem z nouze se zdá funkční definice normálu. Normální je člověk, jehož tělo a mozek jsou schopny plně funkce. Tím jsme se zbavili hrůzně vidiny "normálních" dvousetkilových tlouštíků. Mohou být v populaci poměrně četní, ale tělo jim plně neslouží – nevyjdou například do schodů – a proto nepředstavují normu. Pokud se vrátíme ke sportu, pak Usaina Bolta, Michaela Phelpse nebo Barboru Špotákovou můžeme směle považovat za normální. Jejich organismus pracuje dokonale, na jedničku třikrát podtrženou. Je plně funkční.

Ale i s touhle definicí normálu jsou trable. Některým lidem jejich tělo nefunguje na sto procent. Například jihoafrický atlet Oscar Pistorius se narodil s nevyvinutými kostmi dolních končetin a obě nohy mu musely být už v dětství amputovány pod kolenem. Jenže Pistorius dostal od lékařů krásné uhlíkové protézy, na kterých běhá jako z praku. Čtyři sta metrů zvládne za 45,07 sekundy a splnil tak kvalifikační limit pro londýnskou olympiádu. Poběží nejen v individuálním závodě, ale také ve štafetě na 4 x400 metrů.

Někteří konkurenti z řad atletů to špatně snášejí. Drží sice jazyk za zuby, aby nebyli obviněni z diskriminace tělesně postižených, ale v zákulisí to vře. Pistoriovi trvalo řadu let, než se domohl práva nesoutěžit jen z handicapovanými sportovci, ale poměřit síly s absolutní světovou špičkou. Na vině byly paradoxně jeho protézy. Někteří sportovní činovníci vznesli proti Pistoriovi námitku, že mu protézy nejen nebrání v dosahování vynikajících výkonů, ale naopak mu k rychlosti na běžeckém oválu napomáhají. Funkčnost Pistoriova organismu prý díky protézám překročila hranici 100 %.

Pokud by to byla pravda, pak bychom vstoupili do zcela nové etapy – uměle vyrobené náhražky částí lidského těla by fungovaly lépe než tkáně a orgány, jimiž nás obdařila máti příroda. Že to s tou výhodou nebude tak slavné, naznačoval fakt, že žádný sprinter ze světové špičky neuvažoval o amputaci nohou a jejich náhradě "uhlíkovými čepelemi", s nimiž běhá Pistorius. Zevrubné měření nakonec prokázalo, že protézy jsou pro Pistoria pořád handicapem. Kdyby měl zdravé nohy, běhal by ještě rychleji.

Zřejmě ale není daleko doba, kdy budou umělé orgány dávat lidskému tělu vyšší výkon, než jakého je schopen zdravý lidský organismus. Těžko říct, jak se s tím popasujeme. Zakážeme tělesně postiženým sportovcům závodit se zdravými, aby je neporáželi? Bude nakonec paralympiáda festivalem kvalitnějších výkonů než její "zdravý protějšek"?

Pistoriova odyssey vedoucí z Jižní Afriky do Londýna na olympijský stadion je sice strastiplná, ale minimálně jeden jihoafrický sportovec to měl donedávna asi ještě těžší.

Běžkyně Castor Semenyaová vyhrála na mistrovství světa v roce 2009 běh žen na 800 metrů. To, že nad ní soupeřky nedokázaly zvítězit, by nebyla žádná tragedie. Bohužel, neuměly s ní ani prohrát a to bylo mnohem horší. Poražené atletky i jejich trenéři se nechali slyšet, že Castor Semenyaová není normální žena a běhání na ženských závodech by se jí mělo z moci úřední zakázat. Mezinárodní asociace atletických federací (IAAF) se nechala do téhle špínavé kampaně ochotně zatáhnout. Mistryně světa byla donucena přerušit závodní kariéru a podrobit se ponižujícím vyšetřením, zda a nakolik je žena. Přitom od tzv. sex testů, jež měly určit pohlaví závodnic, upustila IAAF a Mezinárodní olympijský výbor (IOC) z velmi rozumných důvodů už v 90. letech minulého století.

Tomu, aby mezi ženami nezávodili přestrojení chlapi, brání celkem spolehlivě dopingová kontrola. Každý sportovec čůrá do zkumavky pod přímým dohledem dopingového komisaře či komisařky, aby se zabránilo záměně vzorku. Pokud není komisařka slepá, jen těžko přehlédne, že do zkumavky nečůrá žena ale muž. V zásadě platilo, že kdo není chlap, patří ve sportovních kláních mezi ženy. A basta! Je to to nejmoudřejší řešení v situaci, kdy společnost počítá u pohlaví jen se dvěma možnostmi- ona a on. S těmi, kteří jsou "něco mezi" nebo "si nejsou jisti", se nepoužívá. Začíná to už s našim příchodem na svět. Když se narodí dítě, vyplní se do příslušné kolonky pro pohlaví buď "holka" nebo "kluk". Třetí kolonka se nenabízí navzdory skutečnosti, že nejsou zase takovou výjimkou případy, kdy porodníci nad pohlavím novorozence krčí rameny.

Na olympiádě v Londýně bude nově uplatněno pravidlo, že u účastnic ženských soutěží nesmí hladiny testosteronu překročit úředně stanovenou mez. Pokud budou mít závodnice "testosteronový přešlap", budou z olympijských her vyloučeny. Autoři tohoto pravidla vycházejí z představy, že testosteron je "mužský pohlavní hormon" a je hlavně a rozhodující příčinou, proč muži podávají lepší sportovní výkony než ženy. Ženy, kterým se v těle přirozeně tvoří více testosteronu, tak získávají podle IAAF a IOC významnou výhodu nad "normálními" ženami, které tolik testosteronu nemají. Aby je testosteron nezvýhodňoval a zápolení byla fair play, dostanou "testosteronové hřišnice" dištanc.

Je neuvěřitelné, že ve druhé dekádě 21. století může spatřit světlo světa tak obludný, nesmyslný a nespravedlivý předpis. Sportovní lékaři neprokázali, že by špičkoví sportovci měli vyšší hladiny testosteronu než sportovci, kteří nejsou těch nejlepších výkonů schopni. Ano, testosteron se spolu s jinými faktory podílí na růstu svalů, větší fyzické síle a vytrvalosti. Ale to je jen jeden z mnoha vlivů, jejichž souhrn určuje výsledný sportovní výkon. Proč je ze všech těchto faktorů vyzvednut právě testosteron a prohlášen za univerzální metr na mužství a ženství? Těžko říct.

Hladiny testosteronu v moči nepostihují vše, co se s testosteronem (podobně jako s mnoha dalšími hormony) v organismu děje. Hormony netečou z žláz z vnitřní sekrecí (např. testosteron z buněk varlete) jako voda z kohoutku – teď trochu víc a za chvíli pozvolnou změnou zase o trochu míň. Hormony jsou uvolňovány v jednotlivých "dávkách". Žláza s vnitřní sekrecí není poklidný "pramen" ale vybuchující gejzír. V moči můžeme naměřit stejné "zprůměrnované" hodnoty jak tomu, kdo má hladinu testosteronu více méně beze změn, tak i tomu, kdo má hladiny hormonu v těle velmi rozbouřené. Výsledný efekt stejné dávky hormonu uvolňované rozdílným způsobem se značně liší. Nic z toho nemůže "olympijský testosteronově-močový test" odhalit.

Pikantní je, že mnoho mužských sportovců má hladiny testosteronu v moči pod limitem, jenž je nutný pro zařazení do ženských soutěží. Směli by se tito muži přihlásit do ženských olympijských klání – třeba do soutěží v moderní gymnastice nebo synchronizovaném plavání? Neměli by být dokonce ze soutěže mužů pro "nedostatečnou zmužilost" vyloučení?

I kdyby se nakrásně jednou prokázalo, že vyšší hladiny testosteronu přinášejí sportovkyním výhodu, jaký by byl důvod odlišovat tuto dispozici od jiných dispozic? Víme například, že mutace genu pro myostatin zajišťuje zvýšený růst svalů. A víme, že někteří sportovci (např. sprinteři nebo vzpěrači) jsou nositeli této mutace. Zcela jistě mají vrozenou vlastnost, která jim přináší výhodu. Přesto je nikdo nevyhazuje ze soutěží. Stejně tak nejsou z basketbalových hal vykázáni sportovci, jejichž organismus produkuje nadměrná množství růstového hormonu a získává tak důležité centimetry. Nikoho ani nenapadne měřit basketbalistům a basketbalistkám hladiny růstového hormonu nebo některých růstových faktorů v krvi. A už

vůbec nikoho nenapadá vypsát pro basketbalisty výškový limit a nepustit na palubovku muže s výškou nad dva metry a ženy, které měří víc než190 centimetrů. Testosteron se, bůhví proč, pro selektování sportovkyň na "normální" a "nenormální" používá.

Na prvních olympijských hrách v roce 1896 neměly ženy povolenou účast. Následně jim byla dlouho uzavřena některá sportovní odvětví a pak byly zavedeny genetické testy, které stavěly rovnítko mezi ženským pohlavím a absencí mužského pohlavního chromozomu Y. Kdo měl ve svých buňkách chromozom Y, ten nebyl uznán ženou. Toto pravidlo se dodržovalo i v dobách, kdy bylo jasné, že samotný chromozom Y muže nedělá. Člověk se může vyvinout jako muž i bez chromozomu Y a naopak, může se vyvinout jako žena navzdory tomu, že jeho buňky chromozom Y obsahují. Naposledy se testy na "mužský" chromozom Y dělaly sportovkyním na olympiádě v Atlantě. Všechny sportovkyně, u kterých byl Y-chromozom nalezen (bylo jich 9), se však směly účastnit ženských soutěží.

Naštěstí nikdo nestačil zavést neméně hloupé pravidlo, podle kterého by se muž poznal podle toho, že má v dědičné informaci gen SRY. Ten se obvykle nachází právě na mužském chromozomu a je jedním z významných faktorů určujících vývoj samčího pohlaví u savců. Může se ale nacházet i mimo chromozom Y. Navíc není gen SRY pro vývoj samčího pohlaví u savců (včetně člověka) zcela nezbytný. Názorně to dokládají někteří hlodavci, kterým gen SRY zcela chybí a přesto se u nich vyskytují jedinci obou pohlaví.

Ted' IOC a IAAF zavádí pravidlo, kterým vrací olympijské hry zpátky do dob, kdy bylo některým sportovkyním na základě výsledků "sex testů" zcela neoprávněně bráněno v účasti na sportovních kláních včetně olympiády. IOC sice prohlašuje, že nové pravidlo "nemá za cíl dělat jakékoli rozdíly mezi pohlavími", ale ve skutečnosti je jeho zavedení stejnou diskriminací, jako kdyby na olympiádě nesměli startovat sportovci černé pleti, vysokých postav nebo atleti s extrémně nízkou tepovou frekvencí a abnormálně vysokou vitální kapacitou plic. Lidstvo je opravdu velmi různorodé a my bychom měli být schopni to pochopit a přijmout. Alespoň od Mezinárodního olympijského výboru, jehož představitelé nebudou během dvoutýdenního "svátku sportu" šetřit řečmi o rovnosti mezi účastníky londýnské olympiády, to celkem oprávněně očekáváme.

Proč IOC a IAAF vůbec takovou zvrácenost zavádějí? Je to snad proto, že olympiáda je především velký byznys a sportovkyně, které nesplňují běžné představy o tom, jak má vypadat "fešná ženská", jsou z ryze marketingového hlediska nežádoucí? Doufejme, že tak hluboko IOC a IAAF neklesly. To už by bylo opravdu lepší, aby zavedly "testosteronově-močové pravidlo" jen z obyčejné hlouposti. Za to bychom se na ně snad ani nemohli zlobit. Vždyť i hlupáci tvoří nedílnou součástí pestrobarevného lidstva ...

Jak jsme na tom zatím (k neděli 12. srpna) s medajlemi na olympiádě v Londýně?

České medaile.	Zlato
	D.Svoboda (pětiboj)
	- M. Knapková (veslování)
	- B. Špotáková (atletika)
Stříbro	
	- O. Synek (veslování)
	- V. Hradílek (vodní slalom)
	- A. Hlaváčková & L. Hradecká (tenis)
Bronz	
	- A. Sýkorová (střelba)
	- Z. Hejnová (atletika)
	- D.Havel, L.Trefil, J.Dostál, J. Štěrba (čtyřkajak)

Slovenské medaile.	Stříbro
	Z. Štefečeková (strel'ba)
Bronz	
	Pavol a Peter Hochschornerovci (vodnom slalome)
	D. Barteková (strel'ba skeet)
	M. Martikán (kanoe)

